CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
J.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES SYRI

TEXTUS

SERIES TERTIA — TOMUS IV

CHRONICA MINORA

PARS PRIOR

EDIDIT IGNATIUS GUIDI

PARISIIS
E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

CAROLUS POUSSIELGUE, BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCIII

ܬܘܒ ܬܫ̈ܥܝܬܐ ܕܣܘܥܪ̈ܢܐ
ܐܝܟ ܕܒ̈ܦܣܝܩܬܐ.܀

Cod. vat. syr. 163, 1 r. col. a.

ܒܫܢܬ ܚܡܫܡܐܐ ܘܬܠܬܥܣܪܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܣܘܪܘܣ. ܘܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܒܪ ܡܥܢܘ ܡܠܟܐ. ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝ ܐܚܪܝ. ܒܥܢ ܗܘܐ ܡܥܝܢܐ ܕܡ̈ܝܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܐܦ̈ܕܢܐ ܪܒܐ. ܕܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܪܒܐ. ܘܣܓܝ ܘܣܠܩ ܐܝܟ ܥܝܕܗ ܩܕܡܝܐ. ܘܡܠܐ ܗܘܐ ܘܢܦܩ ܠܟܠ ܒ̈ܬܝܢ. ܘܫܪܝ[1] ܗܘܘ ܕܪ̈ܬܐ ܘܐܣܛܘ̈ܐ ܘܒ̈ܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܬܡܠܠܘ ܟ̈ܠܗܝܢ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܡܪܢ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܣܠܩ ܗܘܐ ܠܗ ܠܛܘܪܐ ܪܡܐ ܕܦܠܛܪܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܐܦܕܢܐ ܕܝܠܗ. ܐܝܟܐ ܕܥܒܕܝܢ ܘܡܟܬܒ̈ܢ ܒܥ̈ܒܕܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܟܕ ܚܟܝ̈ܡܐ ܡܬܡܠܟܝܢ ܗܘܘ: ܕܡܢܐ ܢܥܒܕܘܢ ܠܗܘܢ ܠܡ̈ܝܐ ܝܬܝܪܐ ܕܐܬܬܘܣܦܘ ܗܘܘ. ܚܕܐ ܗܘܬ ܡܛܪܐ ܪܒܐ ܘܣܓܝܐܐ ܒܠܠܝܐ. ܘܐܬܐ ܕܝܨܢ ܕܠܐ ܒܙܒܢܗ ܘܕܠܐ ܒܝܪܚܗ. ܘܐܬܘ ܡ̈ܝܐ ܣܓܝ̈ܐܐ. ܘܐܫܟܚܘ ܐܢܘܢ ܠܦܬܪ̈ܘܦܐ ܕܒ ܐܣܝܪܝܢ ܒܦ̈ܬܓܡܐ ܪ̈ܘܪܒܐ ܕܦܪ̈ܙܠܐ ܪܘ̈ܪܒܐ ܕܡܣܬܪ̈ܝܢ ܗܘܘ. *ܘܕܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܗܘܢ ܡܥܠܢܐ ܠܡ̈ܝܐ. ܗܘܐ ܠܗ ܚܕܐ ܢܗܪܐ ܠܒܪ ܡܢ ܫܘܪܗ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܪܘ ܗܘܘ ܡ̈ܝܐ ܢܚܬܝܢ ܡܢ ܒܝܬ ܬ̈ܝܒܘܬܐ ܕܫܘܪܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܫܟܚܘ ܠܟܠܗ ܒܗ ܡܐܝܢ ܗܘܐ ܒܦܘܪܢܣܐ ܪܒܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܦ̈ܪܣܝܐ. ܝܢܩܐ ܗܘܐ ܠܟܘ̈ܦܐܪܐ ܕܫܘܪܐ ܠܒ̈ܢܝܐ. ܘܦܠܚܘ ܗܘܘ. ܘܐܫܬܦܠܘ ܗܘܘ ܬܪ̈ܥܐ ܘܦܠܛܪ̈ܘܢܐ[2] ܬܪ̈ܝܨܐ ܕܫܘܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܕܢܦܩ ܢܗܪܐ. ܘܒܗ ܒܫܥܬܐ. ܬܪ̈ܥܘܗܝ ܗܘܘ ܟ̈ܠܗܘܢ ܠܓܘܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܟܠܗ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܠܐܦ̈ܕܢܐ ܪܒܐ ܘܦܐܪ̈ܐ

[1] Legas ܘܫܪܘ. — [2] Hallier mavult emend. ܬܪ̈ܥܐ ܘܦܠ̈ܛܐ.

ܕܡܪܢ ܡܠܟܐ. ܘܫܡܠܝ ܗܘܐ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܫܬܒܩ ܗܘܐ
ܡܕܡܝܗܘܢ. ܒ̈ܢܝܐ ܓ̈ܒܝܐ ܘܦ̈ܐܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܟܠ
ܡܕܡ ܕܡܬܒܥܐ ܗܘܐ ܠܬܘܪܐ ܡܢ ܬܚܝܬܗ ܘܠܥܠܝܗ̇.
ܘܡܬܪܚܫ ܗܘܐ ܬܘܒ ܒܗܘܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܡܛܪ̈ܦܘܠܝܣ.
ܘܡܬܠܘ ܗܘܘ ܒܗܘܢܐ ܚܕܝܐ. ܢܛܪ ܡܢ ܬܪ̈ܝܢ ܐ̈ܠܦܝܢ
ܕܫ̈ܢܝܐ. ܡܠܝܐܐ ܕܝܢ ܒܫܘܒܚܐ. ܟܕ ܕܡܒܝܢ ܗܘܘ
ܟܠܠܐ. ܟܠܗ ܟܠܝܠܗܘܢ ܫܡܝܐ ܡܢ ܥܠܝܐ ܘܐܬܚܙܝܘ
ܗ̣ܘܘ. ܟܕ ܡܟܠܠܐ ܗܘܬ ܡܕܝܢܬܐ ܟܠܗ̇ ܕܬܠܠܬܐ. ܘܟܕ
ܚܙܐ *ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܫܘܦܪܐ ܗܢܐ ܕܗ̣ܘܐ ܗܘܐ. ܦܩܕ * 1 v. col. a.
ܗܘܐ. ܕܟܠܗܘܢ ܐܘܡ̈ܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܢܬܟܢܫܘܢ ܗܘܘ
ܫܘܬܦܘܗܝ ܡܢ ܠܘܬ ܢܗܪܐ. ܘܐܝܟ ܠܘܬ ܢܗܪܐ. ܠܐ
ܢܬܟܐ ܠܗ ܚܘܬܐ. ܘܡܬܟܬܒܬܐ ܕܡ̈ܫܝܚܝܐ ܘܬ̈ܕܡܪܬܐ.
ܐܬܬܣܝܡ ܫܘܠܛܢܐ ܕܒܥܠܐ ܢܗܪܐ ܦܠܓܗ ܕܢܗܪܐ.
ܘܐܬܦܩܕ ܗܘܐ ܟܠ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܐܝܟ ܕܢܐ
ܕ̈ܐܢܐ ܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ ܘܡܫܬܒܚܝܢ. ܐܠܐ ܐܦ ܗ̣ܘ ܦܠܓܗ
ܕܢܗܪܐ ܢܦܩ ܗܘܐ. ܕܡ̈ܝܐ ܕܓ̈ܠܠܐ ܒܫ̈ܡܝܢ ܘܡܬܒܥ
ܒܡܬܠ ܗܘܐ ܒܬܫܒܘܚܬܗܘܢ ܕܡܢ ܟܠ ܓܒ̈ܝܢ. ܘܦܩܕ
ܗܘܐ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܕܟܠܗܘܢ ܐ̈ܢܫܝܢ ܕܝܬܒܝܢ
ܒܐܣܛܘܐ ܘܦܠܓܝ ܠܡܬܒܠ ܢܗܪܐ. ܕܡܢ ܬܫܪܝܢ ܩܕܡ
ܘܡܬܒܥܐ ܠܫܒܩ. ܠܐ ܗܘܘ ܒܥܬܝܢ ܫ̈ܒܘܬܗܘܢ. ܐܠܐ
ܚ̈ܝܠܐ ܕܝܠܗܝܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܢܚܫܒܐ ܡܕܝܢ̈ܬܗܘܢ ܗܘܘ
ܒܥܬܝܢ ܒܣܘܪܐ. ܠܟܠ ܡܢ ܕܒܥܬܐ ܕܒܠܝܢ ܒܗ̇ ܫ̈ܢܝܐ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܟܠܗ ܘܒܢܝܐ ܕܗܘܬܐ. ܘܡܢܐ ܕܐܬܪܓܫܘ
ܟܠܠܝܢ ܘܫܡܥܘ ܟܠܗ ܕܫ̈ܢܝܐ ܢܡ̈ܪܝܐ ܕܫܪܘ ܕܝܠܗܘܢ
ܠܡܕܝܢܬܐ.[1] ܘܟܠ ܫ̈ܢܝ ܕܫܬܪܒ ܟܠܗ ܘܡܗܡܡܐ ܗܘܝܐ ܘܠܐ
ܢܦܩ. *ܗܘܐ ܫ̈ܢܝܐ ܬܠܒܝܢ ܒܝܢܗ ܒܡܫܝܢܐ ܕܫܬܠ * col. b.
ܦܘܪܢܗ ܕܡܠܟܐ. ܘܐܬܬܣܝܡ ܗܘܐ ܗܢܐ ܦܘܪܢܐ ܡܢ
ܗܢܐ ܘܒܢܐ ܕܗܘܐ ܒܗ ܗܘܒܢܐ. ܒܕܒܪܐ ܠܢܘܒܬ
ܡܠܟܐ. ܡܢܢ ܕܝܢ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܦܩܕ ܗܘܐ ܘܐܬܒܢܝ
ܠܗ ܒܢܝܐ ܠܡܕܒܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܒܢܬ ܫܬܘܬܐ ܒܢܬ

[1] Nonnulla verba hic excidisse verisimillimum est.

ܠܒܪܐ. ܘܬܡܢ ܚܪܒ ܗܘܐ ܟܠܗ ܗܝܟܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܘܒܫܘܠܐ ܢܚܬ ܗܘܐ ܠܗ ܠܐܦܕܢܐ ܚܕܬܐ ܕܐܬܒܢܝ
ܗܘܐ ܠܗ ܥܠ ܪܝܫ ܡܥܡܕܐ. ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܚܐܪ̈ܐ
ܕܠܒܝ. ܒܗ ܠܗܘܢ ܩ̈ܢܝܐ ܠܡܕܒܪ̈ܢܝܗܘܢ ܒܡܥܡܕܘܬܐ
ܕܗܘܐ ܒܗ̇ ܒܠܠܝܐ ܒܫܥܬܐ ܬܪܬܐ ܕܡܬܥܪܐ ܒ[ܠܝܐ].
ܦܣ̈ܬܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܬܦܢܝ ܗܘܐ ܥܢܝܢܗ̇ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܡܕܝܢܬܐ. ܦܩܕ ܗܘܐ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܘܐܬܥܒܕܘ ܚܘܪ̈ܬܐ
ܕܬܚܘܬܐ ܡܢ ܠܒܪ̈ܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܥܝܢ
ܒܡܘܬ̈ܐ ܘܒܐܟܠܘܣ̈ܐ ܘܐܬܒܠܥܬ ܠܟܢܬܐ ܒܡܝܗܘܢ
ܢܦܫ ܩ̈ܢܝܢ. ܒܕܒܪܐ ܕܬܪܬܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܒܐܫܝܘܬܐ
ܘܐܬܛܠܠܬ ܒ̈ܢܝܢܗ̇. ܡܪܝܡܝܢ ܕܝܢ ܒܪ ܫܢܐ ܘܡܣܘܡܟܐ
*2 r. col. a. ܒܪ ܡܫܪܬܠܐ[1] ܦܠ̈ܛܪܐ ܕܐܘܪܗܝ ܗܢܘܢ *ܕܐܬܒܢܝܘ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܗܘ̈ܝ. ܘܠܦܘܢܝܐ ܕܐܒܓܪ ܡܠܟܐ. ܘܒܢܝܢ
ܘܒܠܠܝܐ[2] ܗܠܝܢ ܕܗܘܝ ܡܢܝܢ ܗܘܘ ܥܠܝܐ ܐܪ̈ܒܥܐܘܢ
ܕܐܘܪܗܝ. ܗܢܘܢ ܡܒܠܥ ܗܘܘ ܘܡܣܒܠܝܢ ܠܟܘ ܡܢܗܘܢ.
II (I). ܐܝܟ ܫܪܪܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ.܀ ܒܫܢܬ ܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܫܪܝܘ
III (II). ܡ̈ܠܟܐ ܕܢܡܠܟܘܢ ܒܐܘܪܗܝ.܀ ܒܫܢܬ ܡܐܬܝܢ ܘܫܬܝܢ
IV (III). ܘܫܬ. ܐܡܠܟ ܗܘܐ ܐܓܘܣܛܘܣ ܩܣܪ.܀ ܘܒܫܢܬ
V (IV). ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܫܥ. ܐܬܝܠܕ ܡܪܢ.܀ ܘܒܫܢܬ
ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ. ܒܢܐ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܢܦܫܐ ܠܐܘܡܪܐ
VI (V). ܕܡܘܬܗ[3].܀ ܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܫܥ. ܢܦܩ
VII. ܡܪܩܝܘܢ ܡܢ ܥܕܬܐ ܩܬܘܠܝܩܝ. ܠܡܪܩܝܘܢ ܕܝܢ ܩܕܡ
ܥܡ ܐܚܘܗܝ, ܫܒܩܘ ܐܢܘܢ ܠܦܬܘܠܐ ܠܗܓܡܘܢܐ ܒܫܢܬ
VIII (VI). ܬܫܥ ܕܡܠܟܘܬܗ.܀ ܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܚܡܫ
ܒܐܝܪܚ ܬܡܘܙ ܒܚܕܥܣܪ ܒܗ. ܐܬܝܠܕ ܒܪܕܝܨܢ.܀
IX. ܘܒܫܢܬ ܚܡܫܡܐܐ ܘܫܒܥܣܪ̈ܐ. ܒܗ̇ ܐܬܝܠܕ ܡܐܢܝ
X. ܒܪ̈ܒܥܐ ܕܠܗ.܀ ܒܫܢܬ ܚܡܫܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܚܕܐ.
XI. *col. b. ܐܬܒܢܝ ܕܟܐܝܢ.܀ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ *ܘܐܪ̈ܒܥܣܪܐ.

[1] Recentior manus vocales adscripsit ܡܫܪ̈ܬܠܐ. — [2] Pro ܒܠܠܝܐ (Hall.). — [3] Duval, *Hist. Éd.*, 51, dubitationem movet (sed coniuncte elatam) de emend. ܕܡܘܬܗ.

ܐܬܬܪܥܘ ܫܘܪ̈ܝܗ ܕܐܘܪܗܝ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܙܒ̈ܢܝܢ. ܒܝܘ̈ܡܝ
ܕܕܝܩܠܛܝܢܘܣ ܡܠܟܐ.⁖ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ XII.
ܘܐܪ̈ܒܥ. ܣܡ ܩܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܫܬ̈ܐܣܬܐ ܕܒܝܬ ܥܕܬܐ
ܕܐܘܪܗܝ. ܘܒܢܐ ܘܫܠܡܗ ܠܒܢܝܢܗ̇. ܣܥܕ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪܗ.⁖ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ. XIII.
ܐܬܒܢܝܬ ܩܘܡܛܝܪܝܢ ܕܐܘܪܗܝ ܒܝܘ̈ܡܝ ܐܝܬܠܗܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܗ̣ܝ ܫܢܬܐ ܕܗܘܬ ܒܗ̇ ܣܘܢܗܕܘܣ
ܪܒܬܐ ܒܢܝܩܝܐ.⁖ ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬ. ܗܘ XIV.
ܐܝܬܠܗܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ. ܘܗ̣ܘ ܒܢܐ ܩܘܡܛܝܪܝܢ
ܘܦܬ̣ܐ ܒܡܕܢܚܐ ܕܥܕܬܐ. ܘܒܬܪܗ ܕܫܢܬܐ. ܐܬܟܢܫܬ XV.
ܣܘܢܗܕܘܣ ܒܢܝܩܝܐ. ܕܬܠܬܡܐܐ ܘܬܡܢܬܥܣܪ̈
ܐܦܝܣ̈ܩܘܦܝܢ.⁖ ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ. ܗ̣ܘܐ XVI.
ܒܢܝܢܐ ܘܬܘܣܦܬܐ ܒܥܕܬܐ ܕܐܘܪܗܝ.⁖ ܒܫܢܬ XVII.
ܫܬܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܫܥ. ܒܝܪܚ ܐܝܪ ܢܦܩ ܝܥܩܘܒ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܨܝܒܝܢ.⁖ ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ XVIII.
ܘܚܕ. ܗ̣ܘܐ *ܐܒܪܗܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ. ܘܗ̣ܘ * 2 v. col. a.
ܒ̣ܢܐ ܒܝܬ ܣ̈ܗܕܐ.⁖ ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ. ܒܢܐ XIX.
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒܪ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܐܡܕ ܡܕܝܢܬܐ.⁖
ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܫܒܥ. ܒܢܐ ܬܘܒ ܗ̣ܘ XX.
ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܬܠܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܗ̇ܝ ܕܡܢ ܩܕܝܡ.
ܐܢܛܝܦܠܘܣ[1] ܡܬܘܪܐ ܗܘܬ.⁖.⁖ ܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ XXI.
ܘܚܕ. ܗ̣ܘܐ ܐܒܪܗܡ ܡܪܘܢܐ ܣܒܐܫܐ.⁖.⁖ ܒܫܢܬ XXII.
ܫܬܡܐܐ ܘܫ̈ܬܝܢ ܘܬܡܢܐ. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ
ܐܒܪܗܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬܐ. ܢܦܩ XXIII (XXIV).
ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܠܓܫ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܢܨܝܒܝܢ.⁖ ܘܒܗ̇ XXIV (XXV).
ܒܫܢܬܐ ܐܬܐ ܒܪܫܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܚܪܢ ܠܐܘܪܗܝ
ܒܢܝܩܘܡܕܝܐ ܕܡܠܟܐ.⁖ ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ.[2] XXV (XXII).
ܐܬܗܦܟܬ ܢܝܩܘܡܕܝܐ.⁖ ܘܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ XXVI.
ܘܐܪ̈ܒܥ ܒܐܝܪ ܚܕ. ܢܦܩ ܝܘܠܝܢܘܣ ܘܐܙܠ ܠܡܢ

[1] Emend. Hall. ܐܢܛܝܦܘܠܝܣ ܗܘܬ ܫܡܗ̇. — [2] Fortasse ܘܐܬܚܪܒܬ addendum est, aut verba de Nicomedia interpolata esse dubitari potest, cf. Hallier.

XXVII. ܦ̈ܣܩܐ ܘܟܬܒܬ ܠܗܘܢ.·:· ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ
*col. b. ܘܚܡܫ ܒܐܝܪܚ ܫܒܛ ܐܬܡܠܟ ܘܠܢܛܝܢܘܣ ܪܒܐ. *ܘܘܠܢܣ
XXVIII. ܐܚܘܗܝ.·:· ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܡܢܐ. ܢܦܩ ܡܢ
XXIX. ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܝܘܠܝܢܐ ܣܒܐ.·:· ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ
ܘܬܡܢܝܢ ܘܚܕܐ. ܐܬܒܢܝܬ ܒܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܥܕܬܐ
XXX. ܕܐܘܪܗܝ.·:· ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܐܪܒܥ
ܒܐܝܪܚ ܚܙܝܪܢ ܒܬܫܥܐ ܒܗ. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ
XXXI. ܐܦܪܝܡ ܕܢ̈ܨܚܢܘܬܗ. ܘܒܐܝܪܚ ܐܝܠܘܠ ܕܫܢܬܐ ܗܕܐ.
ܢܦܩ ܥܡܐ ܡܢ ܥܕܬܐ ܕܐܘܪܗܝ ܒܪܕܘܦܝܐ ܕܐܪ̈ܝܢܐ.·:·
XXXII. ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܘܬܫܥ ܒܐܝܪܚ ܐܕܪ.
ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܒܪܣܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ.
XXXIII. ܘܒܗܿ ܒܫܢܬܐ ܘܒܚܡܫܐ ܒܟܢܘܢ ܗܘ ܩܕܡ ܕܠܗܿ
ܕܫܢܬܐ[1] ܥܠܘ ܐܘܪܬܕܘܟܣܐ ܘܐܚܕܘ ܥܕܬܐ ܕܐܘܪܗܝ.
XXXIV. ܘܒܗܘ ܩ̈ܘܡܬܐ ܗܘܐ ܡܪܝ ܐܘܠܓܝܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܒܫܢܬܐ ܕܐܬܡܠܟ ܒܗ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܪܒܐ ܘܗܘ ܡܪܝ
ܐܘܠܓܝܣ ܒܢܐ ܒܝܬ ܡܪܝ ܕܢܝܐܠ ܕܐܬܩܪܝ ܒܝܬ ܡܪܝ
XXXV. ܕܘܡܛ.·:· ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ. ܟܢܫܐ
ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܪܒܐ ܟܢܘܫܝܐ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܕܝܢܬܐ.·:·
*3 r. col. a. XXXVI. ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܠܬ. ܐܬܟܢܫܬ *ܣܘܢܗܕܘܣ
ܕܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܐ̈ܦܝܣܩܘܦܐ ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ.·:·
XXXVII. ܒܫܢܬ ܫܬܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܬܡܢܐ. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ
ܡܪܝ ܐܘܠܓܝܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܐܘܪܗܝ.·:·
XXXVIII. ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫ ܒܐܝܪܚ ܐܒ ܒܥܣܪܝܢ
ܘܬܪ̈ܝܢ ܒܗ. ܐܝܬܝܘ ܓܠܘܣܩܡܗ ܕܡܪܝ ܬܐܘܡܐ
ܫܠܝܚܐ. ܠܗܝܟܠܐ ܪܒܐ ܕܝܠܗ. ܒܝܘܡ̈ܝ ܡܪܝ ܩܘܪܐ
XXXIX. ܐܦܝܣܩܘܦܐ.·:· ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬ ܒܫܒܥܬܥܣܪ
ܒܟܢܘܢ ܐܚܪܝ. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ
ܪܒܐ. ܘܡܠܟܘ ܒܢܘܗܝ ܒܬܪܗ ܥܠ ܐܪܩܕܝܘܣ
ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܦܠܓܗ. ܘܒܪܘܡܐ ܗܢܘܪܝܘܣ ܐܚܘܗܝ.
ܚܠܦ ܡܠܟܗ ܕܬܐܘܕܘܣܝܘܣ ܠܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܦܠܓܗ.

[1] Verba ܕܠܗܿ ܕܫܢܬܐ interpolata esse suspicatur Hall.

ܘܒܐܝܪܚ ܬܡܘܙ ܕܗ̇ܝ ܫܢܬܐ. ܒܒܪܘ ܐܪ̈ܝܢܐ ܠܒܝܬ XL.
ܗ̈ܘܡܒܢܐ.:. ܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥ ܒܐܝܪܚ ܬܡܘܙ XLI.
ܒܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܒܗ̇. ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܩܘܪܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ.:. ܘܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܡܢܐ. XLII.
ܗܘܐ ܡܪܝ ܣܝܠܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ.:. *ܒܫܢܬ *col. b. XLIII.
ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥ ܒܬܫܥܣܪܐ ܒܬܫܪܝ ܩܕܡ. ܢܦܩ
ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܣܝܠܘܢܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ.
ܘܒܬܠܬܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝ ܐܚܪܝ ܕܗ̇ܝ ܫܢܬܐ XLIV.
ܗܘܐ ܡܪܝ ܦܩܝܕܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ. ܘܒܗ̇ XLV.
ܒܫܢܬܐ ܗܝ ܝܘܚܢܢ ܟܪܘܣܛܘܡܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܒܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܦܘܠܝܣ.:. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ XLVI.
ܘܐܪܒܥܣܪܐ ܫܢܝ ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܡܡܦܣܘܣܛܝܐ ܠܡܦܩܘܣ ܒܥܠܡܐ.:. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ XLVII.
ܘܬܫܥܣܪܐ ܒܒܫܢܬܐ ܡܫܝܚܐ ܒܪ ܣܛܗ ܕܦܠܘܓܬܐ
ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܗܘ ܕܡܕܪ̈ܫܐ ܘܡܐܡܪ̈ܐ ܟܠ ܕܟܐܬܬܐ
ܕܗ̈ܘܢܐ ܠܒܝܬ ܗ̈ܘܡܒܢܐ.:. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ. XLVIII.
ܗܘܐ ܡܪܝ ܕܝܘܓܢܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ. ܘܗܘ ܡܪܝ
ܠܒܢܝܐ ܒܝܬ ܡܪܝ ܒܪܠܗܐ.:. ܘܒܗ̇ ܒܫܢܬ ܒܗܘܢܝܐ XLIX.
ܕܐܝܟ ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ ܦܩܝܕܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܐܘܪܗܝ. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܚܕܐ. ܗܘܐ L.
ܩܘܪܝܠܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܪܒܬܐ.:. ܫܢܬ LI.
ܫܒܥܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܠܬ. ܗܘܐ ܒܐܘܪܗܝ ܪܒܘܠܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܒܢܐ *ܒܝܬ ܡܪܝ ܣܛܦܢܘܣ. ܕܐܝܬܘܗܝ * 3 v. col. a.
ܗܘܐ ܡܢ ܠܩܕܡ ܒܝܬ ܫܒܬܐ ܕܝܗ̈ܘܕܝܐ[1]. ܒܝܘܡܘܗܝ ܕܝܢ
ܒܦܘܩܕܢܗ ܕܡܠܟܐ.:. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ LII.
ܘܐܪܒܥ. ܬܘܒ ܐܬܬܪܝܡ ܫܘܪܗ̇ ܕܐܘܪܗܝ, ܒܝ̈ܕܝܐ
ܙܒܢܬܐ ܕܬܠܬ ܒܝܘܡܝ ܐܘܢܘܪܝܘܣ ܘܐܪܩܕܝܘܣ ܡ̈ܠܟܐ
ܙܟ̈ܝܐ.:. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ. ܡܢ LIII.
ܐܘܦܛܡܘܣ ܕܪܝܫܐ ܗܘܐ ܕܠܠܛܡ ܦܘܪܢܘܬܐ. ܗܘܢܐ ܕܝܢܐ LIV.
ܐܣܘܣܕ ܠܦܘܢܝܐ ܢܣܘܒ ܕܩܘܡܣܐ.:. ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ LV.

[1] Pro ܝܗ̈ܘܕܝܐ reponendum esse ܥܒ̈ܪܝܐ censet Hall.

ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ. ܗܪܣܝܣ ܕܡܨܠܝܢ̈ ܕܐܬܩܪܝܘ ܕܒܚܝܢܐ·
ܢܦܩܐ ܫܦܝܬܐ ܐܬܥܒܕܬ. ·:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ LVI.
ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ. ܐܚܪܐܘܗܝ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܢܛܝܘܟ ܠܡܬܢܒ
ܗܘܐ. ·:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܚܕܐ. ܢܚܬ LVII.
ܟܦܢܐ ܡܢ ܡܥܪܒܐ. ·:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ LVIII.
ܘܬܪܬܝܢ. ܐܬܟܢܫܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܡܕܝܢܬܐ ܒܐܦܣܘܣ. ·:·
ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܫܒܥ ܢܦܩ ܪܒܘܠܐ LIX.
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ، ܡܢ ܥܠܡܐ ܒܬܡܢܝܐ ܒܐܒ.
ܘܩܡ ܚܠܦܘܗܝ ܗܝܒܐ. ܗܢܐ ܒܢܐ ܥܕܬܐ ܚܕܬܐ
ܫܒܬܐ. ܗܝ ܕܡܬܩܪܝܐ ܒܫܡ *ܫ̈ܠܝܚܐ ܬܘܪܐ ·:· ܫܢܬ LX, * col. b.
ܫܒܥܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܩ̈ܘܪܒܐ ܒܥܕܬܐ ܗܝܒܐ.
ܐܝܬܝ ܡܣܐܦܘܪ ܦܬܘܪܐ ܪܒܐ ܕܡܐܢ̈ܐ ܐܝܬ ܒܗ
ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܠܝܛܪ̈ܝܢ. ܘܐܬܬܣܝܡ ܒܥܕܬܐ
ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܐܘܪܗܝ. ·:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ LXI.
ܘܬܠܬ ܒܗ ܢܘܢܐ ܕܦܐܪܐ ܠܐܘܣܪܐ ܕܐܒ̈ܗܘܗܝ
ܕܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܡܦܪܢܢܬܘܣ. ·:·
ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܘܫܬ ܗܘܐ ܕܝܘܣܩܘܪܐ LXII.
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܪܒܬܐ. ܘܐܬܟܢܫܬ ܬܘܒ LXIII.
ܠܐܦܣܘܣ ܣܘܢܗܕܘܣ ܐܚܪܬܐ. ܗܢܐ ܐܝܟ ܐܡܪܢ ܠܪܒܐ
ܦܠܒܝܢܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܘܦܠܛܘܣ.
ܘܠܕܘܡܢܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܠܐܝܪܢܐܘܣ ܕܨܘܪ ܘܠܗܝܒܐ
ܕܐܘܪܗܝ، ܘܠܐܘܣܒܝܣ ܕܕܘܪܘܠܐܘܣ ܘܠܕܢܝܐܝܠ ܕܚܪܢ.
ܘܠܣܘܦܪܘܢܝܘܣ ܕܬܠܐ. ܘܠܬܐܕܘܪܝܛܘܣ ܕܩܘܪܘܣ. ·:· ܫܢܬ LXIV.
ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܠܬ ܢܦܩ ܗܝܒܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܡܢ ܐܘܪܗܝ، ܒܝܘܡ ܚܕ ܒܐܕܪ ܚܠܘ ܐܚܪܝ، ܘܒܝܘܡ
ܚܕ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܒܫܒܬܐ ܢܦܫܗ ܥܠ ܢܘܚܐ ܫܠܡܘܗܝ ܘܩܡܘ
*ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܡܚܕܐ ܒܥܕܬܐ ܐܪܬܘܕܘܟܣܝ̈ܐ ·:·:·: ܫܢܬ * 4 r. col. a. LXV.
ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܡܝܬ ܠܐܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܪܗܘܡܐ. ·:· ܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܡܢܐ LXVI.
ܐܬܚܫܒ ܗܘܢܪܝܘܣ ܒܠܝܘܢܬܐ ܕܪܗܘܡܝܐ. ·:· ܫܢܬ LXVII.
ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܬܫܥ ܢܦܠܬ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܦܪܫ

LXVIII. ܕܢܘܪܐ ܕܒܛܢܬ ܗܘܐ. ܡܫܒܚ ܐܢܬ ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܬܩܢ ܘܡܬܥܠܝ ܒܐܘܪܚ ܛܥܝܢ ܥܡܟ ܒܫܡܝܐ ܘܬܒܝܠܐ ܟܠܗ ܐܬܬܚܝܕ ܗܘܝܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܬܐ ܠܕܘܒܪܗ ܢܦܫܐ. ܘܒܢܐ ܒܝܬ ܡܪܝ. ܢܘܚ ܕܒܥܕܬܐ ܘܐܣܛܪܘܛܐ ܕܒܝܬ ܬܫܡܫܬܐ ܬܫܡܫܬܐ ܠܒܪ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܩܘܕܫ. ܒܢܐ ܕܝܢ ܒܗ ܒܐܣܛܪܘܛܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܠܒܪ ܡܘܬܒܐ ܘܒܪ ܕܢܝܢܐ. ܒܝܬܐ ܕܝܢ ܐܦ ܕܢܬܬܐ

LXIX. ܘܦܪܘܣܐ. ܘܒܢܐ ܠܒܪܐ ܘܥܡ ܐܘܪܫܠܡ. ܒܢܝܬ ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܥܒܕ ܘܣܕܪܐ ܢܦܩ ܠܡܕܝܢܐ ܡܫܒܚܢ ܕܐܘܪܫܠܡ ܡܢ ܠܒܟܐ ܒܬܪܝܢ ܒܐܘܠܝܠ ܒܐܪܒܥܐ

LXX. ܒܫܒܥܐ ܒܗ ܣܓܝܐܐ ܥܡܝܢ. ܡܫܒܚ ܐܢܬ ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܥܒܕ ܒܢܐ ܠܟܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܠܦܠܝܛܝܩܘ ܘܡܫܒܚܗ ܥܠ *ܡܥܒܕܗ ܠܐܘܦܠܦܠܝܘ. ܘܩܡ ܒܗ ܐܦ * col. b,

LXXI. ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܡܫܒܚ ܐܢܬ ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܬܒܪܟܝܢ ܘܡܬܪܘܡܡ. ܐܬܬܚܝܕ ܢܘܚܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܩܘܡܐ ܚܠܦܘܗܝ

LXXII. ܩܘܪܐ. ܡܫܒܚ ܐܢܬ ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܬܩܠܣ ܘܫܒܚܐ ܒܪܝܕ ܠܐܘܦܠܝܘ ܥܠ ܝܘܡ ܘܐܬܒܠܥ ܒܐܦܠܦܒܢܐ ܬܪܬܝܢ

LXXIII. ܫܢܝܢ. ܡܫܒܚ ܐܢܬ ܡܬܒܪܟܐܐ ܐܬܒܣܪܬ ܐܦܝܩܘܠܐ

LXXIV. ܕܦܪܘܣܢܐ ܡܢ ܐܘܪܗܝ. ܡܫܒܚ ܐܢܬ ܡܬܒܪܟܐܐ ܘܡܬܥܠܝ ܐܬܬܚܝܕ ܕܗܒܐ ܠܐܦܝܩܢܐ ܕܒܠܝܬܗ ܐܪܒܥܐ ܒܐܝܪܚ

LXXV. ܐܝܪ. ܘܒܐܝܪܚ ܚܙܝܪܢ ܒܫܢܬܐ ܒܗ ܐܬܬܚܝܕ ܩܘܪܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ. ܘܩܘܡܐ ܚܠܦܘܗܝ ܦܠܛܐ ܘܒܠ

LXXVI. ܠܐܘܪܗܝ. ܒܬܪܒܥܣܪ ܒܐܝܠܘܠ ܕܝܠܗ ܕܫܢܬܐ. ܡܫܒܚ ܐܬܒܪܟܐܐ ܘܒܫܡ ܡܕܝܢܐ ܦܠܛܝܐܐ ܐܬܚܙܝ. ܒܒܝܬ ܕܝܢ ܠܐ ܦܠܓ ܦܪܝܢ ܒܫܬܐ ܗܘ. ܢܦܩ ܕܝܢ ܒܠܝܠܝܐ. ܘܩܘܡܐ ܘܡܠܟܐ ܪܒܐ. ܫܒܝܬܐ ܕܝܢ ܕܕܝܪ̈ܝܐ[1] ܒܠܘ [ܬܠܬܐ[2]] ܢܩܒܝܢ. ܘܣܦܠܝܘܬ ܒܕܝܢܬܐ ܐܬܗܦܟܬ. ܘܦܠܓܘܬ ܟܠܗܘܢ ܒܠܘܝܘܗܝ ܒܒܘܪܝܗ. ܗܦܟ ܕܝܢ ܗܝܟܠܐ ܘܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܬܪܝܢ ܒܪ ܡܠܬܗ. ܘܐܬܐ ܕܕܒܪܐ ܗܘܬ ܠܝܒܠܐ ܐܬܢܝܚܬ ܒܥܒܕܐ ܢܒܝܬܐ ܦܠܛܪ̈ܝܐ ܒܐܝܠܘܠ* *4 v. col. a.

[1] Sic Ms.; legas ܘܕܝܪ̈ܝܐ. — [2] In marg., prima manu, ut videtur, adiect.

LXXVII. ܒܗ̇ܘ ܐܝܪܚ. ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܠܐܘܦܝܡܝܘܣ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܦܘܠܝܣ ܦܠܛܗ. ܘܣܡ ܡܢ ܕܘܟܬܗ
LXXVIII. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܡܩܕܘܢ. ⁘ ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ
ܘܫܒܥܐ ܩܡܨܐ ܣܓܝܐܐ ܐܬܐ ܘܣܦܪ ܘܐܟܠ ܟܠܗ
LXXIX. ܒܒܪܝܐ. ⁘ ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܥܣܪܐ ܢܘܪܐ
ܡܝܬܪܬܐ ܐܬܚܙܝܬ ܒܫܡܝܐ ܕܓܪܒܝܐ ܕܡܥܪܒܐ
LXXX. ܟܠܗ̇ ܠܠܝܐ ܒܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢ ܒܐܒ. ⁘ ܒܫܢܬ
ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪܒܥܣܪ̈ܐ ܩܘܐܕ ܡܠܟܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܫܪܐ
ܥܠ ܐܡܕ ܒܝܪܚܐ ܕܬܫܪܝܢ ܢܘܗܪܬܐ ܒܝܘܡ ܫܢ̈ܝܐ
ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝ ܩܕܡ ܘܐܘܒܕ ܒܗ̇ ܘܒܙܗ̇ ܠܬ̈ܩܢܝܗ̇
LXXXI. ܘܫܒ̈ܝܐ ܢܣܒ. ܘܒܐܝܪܚ ܐܝܠܘܠ ܕܝܠܗ̇ ܕܫܢܬܐ ܗ̇ܝ
ܐܬܐ ܘܫܪܐ ܥܠ ܐܘܪܗܝ. ܘܒܬܫܥܣܪܗ ܕܐܝܠܘܠ
ܒܝܘܡ ܠܐ ܐܝܣܢܝ ܐܠܐ ܐ̱ ܕܐܘܟܣ ܒܝܬ ܡܕܝܢ,
ܩܪܒܘܗ̇ ܘܡܫܠܡܐ ܠܙܒܢܬܐ ܕܒܢܬ ܬܪ̈ܥܝܬܐ. ⁘
LXXXII. ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܚܕܐ. ܐܬܬܢܝܚ ܦܛܪܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ, ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܕܩܝܡܬܐ.
LXXXIII. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܦܘܠܐ. ⁘ ܘܒܫܢܬ ܥܣܪ̈ܝܢ ܘܚܕܐ
*col. b. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܢܣܛܣܝܘܣ *ܦܩܕ ܕܢܦܩܘܢ ܠܓܠܘܣܩܘܡܐ
ܕܐܦܝܣܩܘܦ̈ܐ ܡܗܝܡܢܐ. ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܬܚܘܡ ܡܠܟܘܬܐ ܗ̇ܘ
ܕܡܩܒܠܬ ܗܘܬ ܣܘܢܗܕܘܣ ܕܐܬܟܢܫܬ ܒܟܠܩܝܕܘܢܐ
ܘܩܒܠܘܗ̇. ܘܢܦܩܬ ܡܢ ܬܡܢ ܢܘܪܐ ܘܡܚܬ ܥܠ
ܐܦܝܣܩܘܦ̈ܐ ܕܢܦܩܘ ܕܙܟܝܢ ܗܘܘ ܕܡܩܒܠܝܢ. ܘܡܛܠ
ܗܢܐ ܦܫ ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܡܢ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܬܡܢ ܘܡܩܒܠܝܢܗ̇[1].
LXXXIV. ܐܦܩ ܕܝܢ ܠܡܩܕܘܢܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܦܘܠܝܣ.
ܥܠ ܕܠܐ ܐܚܝܕ ܠܗܝܡܢܘܬܗ. ܘܚܠܦܘܗܝ ܗܘܐ
LXXXV. ܛܝܡܬܐܘܣ. ܘܒܫܢ̈ܝܐ ܘܐܬܪ̈ܒ ܕܝܠܗ ܕܐܢܣܛܣܝܘܣ
LXXXVI. ܡ̈ܠܟܐ ܟܠܗܘܢ ܒܫܠܝܢܐ. ⁘ ܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ
ܘܥܣܪ̈ܝܢ ܘܬܫܥ ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝ ܩܕܡ. ܢܦܩ
ܐܢܣܛܣܝܘܣ ܡܠܟܐ ܡܢ ܥܠܡܐ. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ
LXXXVII. ܝܘܣܛܝܢܐ. ܘܒܫܢܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܝܘܣܛܝܢܐ

[1] Sic Ms.

ܕܐܬܬܢܝܚ. ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܥܪܩ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܠܣܐܘܪܐ ܘܠܐܟܣܢܝܐ ܡܢ ܡܕܒܪ ܘܠܒܠ ܦܬܝ ܕܠܐ
ܡܩܒܠ ܠܐܪܒܥܬܗܝܢ ܣܘܢܗܕܘܣ. ܀ ܘܒܫܢܬ LXXXVIII.
ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܕܐ. ܐܬܐ ܦܛܪܝܩ ܠܐܘܪܗܝ
*ܕܢܦܩܘܗܝ ܠܦܘܠܐ. ܒܐܝܪܚ ܬܫܪܝܢ ܐܚܪܝ ܒܐܪܒܥܐ * 5 r. col. a.
ܒܗ. ܘܡܛܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܥܒܕ ܚܕܐ ܡܢ ܬܪ̈ܬܝܢ. ܕܐܘ
ܢܩܒܠ ܣܘܢܗܕܘܣ ܘܢܗܘܐ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ. ܐܘ ܕܐܢ ܠܐ
ܡܬܛܦܝܣ ܢܦܘܩ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܠܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܠܐ ܐܬܛܦܝܣ ܕܢܥܒܕ. ܐܠܐ ܫܒܩ ܘܥܠ ܐܬܒ ܒܝܬ
ܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܦܛܪܝܩ ܕܠܐ ܡܬܛܦܝܣ
ܕܢܥܒܕ ܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ: ܘܦܘܩܕܢܐ ܕܡ̈ܠܟܐ ܕܢܣܒ.
ܐܬܚܙܝ ܕܢܦܩܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܘܐܘܒܠܗ
ܠܣܠܘܩܝܐ. ܘܟܕ ܫܡܥ ܡܠܟܐ ܕܡܢ ܒܝܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ
ܐܦܩܗ. ܦܩܕ ܕܢܦܢܐ ܠܟܘܪܣܝܗ. ܥܠ ܡܟܪܐ ܕܡܬܬܘܐ
ܘܡܩܒܠ ܣܘܢܗܕܘܣ. ܘܥܠ ܦܘܠܐ ܠܟܘܪܣܝܗ ܠܐܪܒܥܝܢ
ܘܐܪܒܥܐ ܝܘܡܝܢ. ܘܗܘܐ ܙܒܢܐ ܡܫܠܡܢܐ ܒܐܘܪܗܝ ܟܕ
ܠܐ ܡܩܒܠ ܣܘܢܗܕܘܣ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܡ̈ܠܟܐ ܕܠܐ
ܡܬܛܦܝܣ. ܫܕܪܗܝ ܠܐܘܟܝܛܐ. ܘܢܦܩ ܦܘܠܐ ܡܢ
ܐܘܪܗܝ. ܒܬܫܥܐ ܘܥܣܪܝܢ ܒܬܡܘܙ. ܕܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ
ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬ. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܐܣܩܠܦܝܘܣ. ܘܟܕ
ܠܐܘܪܗܝ *ܒܚܡܫܐ ܘܬܠܬܐ ܒܬܫܪܝܢ ܩܕܡ. ܕܫܢܬ * col. b.
ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܐܪܒܥ. ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܪ̈ܚܝܢ ܕܢܦܩ
ܦܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܐܘܪܗܝ. ܘܒܐܝܪܚ ܟܢܘܢ ܩܕܡ LXXXIX.
ܒܚܡܫܐ ܘܐܪܒܥܐ ܒܗ. ܒܬܪ ܡܥܠܠܬܗ ܕܐܣܩܠܦ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܐܘܪܗܝ. ܛܪܕ ܐܢܘܢ ܠܕܝܪ̈ܝܐ ܕܡ̈ܕܝܢܬܐ.
ܠܗܘܢ ܘܠܟܠܗܘܢ ܕܝܪ̈ܝܐ ܕܚܕܪ̈ܝܗܘܢ ܕܐܟܘܬܗܘܢ ܥܠ
ܕܠܐ ܡܩܒܠܝܢ ܠܣܘܢܗܕܘܣ ܗܝ[1] ܕܟܠܩܝܕܘܢܐ. ܘܒܫܢܬ XC (XCI).
ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬ. ܥܠܘ ܡ̈ܝܐ ܣܓܝ̈ܐܐ
ܠܐܘܪܗܝ ܒܫܢܬܐ ܕܐܪܒܥ ܘܬܪܥܘ ܫܘܪ̈ܝܗ ܘܒܬܪ

[1] Verbum erasum hic est (fortasse Synodi Calched. epitheton) cuius tantum postrema littera ܝ vix, aut ne vix quidem dignosci potest, et in litura ܗ̇ܝ rescriptum.

ܒܪܒܝ̈ܥܝܗ. ܘܫܬܐ ܬܠܬܝܗ ܘܚܒܪܘ ܒܗ ܫܘܟܠܐ ܢܟܐ.
XCI (XCII). ܘܒܗܝ ܫܢܬܐ. ܥܪܩ ܐܣܩܠܦܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ
ܐܘܪܗܝ ܘܐܙܠ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܒܓܠܘܬܗ. ܠܘܬ ܐܘܦܪܘ
ܦܛܪܝܪܟܐ. ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܫܢܬ ܚܕܐ ܐܝܟ ܡܥ̈ܕܢܝܢ
ܝܘܡ̈ܝܢ. ܘܡܝܬ ܬܡܢ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܒܚܡܫܐ ܘܥܣܪܝܢ
ܒܐܝܪ ܚܙܝܪܢ ܕܫܢܬܐ. ܘܐܬܬܩܒܪ ܬܡܢ
ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܒܐܪ̈ܒܥܐ ܒܐܝܪ ܐܠܘܠ ܕܫܢܬܐ
ܐܝܬܝܘܗܝ ܠܦܓܪܗ ܡܢ ܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܩܒܪܘܗܝ ܒܝܬ ܡܪܝ
*5 v. col. a. ܒܪܠܗܐ ܥܡ ܡܪܝ ܢܘܢܐ *ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܒܗ ܒܫܢܬܐ
XCII (XCIII). ܦܘܠܐ ܕܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܐܬܬܘܗܝ ܘܦܢܝ ܒܬܘܒܐ ܠܡܪܝ
ܝܘܣܛܝܢܐ ܦܛܪܝܪܟܐ. ܘܟܬܒ ܬܘܒ ܠܡܠܟܐ ܠܐܘܦܪܘ
ܦܛܪܝܪܟܐ. ܘܫܕܪ ܠܡܠܟ ܕܟܬܒ ܘܫܕܪ ܐܓܪܬܗ
ܕܦܘܩܕܢܐ ܘܐܦܢܝ ܐܠܗܐ ܡܪܝ ܝܘܣܛܝܢܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ
ܐܬܦܢܝ ܘܐܬܐ ܠܟܘܪܣܝܗ. ܘܥܠ ܠܐܘܪܗܝ ܒܬܫܥܣܪ
ܒܐܕܪ ܕܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ. ܒܬܪ ܬܫ̈ܥܐ
XCIII (XCIV). ܝܪ̈ܚܝܢ ܠܡܦܩܬܗ ܕܡܪܝ ܐܣܩܠܦܝܘܣ. ܫܢܐ ܕܝܢ ܗܘ ܦܘܠܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܡܢ ܒܬܪ ܕܦܢܐ ܠܡܦܩܬܗ ܐܘܪܚܐ ܕܬܠܬ
ܝܘܡ̈ܝܢ ܬܫ̈ܥܐ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ ܘܬܠܬܝܢ ܒܝܪܚ
ܬܫܪܝܢ ܩܕܡ ܕܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܐ
XCIV (XCV). ܐܬܬܢܝܚ ܦܘܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ ܐܢܕܪܐܘܣ.
ܘܥܠ ܠܐܘܪܗܝ ܒܥܣܪܝܢ ܒܐܝܪ ܫܒܩ ܕܝܠܗ ܕܫܢܬܐ
XCV (LXXXVIII). ܕܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܐ. ܗܘܬ ܠܗ ܕܝܢ
ܒܛܠܠܬܐ ܘܡܣܦܩܬܐ ܠܢܦܩ ܐܠܗܐ ܒܟܠܗ
ܝܘܣܛܝܢܐ. ܒܪܒܐ ܕܠܐܪ̈ܟܢ ܡܘܬ̈ܢܘ ܡܪܕܘܬܐ
ܒܪܦܛܘܡ ܕܪܕܘܬܐ ܒܠܒ. ܗܘ ܕܝܢ ܠܗ ܕܡܫܚܐ ܘܠܗ
*col. b. ܕܝܘܣܛܝܢܝܢܘܣ. ܘܠܗ *ܡܪܕܝܬܐ ܕܐܦܣܩܘܦܘܣ
XCVI (CIV). ܘܠܗ ܕܒܠܡܪܘܢܐ. ܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܕܒܠܒܘܬܗ
ܕܩܣܛܢܛܝܢܐ ܕܐܬܬܘܗܝ ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ
ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܕܪܒܬܐ. ܐܬܐ ܕܪܘܒܐ ܠܢܦܫܐ ܐܬܬܢܝܚ
XCVII (XCVI). ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ ܒܬܫܪܝܢ ܩܕܡ. ܘܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ
ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ ܘܐܝܟ ܐܢܐ ܒܚܡܫܝܢ ܘܬܫܥܐ ܒܗ ܒܝܘܡ

ܒܪܘܟܬܐ ܒܥܕܢ ܩܛܝܢ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܒܟܝܐ ܪܒܐ ܘܡܫܝܢܐ.
ܘܢܦܠܬ ܒܗ ܗܝܟܠܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܦܠܓܘܬ ܬܠ̈ܘܝܗ̇
ܘܣܘܦܬ ܒܒܘ̈ܬܝܗ̇. ܘܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ XCVIII (XCIX).
ܒܐܝܪ ܬܫܥܐ ܐܚܪܝ, ܒܡܫܬܥܒܕܢܘܬ ܒܗ ܗܘܐ ܢܦܝܠܐ
ܪܒܐ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܐܘܩܕ ܗܘܟܠܗ̇[1] ܕܒܢܗ̇ ܕܦܫ ܡܢ
ܙܘܥܐ. ܒܗ ܡܫܘܚܬܗ̇ ܕܗܘܝܐ ܠܐ ܐܬܚܫܒ ܡܢ ܐܢܫ ܒܥܠܡܐ
ܗܘ. ܘܒܫܢܬܐ ܗܝ ܗܕܐ ܐܦ ܐܘܦܪܣܝܣ ܦܛܪܝܪܟܐ XCIX (XCVII).
ܘܐܬܦܠܛܪ ܬܘܒ ܒܪ̈ܝܬܐ ܘܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܟܠܗ ܢܦܫܐ
ܗܘܐ ܐܠܦܐ ܡܢ ܬܘܒ ܒܪ̈ܝܬܐ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܫܢܬܗ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܗ̇ ܒܐܢܛܝܘܟܝܐ ܐܦܪܝܡ ܐܡܝܕܝܐ.
ܕܐܝܬܘܗ̇ܝ, ܗܘܐ ܩܘܡܣ ܕܡܕܢܚܐ. ܘܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ C (CIII).
ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥ ܒܐܝܪܚ ܟܢܘܢ ܩܕܡ ܒܫܒܬܐ *ܒܗ *6 r. col. a.
ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ ܡܪܝ, ܐܣܩܠܦܝܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ.
ܘܐܬܬܣܝܡ ܒܝܬ ܡܪܝ, ܒܪܠܗܐ. ܥܠ ܓܪ̈ܡܘܗܝ ܕܡܪܝ,
ܢܘܚܐ ܘܕܡܪܝ, ܐܣܩܠܝܦ. ܘܗܘܐ ܫܠܦܘܗܝ, ܐܕܪ, ܘܒܬܪ
ܠܐܘܪܗܝ, ܒܚܡܫ̈ܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢܐ ܒܐܝܪܚ ܐܒ ܕܫܢܬ
ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥ. ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ CI (XCVIII).
ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܐ ܒܝܘܡ ܚܕ ܒܐܝܪܚ ܢܝܣܢ. ܗܘܐ ܡܪܝ,
ܝܘܣܛܝܢܝܢܐ ܩܣܪ. ܘܒܚܡܫܐ ܒܐܝܪܚ ܐܒ ܕܝܠܗ̇
ܕܫܢܬܐ. ܐܬܬܢܝܚ ܩܠܝܠܐ ܝܘܣܛܝܢܐ. ܘܐܡܠܟ ܡܪܝ,
ܝܘܣܛܝܢܝܢܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ. ܀ ܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ CII (C).
ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܒܐܝܪܚ ܬܡܘܙ. ܐܬܐ ܢܚܬ ܡܪܝ,
ܕܡܬܩܪܐ ܠܐܘܪܗܝ, ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ ܠܫܠܘܬܐ ܕܗ̈ܘܡܢܐ.
ܘܒܐܝܪܚ ܟܢܘܢ ܩܕܡ ܕܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ CIII (CI).
ܘܬܠܬ ܒܬܫܒܘܚ̈ܬܐ ܒܗ ܒܐܢܫܐ ܟܠܗ ܗ̈ܘܡܢܐ ܠܒܝܬ
ܗ̈ܘܡܢܐ. ܘܥܒܕ ܘܐܚܪܒ ܒܕܡܐ ܠܒܝܬ ܫ̈ܠܒܢܐ.
ܘܒܕܡܐ ܠܕܘܡܝܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ. ܘܡܢ ܗܕܐ ܗܘܐ ܒܫܢܬܐ
ܐܬܓܢܗ̇ ܡܪܝ, ܕܒܣܩܘܬ ܘܗܘܬ ܒܬܠܐ ܕܒܢܝܬܐ.
ܒܚܡܫܐ ܒܐܝܪܚ ܟܢܘܢ ܐܚܪܝ, ܕܝܠܗ̇ ܕܫܢܬܐ. ܀ ܘܒܫܢܬ CIV (CII).
ܬܡܢܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ *ܘܬܠܬ ܒܐܝܪܚ ܐܝܠܘܠ ܕܝܠܗ̇ * col. b.

[1] Ita Ms. pro ܗܝܟܠܗ̇.

ܕܚܝܘܬܐ. ܒܒܪ ܡܫܝܚܐ ܒܗ ܦܪܘܫܐ ܠܬܘܕܝܬܐ. ܡܢܝ،
ܪܘܦܝܐ ܦܠܪܝܢܘܣ. ܘܐܬܒܠܗܬ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܒܕܒܪܐ
ܠܥܠܬ ܬܡܟܐܟܐ ܘܡܬܚܙܝܢ ܘܫܪܐ. ܘܒܗ ܒܥܠܬܐ ܗܝ ܗܕܐ CV.
ܒܐܝܢܐ ܐܝܟ ܡܢܝܐ ܒܣܘܪܘܦ ܚܠܛܐ ܕܦܪ̈ܘܫܝܐ ܡܫܝܚܐ.
ܘܒܒܪ ܠܒܝܬ ܗ̈ܘܦܟܝܐ. ܘܚܝܒ ܠܥܘܡܪܐ ܘܠܫܠܒ
ܘܠܐܬܒܢܝܢܐ. ܘܐܦ ܒܐ̈ܦܝܢܐ[1] ܐܫܬܠܡ. ܘܗܦܟ
ܘܐܬܐ ܠܒܝܬܐ ܠܐܘܪܗܝ. ܒܬܒܝܢܘܬܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܢܛܘܪܗ ܡܕܡ ܠܐ ܫܒܩ ܒܗ. ܐܠܐ ܐܦܣܗ ܠܗ ܪܘܪܒܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܫܡܠܝ ܬܪܝܢ ܡܢܝܢ̈ܐ ܕܗܒܐ ܘܗܦܟ
ܠܐܬܪܗ. ❖ ܐܝܟ ܕܠܦܩ ܡܢ ܬܫܥܝܬܐ ܡܕܒ̈ܪܢܘܬܐ ܗܘܐ CVI.
ܐܬ̈ܟܢ ܐܢܫܝܢ ܡܬ̈ܪܒܝܢ ܬ̈ܪܝܢܐ ܫܘܪ̈ܝܗ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܘܬ̈ܪܝܢ ܬ̈ܪܥܝܢܗ. ܘܬ̈ܪܝܨܝܢ ܬ̈ܠܡܝܕܘܗܝ ܗܘܐ ܡܢ ܕܐܬܩܛܠ
ܡܫܝܚܐ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܕܫܡܝܢܐ. ܘܒܬܪܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܐܬ̈ܪܒܘ[2] ܫܘܪ̈ܝܗ ܒܢ̈ܘܗܝ ܣܘܪܘܣ ܚܠܛܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ.
ܕܐܬܬܚܕ ܡܛܠ ܡܢܫܬܐܐ ܘܬܠܬܒܘܪܐ ܒܒܢ̈ܝܢܐ
ܕ̈ܗܘܢܝܐ. ܒܐܝܢܐ ܬܫܪܝܢ ܐܚܪܝ. ܘܒܥܠܬܐ ܕܬ̈ܪܬܝܢ
ܐܬܬ̈ܪܒܘ ܬܘܒ ܫܘܪ̈ܝܗ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܩܠܘܢܝܩܘܣ ܚܠܛܐ.
ܕܐܬܬܚܕ ܡܛܠ ܫܘܡܠܝܐ *ܘܐܪܒܥܝܢܐ ܒܐܝܢܐ ܐܚܪ. * 6 v. col. a.
ܘܒܥܠܬܐ ܕܬܠܬ ܬܘܒ ܐܬܬܪܒܘ ܫܘܪ̈ܝܗ ܒܢ̈ܘܗܝ ܐܪܝܘܣ
ܘܬܐܕܘܣܝܘܣ ܚܠܛܐ ܘܦܪܐ. ܕܐܬܬܚܕ ܡܛܠ ܡܫܒܚܐܐ
ܘܚܡܫܝܢ ܘܐܪ̈ܒܥ ܒܐܝܢܐ ܐܕܪ. ܒܬܫܥܝܢ ܫܢܝܐ ܒܗ
ܒܬܠܬܐ ܒܫܒܬܐ ܒܗ ܐܬܬܚܕ ܗܘܐ ܡܢܝ ܢܒܘܠܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ. ܘܒܥܠܬܐ ܕܐܪ̈ܒܥ ܬܘܒ
ܐܬܬܪܒܘ ܫ̈ܘܪܝ ܢܣܛܘܪܝܐ ܚܠܛܐ. ܕܐܬܬܚܕ ܡܛܠ
ܬܡܢܐܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬ. ܒܗ ܐܬܬܚܕ ܗܘܐ ܗܝܒܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܐܘܪܗܝ.

[1] Erat hic fortasse origine ܒܛܒ ܐ̈ܦܣܐ (Hall.). — [2] Sic Ms.

Mus. Borg. Syr. 82. p. 669. ܫܢ̈ܝܐ ܕܒܢܝܢ ܡܢ ܩܘܣܛܢܛܝܢܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܬܫܥܝ̈ܬܐ ܬܫܥܝ̈ܬܐ ܒܬܫܥܝ̈ܬܐ ܕܩܘܣܡܘܣܡܘܓܪܦܘܣܛܝܢܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܬܫܥܝ̈ܬܐ ܠܟܘܢ̈ܫܐ ܕܟܠ ܕܒܗܬܗ ܕܗܘܪܡܝܙܕ ܒܪ ܟܣܪܐ. ܘܡܛܠܡܐ ܠܫܘܠܡ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ ܕܦ̈ܪܣܝܐ.[a]

ܗܘܪܡܝܙܕ ܐܡܠܟ ܬܪ̈ܬܥܣܪܐ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܐܚܝܕ ܗܘܐ ܥܠ ܪܘܪ̈ܒܢܘܗܝ. ܘܟܠ ܟܠܡܐ[1] ܟܠܗ. ܘܗܘ ܡܢ ܪ̈ܒܝ ܚܝܠܘܬܗ ܕܐܫܬܕܪ ܒܗܘܢ ܠܬܪܥܐ ܕܦܠܘ̈ܛܝܢ. ܒܐܪܙ ܟܠܗܘܢ. ܘܫܒܩܗ ܘܗܘܪܡܝܙ ܪܘܚܐ. ܘܒܥܢ ܚܠܘ̈ܬܐ ܣܝܐ̈ܢܐ ܘܐܬܦܠܝܒ ܠܡܪܟܐ ܕܒܗܢ ܡܠܟܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܡܥܒܕ ܪܘ̈ܪܒܢܐ ܕܒܬܪܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܕܐܦ ܫܘܒܐ ܦܪܝܡ ܗܘܐ ܠܗ ܠܗܘܪܡܝܙܕ: ܟܠ ܡܪܕܗ ܕܗܘܪܡܝܙ: ܐܬܪܘܘ ܒܗܢ ܣ̈ܓܕܐ ܘܐܣܝܒܘ[2] ܠܗܘܪܡܝܙܕ ܡܢ ܒܪܘܣܬܗ. ܘܐܦ ܠܚܠ̈ܝܘܗܝ ܚܒܪܘ ܐܢܝܢ. ܘܐܬܬܟܒ ܒܡܘܟܬܗ ܠܒܗܪܡ ܒܪܗ. ܒܗ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܠܗܘܪܡܝܙ. ܐܬܬܣܝܒ ܒܠܒ ܠܗ ܥܠ ܕܪܫܡ ܗܦܟܐ ܠܗܘܪܡܝܙܕ. ܐܠܐ ܥܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܫܬܪܪ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܦܠܚ ܚܝܠܘܬܗ ܘܐܬܬܟܬܫ ܠܡܪܟܐ ܥܡ ܒܗܪܡ. ܘܐܫܬܡܠ[3] ܘܐܬܬܐ ܥܠ ܒܗܪܡ. ܘܚܕܐ ܕܒܗܪܐ[4] ܒܗܪܡ ܕܒܥܐ ܠܡܠܟܐ ܕܗܘܪܡܝܙ ܡܢ ܕܠܘܬ. ܒܪܬ ܡܢ ܡܕܒܪܗܘܢ ܘܐܚܪܢ ܢܐܦܩ ܟܐܘܪܝܐ ܐܬܟܢܫܬܐ[5]. ܗܘ ܕܝܢ ܥܠ ܦܪܘܙ ܡܥܒܪ *ܘܚܒܫ ܘܣܡܝܬ[6] ܘܡܪܩܡܝܢ. ܘܐܡܪ ܐܢܫ ܠܒܣܝܐ ܒܒܩܘܪܝܐ ܡܣܪ ܕܪܗܘܡܝܐ. ܘܚܒܫ ܕܗܘܬ ܠܐܘܠܬܗ ܒܒܪܘܣܝܐ. ܦܫ ܥܡܪ، ܡܫܘܕܥܢܝ ܡܬܘܠܝܐ ܡܢ ܗܘ ܕܢܚܘܡ ܒܒܝܬܗ. ܘܐܦ ܗܘ ܟܡܘܪܝܐ ܦܠܓ ܒܠܘ ܠܒܗܪܡ: ܒܗܘ ܕܠܐ ܐܬܠܝ، ܡܢ ܦܠܛܪܒܝܢ ܕܡܠܟܘܬܗ.

*p. 670.

[a] Siglum N. = Nöldeke, *Die v. Guidi herausg. syr. Chronik*, Wien, 1893; — R. H. = Codex monast. Rabban Hormidz; — Ms. = Apographon romanum.

[1] Fortasse ܚܝܠܐ leg. (N.). — [2] Ms. ܘܐܣܝܒ; N. emendat ܐܣܝܒܘ. — [3] Ms. ܘܐܫܬܡܠ. — [4] Ms. ܐܣܠܐ ܘܚܝ (?). — [5] Sic Ms. satis inconcinne, cf. N. — [6] Ms. ܣܡܝܬ. R. H. ut rec.

ܘܬܪܝܢܐܝܬ ܒܗܿܝ ܕܓܒܪܐ ܗܘܐ ܒܪܝ ܢܘܡܝܣܡܘܣ ܐܪܝܢܐ ܣܡܝܟܐ ܘܡܗܝܪܐ. ܘܩܛܠ ܩܫܝܫܬܐ ܡܢܟ ܒܦܘܩܕܘ ܠܗܝܟܠ ܡܬܘܠܝܬܐ: ܒܗܿܝ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ. ܘܕܬܪ̈ܬܝܢ. ܒܗܿܝ ܕܒܗ ܥܒܕ ܕܢܦܩ ܠܗ ܡܢܝܢܐ ܚܠ̈ܦܬܐ ܘܢܦܩ ܠܡܐܬܬܐ. ܠܐ ܐܡܟܠܗ ܒܐܘܪܚܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܬܘܠܝܬܐ ܒܗܿܝ ܕܩܢܝܬ ܗܘܐ ܒܫܘܬܗ ܕܘܪܫܢ: ܕܢܘܟܪ ܒܕܬܬܐ ܘܢܣܒ ܕܪܘܦܝܐ ܒܠ ܒܥܘܦܝܢܐ. ܦܫ ܕܝܢ ܗܿܘ ܕܢܡܟܠܗ ܠܡܠܟܐ. ܒܡܘܢܝܐ ܢܦܩ ܠܦܘܩܪܘ ܣܠ̈ܩܬܐ ܩܦܝܬܐ ܘܐܫܟܠܘ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܗ ܫܥܒܕ ܘܡܪܘܢ. ܐܫܟܚ ܕܝܢ ܒܫܩܝܐ ܒܗܢ ܣܠ̈ܩܬܗ. ܘܒܬܪ ܠܐܪܬܘܕܘܟܣܝܐ. ܘܐܡܟܠܗ ܒܦܘܩܪܘ ܒܣܠ̈ܩܬܐ ܕܦܢ̈ܩܝܐ ܘܕܗܡܝܡܢܐ ܘܫܒܩܠܗ ܗ̈ܡܝܡܢܐ ܕܟܢܘܫܬܐ. ܘܐܬܚܫܒ ܒܗܘܢ ܕܘܪܫܢ ܘܗܦܟܘ ܒܦܘܩܪܘ ܒܢܘܩܬܐ ܕܟܢܘܫܬܐ. ܒܬܐܠܦܐ ܒܝܕ ܕܡܬܚܫܒܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܦܘܩܪܘ ܕܒܗܘܬܐ ܕܓܒܪܐ ܩܦܐ: ܒܗ ܠܒܢܝ ܒܐܦܝܣܩܘܦܘܬܐ ܕܡܩܕܘܢܝܐ ܘܡܟܠ ܠܩܘܪܒܐ. ܗܿܘ ܕܒܗ ܗܦܟܘ ܡܢ ܩܘܪܒܐ ܘܐܬܚܫܒ ܠܟܢܫ ܐܢܬܬܗ ܐܡܪܬ ܠܗ. ܕܗܢܐ ܩܘܪܝܡܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܠܟܘܢ ܐܢܬܘܢ. ܘܩܕܡܝ ܒܪܚܡܘ ܘܫܠܡ ܀

ܒܗܿܘ ܙܒܢܐ ܢܦܩܘ ܡܢ ܒܝܬ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܢܝܗܝ ܘܒܦܘܠܚܢ ܐܢܫܐ. ܕܡܣܝܡ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܪܘܚܗ. ܘܩܕܡ ܒܡܕܒܪܐ ܗܘܐ ܠܦܘܩܪܘ. ܒܗܿܝ ܕܡܢ ܠܘܬܐ ܕܐܒܘܗ ܐܬܚܫܒܘܢ ܗܘܐ. ܗܕܡ ܠܒܦܘܠܚܢ ܫܪܟܗ ܒܗܢ ܣܠܩܐ ܩܦܝܬܐ ܠܬܪܥܐ ܕܦܘܩܪܘ. ܒܢܕܘ ܕܝܢ ܫܒܩܗ ܒܬܪܥܗ. ܘܒܢܫ ܕܒܒܗ ܗܘܐ ܠܗ ܒܢܕܘ ܠܦܘܩܪܘ ܒܦܠܠ ܒܠ̈ܠܬܐ ܕܥܠܝܡܘܬܐ. ܐܬܚܫܒ ܠܒܦܘܠܠܗ. ܘܒܬܪ ܕܢܐܙܠ ܒܢܕܘ ܠܘܬ ܒܦܘܠܚܢ ܐܚܘܗܝ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܗܘܐ ܒܐܬܪܐ ܕܐܪܬܘܕܘܟܣܝܐ. ܥܒܕ ܒܪܘܟܝܐ[1] ܕܬܠܬܐ. ܘܐܟܪܙ ܠܗ ܫܘܒܚܬܐ ܘܝܩܪܐ. ܘܥܒܕܗ ܠܦܘܩܪܘ. ܒܗ ܥܒܕ ܕܝܢ ܐܚܘܗܝ. ܒܥܕ ܫܠܡܘܬܐ ܕܦܘܩܪܢܐ *ܘܕܕܝܠܝܬܗ. ܘܐܬܐ ܒܕܟܝܐ ܠܒܫܩܝܐ. ܘܐܬܚܫܒ *p. 671. ܒܠܚܘܕ ܒܪܟܬܐ ܦܘܩܪܢܐ. ܘܦܘܠܠܗ ܘܫܕܪ ܪܫܗ

[1] Ms. ܡܕ̈ܝ ܐܚܝܠ.

ܠܚܡܫܐ. ܠܫܢܬܗ ܕܝܢ. ܦܩܕ ܡܠܟܐ ܘܦܣܩܘ ܟܠܗܘܢ ܡܕܒܪܢܘܗܝ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܫܕܪܗ ܠܓܠܝܠܐ ܘܐܣܩܗ ܬܡܢ. ܘܐܦ ܠܪܫܗ ܕܒܣܛܘܢ. ܬܠܐܘܗܝ ܒܩܕܠܗ ܕܫܒܘܪ ܒܪ ܘܪܡܙܢ ܗ̇ܘ ܕܒܢܝܪ ܟܠܗܘܢ. ܘܐܪܒܥܝܢܗܘܢ ܠܡܠܟܐ ܘܐܪܒܥܗܘܢ ܒܬܪܥܐ ܕܡܠܟܐ..

ܢܣܒܝܣܒ ܕܝܢ ܪܫܐ ܕܒ̈ܝܣܛܝܢܐ[1] ܒܗ̇ܘ ܕܡܬܐܬܐ ܪܒܬܐ ܡܢܐ ܒܚܡܫܐ ܟܠܗܘܢ: ܒܗ̇ܘ ܕܠܐ ܐܙܠ ܒܝܬܗ ܠܒܝܬ ܗ̈ܘܢܚܢܐ. ܘܐܣܪܬܐ ܡܛܠ ܕܡܐܟܠܘܬܗ ܕܛܝܒܘܬܐܘܗܝ ܢܝܚܬܐ ܐܪܒܥܝܢ[2]. ܦܩܕ ܢܛܪ ܗܘܐ ܢܫܡܗ ܕܝܢ ܡܠܟܐ: ܒܬܪ ܩܠܝܠ ܙܒܢܐ: ܒܪ ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܦܛܪܒܐ ܠܢܛܪܬܐ ܕܛܝ̈ܒܐ: ܠܢܛܪܬܗ ܕܢܕܥܝܢ ܡܠܟܐ ܕܛܝ̈ܒܐ. ܕܒܥܒܕ ܗܘܐ ܒܪܝܣܛܝܢܐ: ܡܢ ܕܡܛܠ ܠܘܥܕܐ ܕܢܛܪܬܐ. ܐܬܒܪܗ ܘܒܝܬ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܣܟܗ ܒܝܬ ܩܘܫܝ. ܒܪ ܕܝܢ ܫܒܝܬܐ ܗܘܐ ܢܛܪܬܗ ܕܢܕܥܝܢ. ܢܦܩܬ ܒܝܬ ܒܗ̈ܘܢܐ ܘܡܗ̈ܝܡܢܐ ܕܢܛܪܬܐ. ܘܐܣܬܟܠܘܗܝ[3] ܒܚܘܒܐ ܪܒܐ ܠܦܓܪܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܡܫܒܚܬܗ ܗܘܐ ܒܕܒܪܐ ܥܕܬܐ ܕܒܝܬ̈. ܘܗܘܬ ܒܕܬܐ ܪܒܬܐ ܕܠܐ ܡܕܒܪܢܐ ܘܗܘܝܢ ܐܬܒܢܝܬ ܘܩܘܝܘܗܝ ܕܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ. ܕܢܦܩܘܢ ܪܫܐ. ܘܫܠܡ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܡܦܪܫܘܬ ܕܠܫܘܒ. ܘܩܝܡܘ[4] ܠܗܘܢ ܪܫܐ. ܘܐܬܬܝܗܘܢ ܩܠܝܠܐܝܬ ܘܩܛܠܘܗܝ ܠܗܘܢ ܪܫܐ. ܘܦܩܕ ܐܬܢܨܪ ܟܠܗܘܢ ܢܟ̈ܣܘܗܝ. ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܘܕܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܢܦ̈ܫܘܗܝ ܒܛܘܒܢܘܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܝܢ ܫܢܝܢ ܐܪܒܥܬܐ ܘܕܝܢ ܡܪܝܡ ܪܗܘܡܝܬܐ.:.

ܒܝܘܡܝܢ ܕܝܢ ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܒܛܪܝܦܘܠܝܛܝܣ ܦܘܠܝܩܪܦ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܗܘ ܕܠܫܘܪܝܐ ܘܫܘܚܐ ܩܛܝܠܐ ܕܐܟܬܒ ܩܛܠܐ ܒܬܪ ܩܠܝܠ ܬܪܝܢ ܙܒܢܐ ܛܘܒܬܐ. ܠܫܒܐ ܕܢܬܬܒܐ ܠܐ ܡܫܒܚ. ܕܝܢ [ܡܕܡ][5] ܠܦܘܠܝܩܪܦ ܕܝܢ ܗܘܐ ܒܝܘܡܝܢ ܘܙܒܢܐ ܩܠܝܠ. ܠܒܪܢܫ ܒܪ ܪܘܦܝܢܐ. ܗܘ ܕܒܪ ܦܩܕ ܡܢܗܘܢ ܗܘܐ ܒܪܗܛܐ ܕܒܫܒܥܐ ܘܕܡܠܘܫܐ ܛܪܕܘܗܝ. ܘܢܛܦܘ

[1] Ms. ܒܝܣܛܢܐ. — [2] Ms. ܐܪܒܥܝܢ. — [3] Ms. ܘܐܣܬܟܠܘܗܝ. — [4] Sic Ms.; emend. N. ܘܩܝܡܘܗܝ. — [5] Deest in Ms.

ܐܝܬܘܗܝ ܠܡܐܪܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܡܕ. ܢܝܚܬܗ ܕܝܢ ܕܗܢܘ
ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܕܡܝܛܪܘܦܘܠܝܣ: ܕܡܛܠ ܛܢܢܐ ܐܠܗܝܐ ܘܦܪ̈ܕܝܣܐ
ܕܒܗ ܡܬܚܒܫܐ ܗܘܐ. ܟܕ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ [ܒܬܫܥܝܬܐ][1]
ܕܦܪ̈ܘܫܐ ܘܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܐܬܟܢܫܘ ܠܗ ܐܢ̈ܫܐ ܣܓܝ̈ܐܐ
ܘܡܣ̈ܟܢܐ ܘܝܬ̈ܡܐ ܡܢ *ܟܠ ܐܬܪ. ܘܐܝܬܝܪܐܝܬ. ܘܡܛܠ *p. 672.
ܐܣܟ̈ܠܐ ܡܫܬܡܗܬܐ ܕܒܗ ܀ ܡܦܣܢܐ ܕܝܢ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܚܝܠܐ ܫܪܝܪܐ. ܗܘ ܕܗܘ ܡܢ ܕܡܢ ܘܫܠܡ
ܠܡܦܣܢܐ[2] ܬܐܒܝܠܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ. ܗܢܐ ܛܘܒܢܐ
ܡܐܪܐ ܠܐ ܫܒܩ ܠܗܕܐ. ܘܐܦ ܠܡܠ̈ܘܫܐ ܕܡܫܟܠܝܢ
ܗܘܘ ܒܕܘܒܪ̈ܝܗܘܢ ܒܗܡ ܥܘܕܪܐ ܕܡܣܟ̈ܢܘܬܐ. ܢܓܝܪܐ
ܠܡܬܢܝܚܘ. ܘܠܐ ܐܬܕܝܢܘ ܠܗ. ܠܐܢܫ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܒܬܪ̈ܥܠܐ[3] ܡܬܚܒܫܐ ܗܘܐ܆ ܐܫܟܚܘܗܝ. ܟܕ ܡܕܒܪ
ܬܪ̈ܥܠܐ ܚܘܪܐ. ܒܒܝܬܐ ܕܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܩܪܝܘܗܝ
ܘܫܡܗ ܒܪܫܥܗ[4] ܘܐܦ ܐܢ̈ܫܐ ܕܝܪ̈ܝܐ ܕܡܫܡܫܢ̈ܐ ܢܝܪ̈ܬܐ[4]
ܢܝ̈ܕܝ ܛܘܪܐ ܕܥܫܝܢ ܒܒܝܬܢ ܗܘܘ: ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ
ܡܢ̈ܠܬܝܐ. ܦܪܫܘ ܘܐܙܠܘ ܐܢܘܢ ܠܟܠ ܐܬܪ. ܘܡܢ ܗܕܝܢ
ܡܢܗ ܒܠܗܘܢ ܡܠ̈ܝܬܐ ܕܪܚܡܬܐ ܘܕܠܒܪ. ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ
ܘܐܝܬܘܗܝ. ܘܦܩܕ ܠܗ ܕܢܦܩ ܒܕܘܟܬܐ ܕܐܘܕܘܣܝܬ.[5] ܒܕ
ܢܦܩ ܟܠ ܬܪ̈ܥܐ ܕܝܘܡܐ ܫܠܐ ܕܢ̈ܦܠܘܢ. ܘܗܘܝܘ ܥܡܗ..
ܡܢܝ، ܡܫܡܫܢ ܕܝܢ ܢܓܝܪܐ ܕܢܚܡ ܡܬܦܫܝܘ ܕܡܐܪܐ.
ܘܠܐ ܐܬܛܦܝܣܘ[6] ܠܗ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܗܢܝܢ ܦܩܕ ܠܗ
ܡܠܟܐ ܕܢܐܙܠ ܠܐܬܪܗ. ܘܐܙܠ ܥܒܕ ܠܗ ܕܝܪܐ ܒܐܬܪܐ
ܕܡܫܪܐ. ܒܕܘܟܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܓܢܬܐ ܕܢܗܪ̈ܘܬܐ. ܘܢܚܬ ܒܗ
ܕܝܪܐ. ܘܠܡܣܟ̈ܢܐ ܦܬܚ ܠܕܠܝܬ ܐܠܗܐ.. ܐܡܬܝ ܚܕ
ܡܢ ܒܬܪ ܡܫܬܐܠܢܘܬܗ ܕܡܐܪܐ. ܠܐ ܐܬܡܗܝܢܝ ܠܗ
ܠܡܪܝ، ܡܫܡܫܢ ܗܘ ܕܢܦܩܘܪ ܚܝܠܐ ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܢܟܡ܀
ܗܘܝܘ ܡܢ ܕܝܢ ܢܝܚܝܢ ܟܠ ܒܡܫܪܐ. ܘܟܕ ܥܒܕ ܡܠܟܝܢ.
ܫܕܪ ܟܠܗܘܢ ܠܒܘܪܟ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܒܗܡ

[1] Verbum hoc recenter plumbo additum; eius loco spatium vacuum relictum est in Ms. — [2] Ms. ܠܡܦܣܢܐ. — [3] Ms. ܕܒܬܪ̈ܥܐ, in marg. emend. ut rec. — [4] Ita R. H.; in Ms. spatium vacuum relictum est. — [5] Nonnulla verba hic excidisse videntur; cf. 19, 8. — [6] Ms. ܐܬܛܦܣܘ.

ܚܠܐ ܡܪܝܪܐ ܘܩܛ̈ܠܐ[1]. ܘܐܦ ܠܒܪܝ ܡܒܪܫܝܬ ܒܒܗ. ܘܐܚܝܕ ܒܒܘ̈ܢܝܗ ܕܒܕܚܠܬܐ ܬܪ̈ܒܐ ܡܪܕܘܬܗ. ܗܝܕܝܢ ܟܕ ܫܩ̈ܠܐ ܕܬܫܠܘܡܬܐ: ܘܦܘܪܥܢܐ ܠܗܘܢ ܢܬܠ[2] ܕܠܐ ܦܪܥ ܠܗܘܢ ܒܥܬܠܐ. ܦܬܚܘ ܠܗ ܬܪ̈ܥܐ. ܘܥܠܐ ܕܒܠ ܗܦܟ ܒܡܕܝܢܬܗ. ܘܠܡܪ̈ܢܐ ܕܒܗܘܢ ܠܒܫ ܘܐܫܬܠܛ ܒܗܘܢ ܘܒܝ ܒܬܪ̈ܝܗܘܢ ܘܠܟܠ ܕܗܘܐ ܐܘܒܕ ܘܠܚܪܬܐ ܒܡ̈ܕܝܢܬܐ ܕܟܠ ܚܝܠ ܐܡܚܬ ܐܝܟ. ܘܫܠܡܢ̈ܐ ܒܠܚܘܕ ܠܦܬܗ ܕܒܪܝܢܘܪ. ܘܐܦ ܗܘ ܒܪܝ ܡܒܪܫܝܢ ܢܗܒ ܒܗܕܐ ܀

ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܗ ܒܙܒܢܐ. ܒܒܪܝܬ ܕܪܘܡܝܬ̈ܐ

*p. 673. ܡܠܟܬܐ ܐܪܡܠܬܐ ܘܐܬܬܪܝܚ *ܡܢ ܡܠܟܐ ܠܗܘܐ ܒܗܘܢܐ ܫܪ̈ܟܐ. ܕܫܒܩ ܠܥܠܡ ܕܒܟܐ ܡܢ ܕܪ̈ܟܝ ܘܗܘܬ ܠܗ ܒܪܬܐ. ܘܡܪܝܬ ܫܒܗ ܒܪܘܚܗ. ܟܕ ܡܢ ܡܛܝ ܠܐ ܩܘܡ ܗܘܐ ܠܗ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܟܕ ܦܠܓ ܡܢ ܡܛܝ ܗܪܛܝܩܐ ܗܘܐ ܠܒܪܝܬ. ܢܦܫܐ ܕܢܬܟܒܝܐ ܒܝܕܥܐ ܕܐܪ̈ܬܕܘܟܣܐ| ܘܟܕ ܕܐܝܟ ܐܢܬܬܐ ܢܟܦܬܐ ܕܠܒܢܝ ܗܘܬ ܗܘܐ• ܘܐܬܬܥܝܪ ܗܘܬ ܒܚܕܝܘܬܐ ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܪܒܐ. ܘܢܫܩܒ ܬܪܬܝܢ ܢܚ̈ܐ ܣܘ̈ܩܬܐ: ܘܣܦܩܐܝܬ ܒܒܗܝܢ ܒܬܘܦܝ ܗܘܬ. ܐܦܝܣܩܘܦ ܬܫܠܘܡܬܐ ܕܢܦܩ ܣܘ̈ܩܬܐ[3] ܘܢܫܩܒ ܢܒܗܫܬܐ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܝܣܘ. ܗܝܕܝܢ ܗܦܟ ܘܗܘܬ ܡܢ ܠܒܒܐ ܕܗܦ̈ܠܝܬܐ[4]. ܘܫܠܡ ܒܬܫܬܐ ܐܫܟܚ ܠܒܢ̈ܝܠܒܒܐ ܕܝܠܗ.. ܢܟܦ ܕܝܢ ܡܠܟܬܐ ܕܦܠܝܬܐ: ܒܬܐܡܪܐ ܕܟܕ ܒܪܗ ܒܥܘܪܢ ܠܒܢܬ ܗ̈ܘܟܢܐ ܡܢ ܡܛܝ ܘܪܗܘ. ܬܟܒܢܗ ܕܢܐܬܐ ܒܒܬ ܘܠܐ ܐܬܦܠܝܣܘ. ܘܐܦ ܡܫܡܫܐ ܟܒܪܐ ܡܢܗ ܕܦܟܪ ܡܒܠܠ ܗܘܬ ܘܠܐ[5] ܢܦܩ ܠܗ. ܘܐܦ ܠܒܪܬܗ ܕܢܟܦ. ܕܦܟܪ ܫܦܪܐ ܗܘܬ ܬܟܒܢܗ ܒܥܘܪܢ ܘܠܐ ܫܠܡ ܢܟܦ. ܘܫܠܝܢ ܠܗ. ܕܠܒܪܬܐ ܕܒܚܝܪܬܐܝܬ ܡܪܕܘܬ ܠܐ ܢܬܒ ܐܝܟ ܒܪܬܐ. ܘܟܕ ܒܥܘܪܢ ܠܒܠܗܝܢ ܗܠܝܢ ܘܒܠܒܗ ܦܠܓܪ ܐܝܬܝ. ܟܕ ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܗܘܬ ܠܗ

[1] (N.); Ms. ܕܩܛ̈ܠܐ. — [2] Ms. ܢܬܡܢܘܢ. — [3] Puncta pluralis desunt in Ms. — [4] Ms. "ܕܙܢ̈ܐ. — [5] Ms. ܘܗܘ.

ܠܟܘܣܪܘ ܢܦܐܫܐ ܡܢ ܡܬ̈ܕܟܐ. ܙܒܢܐ ܕܐܬܢܣܡ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒ̈ܝܗܘܢ. ܘܒܒܥܘܬܗܘܢ ܐܦ ܡܢ ܢܒܥܝܢ. ܘܒܥܘܕ ܡܢ ܗܕܟܝܢ. ܡܢܗܘܢ ܠܢܒܝܢ ܠܫܒܚܬܐ ܘܫܠܚ ܠܢܒܝܐ ܦܬ̈ܓܡܐ ܕܡܢ ܓܠܝܐ[1] ܦܬ ܡܕܒܗܘܢ. ܘܦܬܚ ܐܬܟܪܟܪ ܢܒܝܢ. ܘܫܡܥ ܠܗܬ ܟܕ̈ܢܝܐ ܒܬܘ ܫܪܒܬܗ. ܘܐܬܘ̈ܬܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܥܒܗ ܘܐܣܪܗ ܡܢ ܟܘܣܪܘ. ܘܒܫܠܡ ܒܕܡܐ[2] ܠܢܪܒ. ܘܒܪ ܥܒܕܒ ܟܘܣܪܘ ܐܬܕܠܝܢ. ܘܒܣܓܝܐܘܬܐ ܫܪܠܗ ܕܐܬܬܐ ܠܗܬܗ ܘܠܐ ܐܬܦܠܦܠܘ. ܗܘ ܕܝܢ ܡܢ ܬ̈ܠܡܝܕܐ ܕܢܒܝܢ ܡܢ ܕܢܚ ܠܡܕܬܐ. ܕܫܡܗ ܡܒܢܐ. ܡܦܠ ܐܬܪܐ ܒܡ ܟܘܣܪܘ ܘܐܬܦ ܠܢܒܝܢ. ܕܡܠܟܐ ܫܦܠ ܢܫܡ ܠܝ. ܘܒܕܟܐ ܠܗ ܒܐܘܦܠܝܘܣ ܕܠܐ ܡܕܟܐ ܠܝ ܡܠܟܐ. ܘܐܦ ܒܗܘܢ ܐܬܬܗ ܕܢܒܝܢ ܐܟܪܙܬ ܠܗ. ܕܢܬܡ ܠܝ ܕܐܬܟܪܗܬ ܒܫܒܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ: ܡܢ ܕܐܬܘܐ ܦܪܢܣܐ ܘܡܫܠܚܐ. ܡܢ ܫܒܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܡܦܠܘ ܠܐܬܪܒ ܡܠܟܐ. ܠܐ ܩܛܠܗ. ܐܠܐ ܦܩܕܗ ܕܒܬܪܗ ܢܗܘܐ. ܘܒܬܪܗ ܐܝܟ ܕܡܬܐܡܪܐ ܒܗܡ ܡܘܬܐ ܩܛܠܗ ܠܗܘܢܐ ܡܘܕܝܢܐ ܢܦܫܐ ܀

ܗܢܝܢ ܒܬܪ ܥܠ ܡܘܪܝܩܐ ܡܠܟܐ *ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. *p. 674. ܓܒܪܐ ܚܕ ܕܫܡܗ ܦܘܩܐ. ܘܩܛܠܗ ܠܗ ܘܠܒܢܘܗܝ ܘܠܐܢܬܬܗ. ܘܥܪܩ ܚܕ ܡܢ ܒܢܘܗܝ ܕܫܡܗ ܬܐܕܘܣܝܣ. ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܟܘܣܪܘ. ܘܒܐܝܩܪܐ ܪܒܐ ܐܬܩܒܠ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܘܦܩܕ ܠܡܬܠܝܘܬܐ ܕܢܒܠܗ ܠܕܪܬܐ. ܘܢܬܬܣܝܡ ܬܓܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ. ܘܗܟܢ ܢܬܬܣܝܡ ܒܪܫܗ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܢܣܒ ܠܗ ܟܘܣܪܘ ܚܝܠܐ ܘܐܬܐ ܥܠ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܫܕܪ ܐܦ ܦܘܩܐ ܚܝ̈ܠܘܬܐ ܣܓܝ̈ܐܐ. ܘܫܪܘ ܥܠ ܒܝܬ ܘܫܒܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܪܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܬܩܪܒܘ ܥܡ ܬܐܕܘܣܝܣ ܘܫܪܒܘ ܠܚܝ̈ܠܘܬܗ. ܘܫܡܥ ܠܟܘܣܪܘ ܕܠܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܠܡܩܡ ܩܕܡ ܪ̈ܗܘܡܝܐ. ܘܐܫܬܘܫ ܟܘܣܪܘ ܡܢ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܥܡ ܚܝ̈ܠܘܬܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܒܫܘܬܐ. ܘܢܦܩ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ.

[1] Ms. ܕܡܓܠ̈ܝܐ; emendavit Hoffmann. — [2] Ms. ܒܕܡܐ.

ܘܡܬܬܠܡܝܢܐ ܒܟܒܗ. ܘܢܦܩܘ ܫܠܝ̈ܚܬܐ ܕܦܘܩܐ ܒܠܝܡܘܢ ܘܢܦܠܘ ܠܒܘ̈ܕܐ ܒܚܝ̈ܕܐ. ܘܐܬܦܫܠܘ ܡܫܬ̈ܥܐ ܕܝܢ ܬܪ̈ܥܘܗܝ ܠܒ̈ܬܐ. ܘܐܦ ܒܒܣܪܗ ܫܕܘ ܒܗ ܣܒܠܐ. ܘܫܕ ܕܝܢ ܠܚܒܪ̈ܘܗܝ ܕܢܫܒܘܗ ܗܘܐ ܒܡܫܒܚ ܦܘܡܗ. ܘܒܬܪ ܢܘܒܐ ܐܡܬܪ ܡܪܒܐ. ܘܐܫܦܠܘ ܗ̈ܘܘܒܢܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܦܬܝܐ ܀ ܘܐܬܟܬܫ ܡܠܟܐ ܥܡ ܕܪܐ. ܘܒܢܝܐ ܠܡܘ̈ܟܐ. ܘܒܟܕܘ ܢ̈ܠܠܠܐ ܬܫܝܬ ܫܘܪܐ. ܘܐܕܠܘܗ ܢܘܪܐ. ܘܒܦܘ̈ܣܐ ܡܫܬ̈ܥܐ ܕܒܢܕܘ ܬܪ̈ܥܘܗܝ ܠܫܘܪܐ. ܘܐܫܦܠܘ ܒܗ ܕܡܠܐ ܐܝܟ ܒܢ̈ܝܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܢ ܕܡܢ ܕܕܪܐ. ܒܫܡܗ ܠܡܪܕܐ ܕܒܬܘܪܐ ܡܬܬܠܝܡܘ ܕܦܪ̈ܐ ܒܦܪܙܠܐ. ܘܫܕܐ ܢܦܫܗ ܥܠ ܒܪܫܗ. ܘܐܬܦܠܠܡ ܕܒܗ ܘܒܢܝܬ. ܒܦܠܠ ܕܗܘܠ ܕܝܢ ܡܠܟܐ. ܕܢܒܐ ܕܐܪܒܥܝܢ ܒܝ̈ܘܡܝܢ ܒܒܢܝܬ ܐܝܟ ܠܗ. ܘܕܝܢ ܗ̄ܘ ܐܒܢܐ ܗܘܝܬ ܠܗ ܠܟܘܣܪܘ ܒܟܠܝܘܬܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܗ̈ܘܘܒܢܐ. ܐܬܟܒܫܬ ܕܝܢ ܕܪܐ ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܣܪܐ ܫܢ̈ܝܢ ܕܟܘܣܪܘ ܀

ܟܕ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܥܡ ܕܪܐ ܡܬܟܬܫ ܗܘܐ. ܫܕܪ ܪܕ ܫܕ ܥܠ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܣܘܪܝܐ. ܘܟܒܫ ܐܢܝܢ. ܘܟܕ ܗܠܝܢ ܗܘܝ ܒܗܘ̈ܕܝܐ. ܒܝܘܡ ܢܬܢܐܝܠ ܐܦܝܣܩܘܦܗ: ܠܐ ܡܫܒܩ ܠܗܕܐ. ܘܫܦܪܘ ܥܠ ܪܕ ܘܦܠܪܕܘܗܝ[1] ܘܐܬܐ ܠܢܨܝܒܝܢ. ܠܘܬ ܟܘܣܪܘ ܘܕܠܝܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܐܝܬ ܡܬܟܬܫ ܐܝܬ ܫܠܦ ܒܬܦܠܝܢܐ. ܘܐܝܟ ܪܕܝܦ ܐܝܟ ܕܝܢ ܒܬܦܠܝܢܐ.

*p. 675. ܘܕܠܐ ܒܘܫܢܐ. ܫܕܪ *ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝܗ ܠܢܬܢܐܝܠ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܫܗܪܙܘܪ. ܘܦܩܕ ܘܫܒܩܘܗܝ ܫܬ ܫܢ̈ܝܢ[2]. ܘܒܬܪܝܢ ܝܘܡܝܢ. ܒܦܠܠ ܕܐܝܟ ܒܐܣܟܡܐ ܒܫܢܐ ܗܘܐ ܟܘܣܪܘ ܢܘܒܐ ܠܒܬܦܠܝܢܐ. ܒܦܠܠ ܒܘܪܢܝܬ. ܐܠܐ ܗܢܐܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܒܝܬ ܀

ܒܪܝ ܗܒܪܫܘܒ ܕܝܢ ܐܬܒܪܐ ܒܢܨܝܒܝܢ ܒܘܪܗܢܐ ܒܘܣܐ. ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ ܘܐܬܟܕ ܒܢܒܝ. ܕܢܫܪܘܗܝ ܠܒܪܢܠ ܕܝܢ ܫܪܒܗ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܝܘ. ܘܒܕܒܪ ܕܢܬܡܐ ܘܫܬܦ. ܘܦܩܕ ܕܠܕܪܗ ܢܒܠܘܫܗ. ܢܝܒ̈ܝܐ ܕܝܢ ܡܢ ܕܢܫܬܒܘܢ

[1] Ms. ܘܦܠܪܕܘܗܝ. — [2] Ms. ܫܢ̈ܝܢ; R. H. ut rec.

ܠܓܒ̈ܪܐ ܕܡܕܡܟܐ ܒܒܕܬܗܘܢ. ܘܠܐ ܐܬܛܦܫܘ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ· ܒܪ ܫܒܥ ܦܘܪܩܢܗ ܕܡܬܠܝܡܐ. ܘܫܒܩܘܗܝ ܠܒܪܗ ܒܠ ܒܒܠܐ ܕܠܟܠܕ̈ܝܐ. ܘܐܘܒܠܗܘܢ ܠܒܝܬܗ ܀

ܗܘܝܢ ܐܬܬܗܝܡܢ ܡܬܠܝܡܐ· ܒܪܒܝܟܘܪ ܦܪܬܝܐ ܒܡܒܒܪܢܘܬܗ ܕܫܪܝܢ ܕܐܬܬܗܘܢ ܗܘܐ ܒܪ ܐܬܪܗ̇. ܒܪ ܛܒ ܒܢܝ ܒܕܬܐ ܒܠܗܘܢ ܒܗܢ ܡܠܟܐ. ܠܓܒܪܘܬܗ ܒܫܒܪܝܐ ܕܐܬܛܦܪ ܕܝܢ ܢܝܒܝܢ ܒܒܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܪܒܪ ܒܪܫܝܘܬܗ ܕܡܒ̈ܪܐ ܕܠܐ ܫܦܝܪܝܢ. ܚܙܐ ܕܝܢ ܫܬ̈ܝܐ ܡܠܝܠ ܘܒܝܬ. ܘܡܛܠ ܚܪܒܘܬܗ ܘܡܣܐܬܗ ܕܒܒܪܝܠ ܕܠܘܡܒܠ ܒܕܬܐ. ܘܒܢܐ ܡܒܝܬ ܒܕܬܐ ܕܠܐ ܡܒܒܪܢܐ. ܘܐܦ ܡܠܬܐ ܐܬܡܛܠܝܬ ܠܗ[1] ܡܢ ܡܛܦܪ̈ܒܘܗܝ ܕܓܒܪܘܬܗ. ܘܫܒܩܗ ܒܗ̇ ܒܒܕܬܐ ܕܢܒܒܪܢܗ̇ ܡܒܪ[2] ܐܒܒܐ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܡܛܠܦܘܢ. ܒܒܪܐ ܢܒܦܐ ܘܫܝܒܐ. ܘܦܠܓ ܘܒܢܐ ܗܘܝܬ ܒܕܬܐ ܕܠܐ ܪܫܐ. ܒܒܪܝܠ ܕܝܢ ܫܒܪܐ ܦܠܓ ܠܫܝܢ ܗܘܐ ܒܠ ܐܬܪ̈ܘܒܡܐ. ܘܐܦܩ ܠܗܘܢ ܕܝܠܢ ܡܢ ܕܝܪܐ ܕܒܒܪ ܦܬܘܢ ܘܡܢ ܕܝܪܐ ܕܫܪܝܢ ܘܡܢ ܐܣ̈ܝܘܬܐ· ܘܐܒܕܒܪ ܒܗܘܢ ܠܒܢ̈ܝ ܒܒܝܐ ܕܡܛ̈ܝܒܘܬܐ ܀

ܢܝܚ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܒܕܬܐ ܒܗ̇ ܘܒܢܐ. ܢܒܘܒܕ ܕܫܝܒ. ܗܢܐ ܕܒܝܬ ܦܪܣܝܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ ܡܕܡ ܐܠܗܐ ܘܒܝܬܗ ܕܠܘܬ ܡܠܟܐ[3]. ܫܒܠ ܡܡܪܐ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܕܢܬܠܛ ܒܠ ܒܠܗ ܛܘܪܐ ܗܘ ܕܒܒܪܝܢ ܒܗ ܕܒܝܬ ܡܠܬܗ ܡܛܠܬܝܐ ܕܡܘܒܠ. ܘܡܢ ܡܢ ܡܠܟܐ ܐܫܬܡܠܝܬ ܪܒܘܬܗ. ܕܢܛܪܘܪ ܘܢܪܘܦ ܐܝܟ ܠܒܠ ܪܘܚ. ܡܒܪܪܒܘܬܗ ܕܒܒܪܝܠ. ܠܐ ܫܒܩܬ. ܛܒܝܒ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܪ ܚܒܡܬܐ ܕܢܫܘܢ ܘܒܪܘܒ̈ܐ ܕܒܫܠܝܛܘܬܐ ܢܝܚ ܗܘܐ. ܫܡܒܫܠܒܪܢ ܕܒܪܒܐ ܕܒܝܬ* ܩܠܝܠ ܘܐܦܪܝܘܢ[4] ܕܐܪ̈ܐܐ[5] *p. 676.
ܘܒܒܪܝܠ ܕܡܛܪܒܠ. ܒܒܪܐ ܪܒܐ ܘܦܩܪ ܚܝܠܐ ܀

[1] Ita Ms. — [2] Ms. ܡܢ. — [3] Expectaveris ܦܘܩܕܢܐ ... ܡܢ ܡܠܟܐ ܘܒܣܘܟܗ ܕܒܝܬܐ ܠܐܠܗܐ. — [4] In Ms. ܘ in litura add.; R. H. ut rec.; forte ܐܦܪܗܡ, cf. *Z.D.M.G.*, LXIII, 410; N. ܐܦܪܝܘܣ (?). — [5] Ms. ܕܐܪ̈ܐܐ.

ܗܝܕܝܢ ܐܙܠ ܓܒܪܐܝܠ ܟܠܝܠ ܠܡܠܟܐ. ܕܢܐܬܐ ܠܕܪܫܐ ܕܫܡܥ ܒܬܪ ܒܬܪܗ. ܘܒܝܕ ܕܡܬܬܠܝܡܐ ܠܢܬ ܗܘܐ ܒܕܝܬܐ. ܣܠܩܘ ܡܢ ܓܒܘܬ ܢܦܫܗܘܢ ܠܕܪܫܐ. ܢܘܕܥ ܡܬܦܪܦܠܝܣܐ ܕܕܘܝܕ. ܘܫܘܒܚܠܡܪܢ ܕܒܪܟܐ ܕܒܝܬ ܫܠܡܐ. ܘܓܡܪܝܢܗܘܢ ܡܢ ܦܓܪܐ ܕܐܝܠܐ. ܘܐܦܣܩܘܦܐ ܕܡܪܓܠ. ܘܩܪܝܢܗܘܢ ܒܡܪܢܐ ܡܢ ܬܠܦܝܬܐ. ܘܒܙܕܘ ܕܪܫܐ ܒܕܝܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܐܬܬܚܒܘ ܓܒܪܐܝܠ ܘܒܢܝ ܓܒܪܗ. ܘܐܬܬܢܝܚܘ ܐܬܬܕܘܟܫܐ ܕܠܝܢ. ܘܐܡܫܘܗ ܡܠܟܐ ܠܓܒܪܐܝܠ ܕܢܦܫ ܡܢ ܗܕܐ ܠܐܬܐ ܘܠܐ ܐܬܦܠܓܘ. ܘܦܬܚ ܐܝܟ ܓܒܪܐܝܠ ܠܐܬܬܕܘܟܫܐ ܦܢܝܬܐ ܡܪܝܬܐ. ܘܐܦ ܠܓܡܪܝܢܗܘܢ ܕܐܝܠܐ ܡܦܪܓܗ ܗܕܡ ܡܠܟܐ. ܕܫܒܩ ܠܗܝܢ ܕܡܬܩܫܬܐ ܗܘܝܐ ܒܪܗܦܝܢܐ. ܘܡܦܝܣܐ ܠܗܘܪܡܝܙ ܘܠܒܘܢ. ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ ܘܫܒܩܗ. ܫܝܢܬܐ ܣܓܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܪܫܡܗ ܒܒܗܐܪܕܫܝܪ ܒܡܝܦܩܬ ܫܘܫܐ ܕܬܒܝܐ. ܡܗܝܡܢܐ ܕܝܢ ܣܓܝܐܘܗܝ ܠܦܓܪܗ. ܘܫܡܒܗܘܢ ܒܝܬ ܡܪܝ ܩܪܝܢܗܘܢ ܕܡܒܪܟܬܐ.. ܐܝܬ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܗܘ ܘܒܝܐ ܢܕܝܐ ܒܬܪܒܐ ܕܡܠܟܐ. ܢܕܝܢ ܕܝܢ ܒܪܒܐ ܕܒܝܬ ܓܒܪܗ. ܘܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܒܕܬܐ ܫܢܝܓܪܐ. ܐܝܟ ܣܘܣܓܝܢܘܣ ܘܬܐܕܘܣܝܘܣ ܘܒܢܝܐ ܒܢܬܐ ܘܕܪܬܐ ܒܡܠܟܐ ܟܠܗ. ܓܦܘܣܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܒܫܒܝܐ. ܘܐܝܟ ܢܦܩ ܒܝܫ ܦܪܚܘ ܘܬܒܪ. ܗܟܝܠ ܪܫܡ ܗܘܐ ܠܒܗܦܪܘ. ܕܡܢ ܗܕܐ ܡܫܒܚܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܬܪܬܝܢ ܡܠܒܫܬܐ ܕܦܬܫܓܢܐ ܘܕܪܗܘܡܝܐ. ܡܬܐܡܪܐ ܕܝܢ ܕܒܠܝܫܡ ܡܢ ܓܦܢܐ ܠܓܦܢܐ ܐܠܦ ܐܫܬܪܝܢ ܡܫܒܕܪ ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ[1] ܗܘ ܢܕܝܢ ܀

ܡܓܒܝܢ ܗܘܐ ܕܝܢ ܒܗܘ ܘܒܝܐ ܒܒܘܟܪܐ ܕܒܝܬܘܪܬܐ ܡܪܝ ܒܒܝ ܕܐܝܠܐ. ܗܢܐ ܕܒܬܪ ܪܒܢ ܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܒܡܪܢܐ. ܗܘ ܒܗܢܐ ܠܗܘ ܒܘܟܪܐ. ܘܫܡܥܘܢ ܐܐ ܐܢܫܐ ܕܒܘܠܬܢܐ ܢܦܩܘ ܡܢ ܗܘ ܒܘܟܪܐ. ܐܟܪ ܐܢܫܐ ܕܝܢ ܡܪܝ ܢܡܘܒ ܕܢܓܒ ܒܘܟܪܐ[2] ܕܒܝܬ ܕܪܝܐ. ܘܡܪܝ

[1] Ms. ܡܠܟܐ; R. H. ut rec. — [2] Ms. ܒܝܪܐ; R. H. ut rec.

ܐܠܦܐ ܕܒܢܝܐ ܒܡܕܒܪܐ ܥܠ ܓܒ ܕܥܠܬ ܠܘܬ ܢܦܫܐ
ܒܒܪܝܬܐ[1]: ܘܡܢܗ ܒܒܝܬ ܒܪ ܢܒܝܬܐ. ܗܢܐ ܗܒܝܠ
ܠܦܓܪܐ ܢܦܝܫ ܥܠ ܕܗܢܐ ܗܘܐ. ܘܗܠܝܢ ܗܘܐ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܒܡܕܒܪܐ ܕܒܪܝ ܐܒܪܗܡ. ܘܠܚܪܬܐ *ܢܦܩ ܡܢ ܥܠܡܐ. *p. 677.
ܘܐܦ ܒܢܝܐ ܒܡܕܒܪܐ ܐܦ ܗܘ ܒܡܫܟܢܘܬܐ ܕܝܠܗ
ܕܡܕܒܪܐ. ܘܡܫܝܢܝ ܠܘܬܗ ܣܘܓܐܐ ܕܐܚܘܬܐ. ܘܟܕ
ܦܠܓ ܡܢ ܫܢܝܐ ܕܒܠܚܘܕܝܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܟܠܟܐ ܠܗ
ܒܟܬܒܐ[2] ܡܫܝܢܐ ܕܐܟܣܢܝܘܬܐ ܢܛܘܦܝ. ܕܘܒܪܘܗܝ ܕܝܢ
ܒܒܪܝܢ ܗܘܐ ܠܡܠܬܐ. ܫܢ[3] ܕܟܕ ܡܥܒܕ ܢܕܝܢ ܒܫܠܠܛܗ
ܐܝܟܐ ܠܢܦܫܗ. ܫܢ[3] ܕܟܕ ܢܦܫܗ ܒܚܠܡܗ ܗܘ ܡܣܬܒܠܐ
ܘܒܦܓܪܐ ܒܢܦܫܐ. ܟܕ ܦܐܝܩ ܗܘܐ ܢܕܝܢ ܥܠ ܬܓܠܝܬܗ.
ܡܫܪܝܗ ܗܘܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܫܢ[3] ܕܒܫܢܬ ܘܒܢܝܐ ܐܝܬܝ ܠܗ ܗܘ
ܢܕܝܢ ܠܝܠܡܝܐ ܕܕܡܒܪܐ. ܕܡܬܠܡܝܢ ܒܗ ܣܘܓܐܐ
ܕܡܩܒܢܐ ܘܡܬܓܒܝܐ ܡܓܠܝܐ ܕܒܢܝܐ. ܘܒܡܬܓܒܝܬܗ
ܣܓܝܐܐ ܒܢܦܫܗ ܡܢ ܡܣܟܐ ܒܪܝܢܐ ܕܘܡܝܟܗ ܕܦܪܘܣ.
ܒܗܘ ܒܠܠܬܐ ܐܟܣܢܝܬܐ ܐܝܟ ܕܠܬܓܒܝܬܐ ܕܡܕܒܪܐ.
ܣܓܝܐܐ ܕܝܢ ܪܢܝܩ ܡܪܬܐ. ܡܫܡܫܐ ܣܓܝܐܐ ܘܫܪܝܪܐ
ܪܘܡܐ ܐܚܪ. ܒܢܦܫ ܗܠܝܢ ܬܠܬ ܡܓܒܠܐ ܒܒܝܬܕܐ
ܕܕܝܠܗ ܐܠܗܐ. ܘܠܐ ܢܕ ܘܡܠܘ ܒܕܡܟܐ ܠܡܬܚܠܘ
ܐܓܘܢܘܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܢܝܬ ܡܢܗ ܒܝܘ ܪܒܐ. ܠܐ
ܡܟܡܝܢ ܐܝܟ ܕܠܡܕܒܪܘܢ ܢܦܫ. ܒܕܡܟܐ ܕܡܢܝܪ
ܗܘܐ ܠܡܫܬܪܐ ܡܢܗ ܒܝܘ ܢܒܝܬܐ. ܟܕ ܒܢܘ ܠܗ ܡܫܡܫܐ
ܒܝܘ ܕܒܝܪܐ. ܗܠܝܢ ܐܡܪܝܢ ܒܦܫܝܩܬܐ. ܡܛܠ ܕܢܬܪ
ܡܢ ܡܫܡܫܐ ܓܠܝܢ ܘܢܕܝܢܝܢ ܕܘܟܪܢܗܘܢ. ܘܡܫܡܕܝܢ
ܡܫܡܫܐ ܡܓܠܝܐܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ. ܥܠ ܬܘܕܝܬܗܘܢ
ܘܕܡܘܬܐ ܕܥܡܝܢ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܢܝ ܒܝܘ ܪܒܐ.
ܡܫܡܫܐ ܡܓܠܝܐܐ ܘܕܪܓܐ ܘܦܘܫܩܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܐܦ
ܡܕܝܢܐ ܕܢܝ ܒܝܘ ܢܒܝܬܐ. ܒܬܪܟܐ ܕܒܠ ܕܘܟܪܢܐ
ܕܐܚܝܕܝܢ. ܕܡܫܠܡ ܒܬܫܪܝܢ ܠܡܒܩܒܝܢܗܘܢ. ܒܗܘ
ܒܐܬܪܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܒܒܝܢ ܠܗ ܒܡܫܡܫܬܐ :.

[1] Ms. ܒܒܪܐ; R. H. ut rec. — [2] Sic Ms. pro ܕܟܬܒ. — [3] Ita Ms.

ܗܢܝܢ ܒܗܘ ܒܗܦܟܘ ܫܢ̈ܘܬܐ ܘܥܠ ܠܐܪܥܐ ܕܗ̈ܘܡܝܐ. ܘܟܕ ܬܪ̈ܝܢ ܙܒ̈ܢ ܫܠܚ̇ ܘܥܒܪ ܠܒܒܪܘܬܐ. ܘܒܒܥܘ ܠܒܪ̈ܕܐ ܘܠܐܘܒܕ. ܘܠܒܝܦܪܘܣܦ ܘܠܐܦܪܗ̇. ܘܒܟܕܘ ܟܦܪ̈ܐ ܒܦܪܣܦ̇. ܘܒܒܪܘ[1] ܠܡܒܠ ܒܒܠܝ. ܗܢ ܕܝܢ ܒܝ ܬܪ̈ܝܢ ܢܬܠܐ ܕܥܒܕܗ ܥܗܪܒܝ[2]. ܐܝܟ ܢܐܦܗ ܒܥܠ ܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܬܒܥܬ ܕܢܦܬܚܘܢ ܠܗ ܬܪ̈ܥܝܐ ܘܠܐ ܐܬܦܠܣܘ. ܘܥܒܪ ܒܠܒܗ̇ ܡܪܒܥܐ. ܘܒܢܐ ܒܠܒܗ̇ ܡܠܟ̈ܘܬܐ. ܘܬܪܒܗ ܠܥܘܪܐ ܘܥܠ ܒܠܒܗ̇. ܘܐܟܪܙ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܠܩ̈ܫܝܫܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܫܬܡܥܘ *ܒܗܘܢ *p. 678. ܒܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܘܣܦܐ. ܘܒܐܬܪ̈ܐ ܕܒܢܝܬ ܚܝܐ܆ ܘܒܟܠ ܕܢܚܐ ܐܠܗܐ ܛܒܪ ܐܝܟ ܠܪ̈ܗܘܡܝܐ ܡܢ ܦܪ̈ܣܝܐ: ܥܠ ܕܐܬܥܕܘ ܕܒܝܐ ܘܚܝܐ ܕܡܠܟܐ ܕܗܪ̈ܘܡܝܐ ܘܕܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܠܐ ܥܒܕ ܐܠܗܐ ܕܢܦܠܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܢܦܫܗ̇ ܠܗܘܢ. ܘܢܣܒ ܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܐܘܣܦܝ܆ ܒܗ ܒܝܘܡ ܘܒܬܚܘ ܒܚܝܠܐ ܕܢܪܣܐ. ܘܒܟܕܘ ܡܕܝ̈ܢܬܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ. ܘܠܗ ܒܢ ܒܐܬܪ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܘܡܕܝ̈ܢܬܐ ܢܣ̈ܒܬܐ ܥܒܕܘ ܠܒܗܦܟܘ. ܘܟܕ ܒܬܠܘ ܠܗܘܢ ܢܦܝ. ܒܟܕ ܒܐܬܪܐ ܪܒܐ. ܘܒܢܐ ܦܘܫܐ ܕܒܝ ܒܠܒܗ. ܥܒܠ ܒܢܬܐ ܒܢܝܗ. ܘܠܗ ܥܒܪ ܠܗܘ ܒܠܒܗ. ܗܒܒܘ ܕܝܢ ܒܠܒܐ. ܐܝܟ ܕܠܐܘܣܪܐ ܒܢ ܒܐܬܪ̈ܘ ܡܘܕܥܐ. ܒܒܢܝܬ ܚܝܐ ܢܕܬܐ ܕܒܢܐ ܒܡܦܠܣܦܘ܆ :·

ܗܢܝܢ ܫܢ̈ܘܬܐ ܕܦܪ̈ܘܫܐ. ܢܦܩܘ ܥܠ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ: ܗ̇ܘ ܕܦܠܒܝܬ ܒܥܘ̈ܪܐ܀ ܘܒܐ̈ܬܪܐ ܕܢܠܗܘܢ ܒܪܒܝܢ ܠܗ̇. ܘܬܪ̈ܒܐ ܢܣ̈ܒܐ ܐܝܬ ܠܗ̇. ܗ̇ܘ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܢܗ̇. ܒܒܠܒܘ̈ܗܝ ܕܐܪܣܛܘܛܠܝܣ ܪܒܗ. ܘܒܢܐ ܐܬܒܥܬܘ ܒܠܒܗ̇ ܘܠܐ ܐܬܒܪܝܘ ܠܡܠܒܒܗ̇. ܗܢܝܢ ܢܦܩ ܠܗܬܘܢ ܒܒܢܪܐ ܕܥܒܕܗ ܦܠܪܘܣ ܕܢܫܬ ܒܝ ܒܢܬ ܡܠܟ̈ܐ ܒܝ ܦܠܣܘܬܗ ܠܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܐܝܟ ܕܢܬܕܪܫ ܒܦܠܣܘܦܘܬܐ܆ ܘܐܟܬܒ ܠܗ ܢܬܠܐ ܕܦܪ̈ܘܫܐ. ܕܐܝܟܐ ܒܥܠܡ ܐܝܟ ܐܝܟ ܠܝ ܒܕܢܬܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܦܠܪܘܣ ܐܫܒܚ ܒܢܐ ܒܝ ܢܘܒ̈ܝܢ

[1] Ms. ܪ̱ܝ. — [2] Ms. ܥܗܪܒܪ.

ܒܒܝܬ ܐܪ̈ܒܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܒܐܘܠܡ ܒܬܪܒܐ ܕܒܬܝܒ ܗܒܢܐ. ܕܗܟܐ ܕܩܐܡ ܐܘܠܨܢܐ ܥܠ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܒܝܢ ܬܪܒܐ ܒܒܢܝܢܐ ܕܠܗܘܒܠ ܢܒܟܐ ܒܬܬܢܚܐ ܘܐܬܬܒܪܘ ܦܬܘܚܐ ܘܐܢܫܪܘ ܐܠ̈ܦܐ ܕܒܘ̈ܪܬܐ ܕܙܢ̈ܝܐ ܘܬܒܒ ܒܗܝܢ. ܘܡܢ ܨܦܪܐ ܥܕ ܪܡܫܐ. ܥܡ ܗܢ̈ܝܐ ܕܙܢ̈ܝܐ ܐܫܬܬܦܘ ܥܡ ܙܢ̈ܝܐ ܘܒܠܘ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܩܛܠܘ ܠܢܛܘ̈ܪܐ ܕܬܪ̈ܥܐ ܘܦܬܚܘ ܠܒܥ̈ܠܕܒܒܝܗܘܢ ܘܐܥܠܘ ܘܫܬܘ ܕܒܣܪܗ ܥܠ ܡܫܪܝܐ. ܘܐܚܕܬ ܕܚܠܬܐ ܠܐܢ̈ܫܐ ܒܠܗܘܢ. ܘܐܦ ܐܠܦܐ ܡܢ̈ܬܐܬܐ ܕܗܘܝܢ ܗܘ̈ܝ ܗܘܐ ܒܗܝܢ ܓܒܐ ܕܒܕܬܐ ܘܕܘܪܒܢܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܗ ܒܢܒܝ. ܫܡܠܝ ܐܢܫ ܪܘܚܐ ܘܐܬܬܠܝ ܠܡܣܪܬܐ ܕܦܬܘܚܐ. ܘܫܕܪܘ ܐܢܫ ܠܒܘܫܪܗ ܥܡ ܡܠܟܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܡܟܐ ܕܝܢ ܕܒܛܠ ܐܚܕܪܐ ܛܠܝ *ܡܠܟܬܐ ܠܘܬ ܢܕܝܢ. ܒܗ ܒܠܠܝܐ ܥܒܕ p. 679. ܡܠܟܬܐ ܕܗܘܟܐ ܢܠܦܘܗܝ ܘܫܕܪ ܠܡܠܟܐ. ܕܢܬܪ ܒܢ̈ܝܢܘܗܝ ܠܡܠܟܐ ܠܢܣܒܬܗ ܀ ܒܗ ܕܝܢ ܐܬܚܒܫܝ ܐܘܪܫܠܡ. ܫܕܪܘ ܢܘܗ̈ܕܪܐ ܗܢܐܢܫ ܢܦܪܝ ܒܟܠܗܘܢ ܗܝܟܠܐ ܕܒܗ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܗܘܢܐ ܢܡܕܢܐ ܐܚܪܢ ܐܦ ܗܝܟܠܐ[1] ܕܒܗ ܡܢܒܬܐ: ܗܘ ܕܒܢ ܡܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܘܗܠܝܐ ܐܬܒܢܝ: ܘܐܬܛܒܥ ܒܢܫܝܐ ܘܒܡܘܦ̈ܩܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܕܒܢܝܐ. ܘܐܦ ܠܘܬ ܪܒ ܚܠܝܐ ܕܦܬܘܚܐ: ܡܪܒܘ ܒܢܘ ܛܠܘ̈ܒܝ ܘܐܬܒܢܘ ܠܗ. ܕܒܠܗ ܕܗܘܟܐ ܘܗܝܟܠܐ ܘܬܪ̈ܝܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܗܘܐ ܗܢܒܝܢ ܬܢܝܢܘܬ ܡܒܢܝܗ ܕܫܘܒܐ. ܩܘܡܝ ܕܝܢ ܥܠ ܗܘ ܕܢܚܠܘܢ ܕܘܒܬ ܡܒܢܝܐ ܕܛܠܝܢܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܕ ܢܩܒ ܠܗܘܢ ܐܬܪܐ: ܘܢܦܪܘ ܐܢܝܢ ܬܠܬ ܐܡ̈ܝܢ ܚܕܪܘܗܝ. ܐܫܒܚܘ ܓܘܪܢܐ ܚܕ ܒܕ ܒܬܝܒ ܒܠܗܘܢ. ܕܗܘܐ ܓܘܪܢܐ ܐܢܬܘܗܝ ܕܦܘܠܘܣ ܒܐ̈ܘܠܛܐ: ܗܘ ܕܢܩܒ ܡܒܢܝܐ ܠܛܠܝܘܗ ܕܫܘܒܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܡܫܒܚ ܪܒ ܚܠܝܐ ܥܠ ܛܠܝܢܘܬܗ ܕܗܘ̈ܕܪܐ: ܛܪܕ ܐܢܘܢ ܒܫܐܒܝܬ. ܗܘ ܕܒܗ ܡܫܒܚ ܢܕܝܢ ܐܘܕܒܗ ܠܡܠܟܐ. ܘܦܩܕ ܥܠ ܢܘܗ̈ܕܪܐ. ܕܢܣܝܒܘܢ ܢܬܦܠ. ܘܦܩܘܢ ܢܕܝܢܘܢ. ܛܠܝܘܗ

[1] Ms. ܠܘܗ (?)

ܕܝܢ ܕܢܡܘܣܐ. ܗܘ ܦܩܕ ܡܢܟ ܒܡܠܬܗ. ܕܢܬܬܣܝܡ ܦܢܝܬܗ̇ ܥܠ ܓܢܒ ܡܟܢܫܗ ܕܟܢ̈ܝܢ ܀ ܗܝܕܝܢ ܐܬܒܥ ܢܕܝܢ ܡܢ ܡܠܟܐ̈. ܕܢܬܒܥܐ ܐܝܟ ܠܡܫܩܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܫܕܪ ܒܫܦܐ ܕܠܐ ܒܥܘܪ. ܘܢܕܬ ܐܝܟ ܒܚܠܡܗܘܢ ܡܫܘܦ̈ܪܐ. ܒܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܝ̈ܬܐ ܘܕܝ̈ܪܬܐ. ܒܚܠܡܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܀

ܡܥܒܕ ܕܝܢ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܦ̈ܘܫܝܐ. ܘܐܦ[1] ܥܠ ܒܝܬ ܡܪܝ ܓܝܘܪܓܝܣ ܕܠܘܕ ܕܒܛܘܪܐ ܡܨܝܐܐ ܐܝܬ ܒܗ. ܘܫܕܪ ܣܘܓܐܐ ܡܢ ܦܠܚ̈ܘܗܝ ܘܠܐ ܐܬܡܨܝܘ ܠܡܒܛܠ. ܒܕܡܬܚܠܦܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ. ܠܚܪܬܐ ܕܝܢ ܐܙܠ ܗܘ ܒܝܕܥܬܐ ܡܨܝܐܬܐ. ܘܥܒܕ ܡܛܠܐ ܠܬܪܥܐ ܕܗܝܟܠܐ. ܣܟܪܗ ܠܡܣܩܢܘ ܕܢܘܠ. ܠܓܪܘܐܝܬ. ܗܝܕܝܢ ܕܒܗ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܕܡܣܡܣܐ ܒܐܪܒܥܐ. ܘܠܐ ܠܡܕܒܪܘܗܝ ܐܙܠ ܗܘܐ ܘܠܐ ܠܒܝܬܪܗ. ܘܢܘܚܐ ܐܠܗܐ. ܕܐܦ ܡܥܒܕܗ ܕܢܘܠ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܠܘ ܚܝܠܗ ܕܚܝܠ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܕܢܕܪܐ ܐܝܟ ܠܬܫܘܡܫܬܐ[2] ܕܐܡܒܪܝܢ ܗܘܘ ܕܠܐ ܡܛܠܐ ܒܫܢܝܘ ܕܢܬܬܠܝܛ ܒܐܘܪܫܠܡ.
* p. 680. * ܘܫܕܪ ܕܐܢ ܡܫܬܘܒ ܐܝܟ. ܒܟܢܐ ܐܝܟ ܡܐܢܐ[3] ܕܫܡܐܡܐ ܒܕܡܘܬܗ ܕܗܝܟܠܐ ܕܡܪܝ ܓܝܘܪܓܝܣ. ܘܡܫܒܠܘ ܒܒܢܝܢܐ. ܘܗܘܐ ܬܠܐ ܗܘ ܡܐܢܐ ܕܬܗܪܐ. ܒܗ ܒܗܝܟܠܐ ܒܕܡܟܐ ܠܡܫܐ..

ܒܬܪܟܢ ܒܪ ܒܫܢܬ ܒܡܫܢܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܢܬܒ[4] ܒܝܫ ܗܪܘܠܐ ܡܫܪ ܚܠܩ̈ܬܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܘܚܫܬ ܥܠܘܗܝ. ܘܐܬܬܚܕ ܒܫܢܬ ܡܢ ܡܕܒܪܘܗܝ. ܘܗܘܐ ܒܚܝܠܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܚܫܬ ܗܪܘܠܐ ܒܐܬܪ̈ܘܬܐ ܓܪܒܝܝܐ. ܘܐܘܒܕ ܘܐܚܪܒ ܘܡܚܐ ܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܓܪܒܝܝܐ. ܘܡܢ ܡܢܗ ܠܫܘܪܬܐ. ܚܙܘ ܒܫܢܬ ܡܢ ܡܕܒܪܘܗܝ. ܘܐܙܠ ܠܚܝܦܐ. ܒܬܐܡܪܐ ܕܝܢ ܕܡܢ ܙܒܢܐ ܠܡܒܢܝܘ ܡܢ ܕܫܘܪܬܐ. ܡܥܒܕ ܘܠܐ ܕܢܣܒܐ. ܘܐܬܬܚܕ ܘܢܣܒ

[1] Sic Ms. — [2] Spatium vacuum relict. in Ms.; fortasse ܡܠܟܐ suppl. — [3] Ms. ܡܐܠܢܐ. — [4] Ms. ܚܒܝܫ.

ܢܝܚܗ ܘܐܫܬܪܝܬ ܒܓܘܫܡܗ. ܘܐܬܒܪܝܬ ܠܗ ܡܫܪܝܢ. ܠܐ ܬܕܚܠ ܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܢܐ ܐܢܬ ܐܠܗܐ: ܘܗܘܐ ܟܕ ܡܫܐ ܚܕ ܒܬܪܥܐ ܐܢܫܐ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܡܪ. ܥܠ ܕܡܩܒܠ ܕܦܘܪܥܢܐ ܕܪܓܠܐ ܕܒܗܝܬܘܬܐ ܡܣܝܒܠ ܗܘܐ. ܘܡܟܠܐ ܕܐܝܟ ܗܘܝܐ ܠܝ ܘܕܒܘܬܐ: ܠܐ ܒܥܕܬܐ ܐܬܘܬܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܘܠܐ ܢܦܫܝ ܒܟܠܗ ܡܫܬܠܛܢ. ܘܥܒܕܬܐ ܕܝܢ ܘܕܚܠܬܐ ܕܐܚܪܬܗ ܟܕ ܗܝ ܢܦܫܐ. ܒܕܐܬܚܙܝܬ ܕܥܘܕܪܢܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܓܘܗܘܢ ܢܦܫܐ. ܘܗܘܐ ܡܓܠܝܢ ܠܦܘܪܥܢܐ. ܡܫܒܚ ܟܠܗ ܒܝܬ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܫܒܚܐ ܘܐܡܝܪܝܢ ܐܬܘܬ̈ܐ ܦܩܝܕܐ̈. ܘܗܦܟܝܢ ܠܒܝܬܗܘܢ :·:

ܗܝܕܝܢ ܡܪܕܘ ܥܠ ܒܪܒܥܫܡܝܢ. ܫܘܡܠܝܐ ܕܣܗܕܘܬܐ. ܘܥܡ ܡܓܘܫܐ ܒܪܗ ܕܝܘܡ ܘܡܘܗܦܛܝܢ ܘܐܡܠܟܘ ܒܡܠܟܐ ܠܚܒܪܘܗܝ ܒܪ ܒܥܫܡܝܢ. ܘܒܥܐ ܠܗܘܢ ܢܬܠܘܬܐ ܫܘܡܠܝܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܫܡܥ ܒܪܒܥܫܡܝܢ. ܐܚܕܘܗܝ ܩܪ̈ܝܒܐ ܘܡܫܠܡܘ ܟܠܗܘܢ ܢܟ̈ܠܐ ܕܡܘܬܐ. ܘܡܫܡܥܝܢ ܠܡܠܟܘܬܗ ܒܠܠܝܐ ܘܐܝܡܡ. ܗܘ ܘܬܫ̈ܥܝܢ ܓܒܪ̈ܐ ܕܥܡܗ ܒܚܒܫ. ܕܐܬܠܘܘ ܠܗ ܟܕ ܒܢܝ̈ ܒܝܬܗ. ܘܓܪܘܗ ܘܦܫܛܘ ܒܟܒܠܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܒܬܪ ܫܢܐ ܠܫܢܝܬܐ ܕܐܪܕܫܝܪ ܗܘ ܘܫܠܡ ܓܒܪ̈ܐ ܠܡܩܛܠ ܫܪ̈ܝܪܝ ܟܪ̈ܝܗ ܗܘܘ. ܘܡܕܐ ܐܚܪܗ ܥܠ ܗܝܟܠܐ ܕܢܒܟܪ ܠܗܘ ܒܒܐ ܘܢܒܪܘܩ. ܘܟܕ ܕܫܠܝܬܗ ܠܐ ܐܬܛܦܝ ܕܢܒܚܪ ܘܐܫܪܗܘܢ ܘܐܬܐܘ ܢܒܥܘܗܝ ܒܒܝܬܐ ܕܓܒܪܐ ܕܡܣܒܪ ܒܗܘܪܡܙܕ. ܘܠܚܒܠܐ ܟܠܦܪ ܢܦܫ ܢܡܚܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܗܝܕܝܢ ܐܬܟܒܘ ܡܓܘܫܐ ܘܡܘܗܦܛܝܢ ܕܝܢ ܡܫܪܘ, ܟܠܗܘܢ ܒܪ ܒܥܫܡܝܢ ܕܢܫܬܠܛܘܢ ܠܒܥܫܡܝܢ. ܘܟܕ ܐܟܣܐ *p. 631. ܠܗܘܢ ܥܠܘ[1] ܥܠܝܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܢܟܝܢ ܗܘܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܡܓܘܫܐ ܗܢܘܢ ܕܢܟܝܢܗܘܢ. ܘܟܒܪܐ ܒܥܫܡܝܢ ܠܡܩܛܠܗ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܒܢܐ ܫܠܝܛ ܠܟ ܕܬܩܛܠܢܝ. ܘܠܐ ܒܚܝܠܗܘܢ ܡܓܘܫܐ. ܘܒܚܝܠܗ ܕܗܘܪܡܙܕ ܒܚܪܒܐ ܥܠ ܟܬܦܝ. ܘܬܢܐ ܥܠ ܐܚܪܬܐ. ܘܐܡܪܘ ܟܠܗܘܢ ܡܫܪܝܢ ܒܪܗ.

[1] Ms. ܥܠ.

ܘܡܒܪܘܗܝ ܒܡܒܪܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܗܕܐ ܗܘܐ ܡܫܬܠܛܐ. ܥܠ ܕܒܪ ܡܢܬ ܢܕܝܢ ܐܒܘܗܝ. ܒܗ ܒܫܘܪܐ ܠܒܝܬܗ. ܠܐܝܬܘܬܗ ܕܝܢ ܕܢܕܝܢ ܡܫܝ̈ܚܐ ܦܠܚ̈ܐܐ ܐܣܬܟܠܗ̇ ܘܡܣܬܘܪܒܢܘܬܗ ܥܠ ܕܡܫܠܠܗ ܠܐܒܘܗܝ. ܐܡܠܟܝ ܕܝܢ ܒܫܘܪܘ ܒܪ ܗܘܪܒܢܗ. ܬܠܬܝܢ ܘܬܡ̈ܢܝܐ ܫܢ̈ܝܢ.

ܘܗܘܐ ܡܠܟܐ ܘܫܢܐ ܒܝܘ̈ܡܝ ܫܢܘܗܝ ܒܪܗ. ܠܟܠܗܘܢ ܒ̈ܬܫܠܝܬܐ: ܢܘ̈ܟܪܝܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܢ ܒܗܢ ܡܫܬܠܛܐ ܒܒܒܠܘ ܐܦܪܣܝܐ. ܘܡܫܬܠܛܘ ܠܒܠܚܘܕ ܒܝܘ̈ܡܝ ܕܒܫܘܪܘ. ܘܠܡܪܕܝܫܗ ܒܪܗ ܕܫܝܪܝܢ ܒܒܒܗܘܢ. ܘܒܬܪܒܢ ܐܬܦܠܓ ܡܫܬܠܛܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܕܟܕܒܐ[1] ܕܢܫܬܠܦ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܫܕܪ ܐܝܬܝܗ ܘܫܒܩܗ. ܗܢܝܢ ܓܒܪ ܡܫܬܠܛܐ. ܘܐܙܠܘ[2] ܐܫܟܚܘܗܝ ܒܫܢܬܐ ܕܦܬ̈ܚܐ. ܘܦܩܕ ܕܡܠܟܐ ܠܐܒܘܗ ܕܢܚܫܐ. ܘܫܒܩܗ ܒܝܬ ܐܣܝ̈ܪܐ ܀

ܒܫܢܬܐ ܕܝܢ ܐܬܬܣܝܡ ܪܫܐ ܫܘܒܚܗ ܠܓܒܠܝܐ. ܘܗܘ ܕܒܪ ܒܬܠܝܘܬܗ ܢܦܩ ܐܝܬܬܐ. ܠܐ ܐܬܟܘܢ ܓܒܝ ܗܕܐ. ܘܐܬܬܣܝܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܠܫܢܬܐ ܐܬܬܪܝܡ ܠܒܒܪܐ ܕܡܬܠܝܩܘܬܐ. ܡܥܒ̈ܕܬ ܗܘ̇ܐ ܕܝܢ ܒܟܠܗܝܢ ܡܕܝ̈ܢܬܐ ܀

ܫܢܘܗܝ ܕܝܢ ܓܒ ܕܡܫܬܠܛܐ ܐܒܢܐ ܕܡܠܟܐ: ܘܐܝܟ ܒܢܝܐ ܕܡܠܟܐ ܐܫܬܠܠ ܠܒܝܬ ܡܕ̈ܢܚܐ. ܐܘܪܚܗ ܒܐܒܟܐ ܕܒܪܣܐ. ܘܒܝܬ ܒܐܪܘܢܐ. ܐܡܠܟܝ ܕܝܢ ܬܫ̈ܥܝܐ ܫܢܝܢ ܀

ܘܗܢܝܢ ܐܡܠܟܗ ܫܠܦܘܗܝ. ܠܐܪܕܫܝܪ ܒܪܗ: ܒܪܗ ܕܐܝܢܘ ܪܗܘܡܝܬܐ. ܒܪ ܡܠܟ ܡܠܝܟܐ ܘܒܘܪܐ ܐܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܓܒ ܬܟܘ ܚܠܐ ܕܦܬ̈ܚܐ. ܕܕܒܝܩ ܗܘܐ ܠܗܪܘܠܐ ܡܣܪ: ܕܫܡܗ ܦܪܐܘܢ[3]: ܒܪ ܡܫܒܚ ܥܠ ܐܪܕܫܝܪ ܡܠܟܐ ܕܐܡܠܟܝ. ܥܠܬ ܢܫܠܬܐ ܕܗܘ̈ܡܒܝܐ ܕܦܬ̈ܚܐ. ܘܐܝܟܐ ܠܒܝܘ̈ܬܐ. ܘܒܟܐ ܠܢܫܠܐ ܕܦܬ̈ܚܐ. ܘܥܠ ܡܫܠܠܗ ܠܐܪܕܫܝܪ. ܘܡܫܬܠܛܐ ܒܪ ܢܕܝܢ ܐܦܣܗ ܒܢ ܒܝܬ ܐܣܝ̈ܪܐ. ܘܢܦܩܗ ܡܕܡ ܬܪܒܐ ܕܒܕܬܐ ܕܒܝܬ* ܢܦܘܩ. ܥܠ ܕܒܢܝܢ ܒܢ ܕܡܒ̈ܪܐ ܝܗܒ ܠܒܪܬܗ. *p. 68₂.

[1] Ms. ܟܕܒܐ. — [2] Ms. ܘܐܙܠ. — [3] Fort. ܗܘܢܝ leg. (N.).

ܕܗܘܐ ܢܟܝܠܬܐ. ܘܫܪܐ ܐܢܘܢ ܠܬܗܘܡܐ ܕܐܬܦܩܘ ܒܒܟܝ ܘܐܙܠܘ ܠܘܬ ܗܪܡܠܐ. ܒܗ ܫܪܪ ܒܒܟܝܘܢ[1] ܠܗܪܡܠܐ ܡܣܩܐ ܕܘܡܦܐ ܕܒܢܝܐ ܕܐܬܘܗ ܒܗ ܐܪܕܫܝܪ. ܘܗܘܝ ܗܘܐ ܒܗܬ ܓܘܐ ܕܦܪܣܝܐ. ܒܗ ܡܘܬܒܐ ܡܓܙܐܐ ܕܠܐ ܗܘܝ. ܐܡܠܟ ܕܝܢ ܐܪܕܫܝܪ ܫܢܝܬܐ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝܐ. ܘܗܘܐ ܦܓܪܗ ܢܟܝܠܬܐ ܕܡܠܟ ܠܐܪܕܫܝܪ. ܐܡܠܟ ܐܪܕܒܝܢ ܒܪܗ. ܘܒܫܢܬ ܕܝܢ ܒܪܗ ܒܗ ܢܦܩ ܕܝܢ ܒܫܢܝܐ. ܚܕ ܕܝܢ ܠܒܝܬܘܗܝ ܒܫܢܬ ܕܝܢ ܒܡܠܟܘܬܗ ܒܫܢܝܐ ܘܒܢܬ. ܘܐܬܬܕܝܫ ܕܝܢ ܒܠܗ ܒܒܟܐ ܀

ܘܐܡܠܟܘ ܒܠܚܘܕ ܦܪܣܝܐ ܠܒܪܐ[2] ܐܢܬܬܗ ܕܫܪܘ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܒܗ ܐܡܠܟܬ. ܒܫܒܒܬܐ ܫܕܪܬ ܠܘܬ ܗܪܡܠܐ: ܠܒܪ، ܫܘܒܚܐ ܡܬܘܠܝܡܐ: ܐܝܟ ܕܢܒܓܕ ܠܗ ܒܒܟܝ ܫܠܒܟܐ. ܒܗ ܐܬܠܘ، ܠܗ ܡܘܪܡܘ ܕܢܒܚܝ. ܘܒܒܪܬܗ ܕܒܪܟܐ ܕܒܢܬ ܒܪܬܗ. ܘܒܪܬܐ ܕܒܫܒܪܐ. ܘܦܓܪ ܚܕܐܝܬ ܐܬܡܟܠܘ ܕܝܢ ܒܠܒܟܐ ܗܪܡܠܐ. ܘܒܓܕ ܠܗܬܘܢ ܒܠ ܕܢܓܒ. ܒܗܪܐ[3] ܐܢܬܬ ܫܪܘ، ܕܐܡܠܟܬ ܒܠ ܦܪܣܝܐ. ܠܫܢܬܐ ܒܒܗܬܐ ܕܫܘܡܝܐ ܒܫܢܬ ܀

ܘܐܡܠܟܘ ܒܐܦܠܒܢ ܒܕܝܢܬܐ. ܠܝܘܠܝܢ ܕܝܢ ܐܢܒܐ ܕܒܠܒܘܬܐ. ܗܢܐ ܕܒܗ ܫܠܒܟ ܒܠܒܘܬܐ ܕܦܪܣܝܐ. ܘܐܫܩܠ ܘܐܬܦܐ ܠܒܫܘܪܐ ܘܒܓܕ ܠܗ ܢܟܝܠܬܐ ܕܫܒܩ ܢܘܦܠܡ. ܗܘܕܝܢ ܐܝܟ ܒܠܚܘܕ ܐܠܗܐ ܒܒܢܝ ܐܫܒܚܝܠ ܐܝܟ ܚܠܐ ܕܒܠ ܦܦܠ ܢܟܐ. ܘܡܕܒܪܢܘܢ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܝܐ ܒܫܒܒܐ. ܕܠܐ ܫܘܪܐ ܡܕܒܪܢܘܢ ܡܒܝܢ ܗܘܝ ܘܠܐ ܬܒܪܐ. ܘܠܐ ܚܢܢ ܘܠܐ ܦܓܪܐ ܘܐܫܬܠܛ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܦܪܣܝܐ. ܝܘܠܝܢ ܕܝܢ ܫܕܪ ܠܡܠܟܘܬܗ ܚܠܦܬܐ ܕܠܐ ܒܝܢ. ܘܚܪܒܗ ܠܓܒܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܘܦܠܓܗ ܐܦ ܠܢܘܦܠܡ. ܘܝܘܠܝܢ ܚܒܫ ܢܦܫܗ ܠܒܘ ܕܝܢ ܫܘܪܐ ܕܒܫܢܝܐ. ܘܠܚܪܬܐ ܒܒܪܘܡܝܐ

[1] Ms. ܒܒܟܝܘܗܝ. — [2] Ms. ܒܪܐܘܢ. — [3] Ms. ܒܪܘܢ.

ܐܬܦܠܓܼ[1] . ܘܐܡܪܝܢ ܠܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܗܘ̈ܢܝܐ ܘܕܡܪ̈ܘܣܢܐ[2] ܘܬܡܢ ܥܠܡ ܣܓܝܘ. ܘܐܫܬܠܛܘ ܝܘ̈ܢܝܐ ܒܡܕܝ̈ܢܬܐ ܘܒܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܐܦ ܠܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܗܘܡܪ̈ܘܣܐ. ܘܒܗܘ ܘܐܣܬܪܟܘ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܦܘܪܣܐ. ܘܡܛܪ ܟܠܗܘܢ ܡܪܘܬܐ ܕܟܠܒܐ ܕܗܘܡܪ̈ܘܣܐ ܫܠܡܬܐ. ܘܡܛܠܬ ܚܒܫܘܗܝ ܝܘ̈ܢܝܐ ܡܬܪ ܡܢ ܡܐܐ ܐܠܦܝܢ. ܘܡܬܚܫܒ ܕܝܢ ܡܬܬܠܝܐ: ܒܗ ܚܕ ܠܡܕܝ̈ܢܬܐ ܕܐܬܣܪܒܝ ܡܢ ܝܘ̈ܢܝܐ: ܘܬܪ̈ܝܢ *ܕܐܘܒܠܘ[3] ܐܝܟ *p. 683. ܠܡܘܠܝܐ: ܘܕܦܫ ܒܗ̇ ܡܢ ܒܦܠܐ ܡܬܕܒܪܝܢ ܗܘܘ. ܐܝܟ ܕܡܕܝ ܒܒܝܬ ܝܘ̈ܢܝ ܒܡܕܒܪܐ ܡܪܬܐ.:.

ܘܦܘܪܝܦܘܣ ܕܝܢܘܢ ܡܥܒܕ. ܘܒܗ ܦܠܐܬܗܘܢ ܕܝܘ̈ܢܝܐ ܕܠܘܬܗ̇. ܘܡܛܠܬܗ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ, ܡܢܗ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܡܛܪ ܚܕܐ ܐܝܟܢ. ܘܒܗ ܐܦ ܠܡܠܝܬܗ ܕܦܘܪܝܦܘܣ. ܘܒܟܠܗ̇ ܐܦ ܠܝܘ̈ܢܝܐ ܕܟܠܗ ܐܟܣܢ̈ܝܬܐ ܕܝܘܢܝܢ. ܘܐܫܬܡܥ ܒܡܠܝܬܗ ܕܦܘܪܝܦܘܣ. ܡܐܐ̈ܢܐ ܘܒܬܘܪ̈ܝܢܐ ܡܦܠܓܐܐ ܕܕܘܒܠܐ[4] ܘܕܡܫܐܪ̈ܐ ܘܡܫܩ̈ܠܐ[5] ܕܗܘܟܢܐ. *ܟܝ ܕܝܢ[6] ܕܠܐ ܠܣܓܝ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ.:.

ܗܕܝܢ ܡܛܪ ܡܢܝ, ܘܡܬܚܫܒ ܡܬܬܠܝܐ. ܘܐܝܟܢܝ ܠܒܪܘܡܐ ܡܦܣܘܩܐ ܕܣܓܝܬܐ. ܘܡܢܗ ܒܦܪܦܠܝܛܐ ܒܕܢܚܐ ܕܡܢܝ, ܡܪܝܦܘ ܕܠܒܪ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ: ܐܝܟ ܕܝܬܝܒܘ ܒܗܘܢ ܘܡܫܠܡܝܢ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܓܘ.:.

ܕܒܪ ܕܝܢ ܦܠܘܛܪܒܘܬܐ ܡܢܝ, ܘܡܬܚܫܒ ܬܒܝܢܝܣܐ̈ ܥܣܪ̈ܝܢ. ܘܐܬܬܣܝܡ ܦܪܘܦ ܒܒܝܬ ܣܬܪ̈ܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܪܘܡܐ ܕܒܝܬ ܝܘ̈ܢܝ. ܘܐܬܬܣܝܡ ܒܡܕܝܢܬܐ ܦܠܘܪܒܘܣ ܡܪ̈ܟܐܫܘ[7]. ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܢܫܬܘ, ܗܘܐ ܗܘܐ ܝܘܢ ܐܬܪܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܢܬܗ ܡܢܘܢܝܐ[8]. ܘܐܬܬܣܝܡ ܗܘܐ ܡܦܪܦܠܝܛܐ ܠܒܝܬ ܠܦܠܓ. ܠܒܪ ܕܝܢ ܐܣܛܒܟܐ

[1] Ms. ܐܬܦܠܓܝ; R. H. ut rec. — [2] Ms. ܡܪ̈ܘܣܝܐ; R. H. ut rec. — [3] Ms. ܒܠ. — [4] Legit Hoffm., probante N., ܘ̈ܘܠܐ. — [5] Legit N. ܡܫ̈ܩܠܐ. — [6] Ita Ms. ؟ ܗܘ ܡܚܝ (N.), sed ؟ ܗܘ, nonnunquam quasi pleonastice usurpatur, cf. p. 24, 9, 10, 12. — [7] Ms. modo ܐܘܪܗܝ ܡܪܝ modo ܡܪܐܘܪܗܝ scribit. — [8] Hoffm. de ܡܘܢܘܪ = ܡܡܘܡܪ (τὸ χλωμάρων, χλομ.) coniecturam facit.

ܕܚܣܝܢܘܬܐ ܒܡܘܡܪܐ ܕܡܪܝ ܐܒܪܗܡ ܕܐܝܠܐ. ܘܡܛܠ ܕܬܘܠܘ ܗܘܐ ܒܚܣܝܢܘܬܗ ܘܒܡܛܪܦܘܠܝܛܘܬܗ. ܘܟܕ ܕܐܬܬܥܝܩ ܥܠ ܡܢܬܐ ܕܡܬܠܝܨܘܬܐ: ܐܬܥܝܪ ܕܝܢ ܒܠܗܘܢ ܡܕܒܪܢܐ ܕܐܡܫܬܒܠܝܐ :.

ܐܒܪܗܡ ܓܝܪ ܕܡܕܝܢܬܐ ܚܕܐ ܐܝܬ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܕܡܗܪܘܕܝܐ ܚܠܦܗ̇. ܘܐܬܝܒܐ ܒܝܬ ܡܫܘܪܐ ܠܚܣܝܢܬܐ. ܘܡܫܡܫ̇ ܒܬܐܒܪܗܡܝܐ. ܘܟܕ ܚܒܝܪ ܗܘܐ ܒܝܕ ܡܢ ܥܘܡܪܝܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܚܕ ܬܡܢ. ܐܚܕܗ ܚܕ ܕܝܢ ܡܢ ܒܢܝ ܩܠܝܪܘܣ ܘܐܟܠܗ ܠܒܝܬܗ. ܘܒܥܝܐ ܠܐ ܗܘܐ ܐܦܣܪܗ ܒܗ ܛܠܡ ܒܗ ܪܡܫܐ. ܗܝܕܝܢ ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ ܐܫܬܕܪ ܒܪܣܛܝܢܐ ܚܕ ܠܗ̇ ܡܢܬܐ ܒܦܘܩܕܢܐ ܡܢ ܕܝܢ. ܘܒܡܦܪܫܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܥܠ ܩܕܪܐ ܒܗ ܒܒܝܬܐ. ܘܟܕ ܚܙܝܗ̇ ܗܘ ܐܦܣܩܘܦܐ ܐܝܠܠ. ܘܐܚܕܗ ܗܘ ܒܪܣܛܝܢܐ ܠܒܝܬܗ ܕܒܝܬܐ. ܘܫܒܩܗ ܠܗ ܒܠܗ ܡܫܪܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܐܢ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܝ ܗܕܐ ܡܚܠܘܬܐ. ܟܠܐ ܐܢܐ ܠܟ ܥܠ ܡܫܬܘܬܐ ܡܢܬܪܬܐ. ܘܗܘ ܠܗ ܕܐܘܬܐ ܒܒܝܬܗ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܒܗ̇ ܦܠܚ̈ܝܗܘܢ ܕܦܠܚ̈ܐ *ܚܫܚܐ ܘܫܒ̈ܝܗܘܢ ܘܡܕܐ ܕܗ̇ܘ ܐܦܣܩܘܦܐ ܐܠܗܐ ܦܪܝܫܗ̇. ܐܝܟ ܕܬܬܟܠܐ ܡܫܡܫܬܐ ܕܦܠܚ̈ܝܗܘܢ ܕܦܘܪ̈ܫܐ :. p. 684.

ܡܬܐܡܪܢܐ ܕܒܝܕ ܡܢ ܥܘܡܪܝܢ. ܒܪ ܐܢܫ ܚܕ ܡܢܐܡܪܗ ܡܢ ܡܫܘܪܐ ܠܚܣܝܢܬܐ. ܐܫܬܡܠܝ ܠܗ ܒܗܬܐ. ܒܗ̇ ܒܗ̇ ܡܢܬܐ. ܘܟܕ ܕܫܠܛܘܢ ܕܒܗܝ ܒܐܘܪܚܐ ܪܒܐ ܡܟܠܗܘܢ.

ܒܝܐ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܡܢܐܡܪܗ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܕܝܢܐ ܕܡܪܝ ܡܪܩܘܣ ܕܒܟܪܒܬܐ ܕܝܠܗ. ܐܦܐ ܗܟܘܬܐ ܒܟܠ ܡܫܦܪܝܢ. ܦܬܓܡ ܓܝܪ ܡܢܬܪ ܗܘܐ ܗܢܐ ܡܕܒܪܢܐ ܒܡܘܦܪ̈ܘܗܝ ܡܠܝ̈ܐ :. ܠܒܝܬ ܠܦܬܓ ܕܝܢ ܡܟܝܢ ܘܡܕܪ ܠܗܘܢ ܪܒܐ. ܠܡܪܩܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܪܩܘܦ. ܒܒܪܐ ܡܢܬܪܐ ܘܕܝܢܐ. ܘܐܦ ܠܐܝܢܝܢ ܡܠܠ ܡܢܐܡܪܗ ܐܝܟ ܕܝܕܥܝܢ ܠܡܪܘܬܗ. ܒܡܢ ܡܛܪܦܘܠܝܛܘܢ ܘܠܐ ܐܫܬܒܒܪܘ[1]

[1] Ms. ܒܥܡ; R. H. ut rec.

ܘܥܒܪ ܐܢܬܝ ܠܐܝܣܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܡܝܪܘ ܘܡܫܒܚܗ ܟܠܗܘܢ ܟܗ̈ܢܐ ܢܟܦܐ ܘܟܫܝܪܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܢܘ̈ܟܪܬܐ ܕܢܩ̈ܫܗܘܢ ܠܐ ܐܟܠ ܠܚܡܐ ܡܢ ܒܥܬܐ ܕܐܝܟܢ. ܘܠܐ ܐܬܗܦܟ ܒܡܫ̈ܝܚܘ. ܐܠܐ ܡܢ ܐܬܪܗ ܒܥܠܬܐ ܗܘܐ ܡܣܝܥܢܐ ܠܗ ܘܠܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ ܀

ܟܕ ܕܝܢ ܒܗܘ ܙܒܢܐ. ܢܦܩ ܟܗܢܐ ܚܕ ܢܣܛܘܪܝܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܪ̈ܡܝܐ: ܡܢ ܩܪܝܬܐ ܕܡܟܝܢ ܦܠܘܓܬܐ. ܐܝܟܐ ܕܡܬܦܠܓܝܢ ܡܝ̈ܐ ܕܦܪܬ ܠܥܡܩܐ ܕܐܪ̈ܡܝܬܐ: ܘܐܡܪ ܕܐܬܝܐ ܕܒܝܬܐ. ܘܟܕ ܠܬܡܢ ܘܡܠܟܐ[1] ܘܡܪ̈ܙܐ ܐܝܟ ܐܪ̈ܡܢܝܐ ܒܚܪܝܢ. ܕܐܘܩܕܘ ܬܠܬ ܒܪ̈ܬܐ. ܘܡܛܠ ܠܫܠܝܛܐ ܕܐܬܪܐ. ܗܘܕܝܢ ܐܬܐ ܟܠܗܘܢ ܣܠܩ ܡܢ ܒܡܘܠܐ ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ. ܠܗܘܢ ܘܠܢܫ̈ܝܗܘܢ ܘܠܒ̈ܢܝܗܘܢ. ܘܠܒ̈ܢܬܗܘܢ ܘܦܩܗ ܒܗ ܒܡܪܘܬܗ ܀

ܘܬܘܒ ܒܐܬܪܐ ܕܒܝܬ ܡܘܕ ܐܬܬܦܝܪܘ[2] ܒܡܫܝܚ̈ܝܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܢܨܝܒܝܢ ܡܬܩܪܝܐ. ܐܟܚܕܐ ܟܕ ܕܢܣܒܝܢ ܗܘܘ ܟܗܢܐ ܡܢ ܪܫܗ ܕܡܕܝܢܬܐ ܒܟܢܫܬܐ. ܟܠܗ ܐܪܒܥܐ: ܘܡܬܟܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܟܠ ܕܐܝܟܐ ܢܦܫܗ. ܘܗܕܝܢ ܡܛܠܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܟܢܫܐ ܠܟܐ̈ܕܐ. ܘܒܪܝܫܗ ܡܪܟܢ ܗܘܘ ܘܡܣܬܪܝܢ. ܡܕܝܢܬܐ ܟܠܗ. ܘܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܚܕ ܢܚܣܢ ܗܘܘ.. ܘܬܘܒ ܡܬܠܝܢ ܗܘܘ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ ܚܒܒܗ ܒܓܒܪ. ܘܕܒܪܝܢ ܗܘܘ ܒܒܝܬܗ ܟܠܗܘܢ. ܘܗܘ ܕܡܬܝܠܕ ܗܘܐ ܡܢܗ. ܒܪ ܢܣܒܗ ܡܡܫܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܒܕܒܟܐ ܕܒܗܪܗ ܘܠܒܪ̈ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܗܘܘ. ܘܡܢ ܕܢܣܒ ܗܘܘ ܠܗ ܒܒܬܘܠܬܐ ܘܦܠܚܝܢ ܗܘܘ ܠܗ *ܒܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܒܕܒܪ p. 685.
ܗܘܘ ܒܝܘܡ ܚܕ̈ܬܐ ܘܒܣ̈ܒܬܐ. ܘܟܠ ܕܡܬܕܒܪ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܡܫܟܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܚܕܐ ܚܘܪܬܐ. ܘܠܟܠܗܝ ܠܐ ܟܦܪ ܗܘܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܬܚܝܕܘ ܟܠܗܘܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ. ܟܕ ܐܘܣܛܠܝܐ ܚܕ ܕܒܝܬ ܕܐܝܟܘܕܝܢܝܗܘܢ ܘܐܬܦܠܛ ܒܚܝܠܗܘܢ. ܘܐܙܕܩܦܘ ܒܗܘܢ ܢܒ̈ܥܐ ܘܬܒ̈ܥܬܐ

[1] Prius, ut videtur, script. ܘܡܨܛܠܐ, postea emend. ܘܡܨܛܠܚ: Hoffm., ܘܡܨܛܪ. —
[2] Ms. ܐܬܬܦܝܪܘ.

ܕܒܢ̈ܝܗܝ ܗܘ̈ܝ ܠܗܘܢ. ܘܡܫܬܠܛܝܢ ܗܘܘ ܒܗܝܢ. ܗ̇ܘܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܐܝܟ ܡܫܒܚܝܢ ܢܦܫ̈ܢ ܀

ܒܪܐܒܗ ܕܝܢ ܕܒܪ ܪܫܝܘܬܐ ܬܠܬ ܡܥܝ̈ܢ ܘܦܠܛܘ̇ ܘܒܢܬ. ܘܐܬܬܚܝܡ ܦܠܛܗ ܒܕܝܪܐ ܕܒܪܝ ܡܪܩܝܢܘ ܕܡܒܪܒܬܐ ܀

ܡܬܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܒܗ̇ܘ ܙܒܢܐ. ܒܦܛܪ̈ܝܪܟܐ: ܘܐܦܝܣ̈ܩܘܦܐ ܕܪܘܡܝ, ܣܝܠܒܣܛܪܘܣ ܕܪܘܡܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܐܒܘܠܬܗ ܘܙܟܝܐ ܗܘܬ. ܒܠ ܢܘܟܪ̈ܝ ܫܡܗܘܢ. ܘܐܘܣܛܣ ܕܐܢܛܝܟܝ. ܘܡܩܪܝܘܣ ܕܐܝܠܝܬܐ. ܘܝܥܩܘܒ ܕܢܨܝܒܝܢ. ܘܐܪܘܦܠܘܣ ܕܢܘܪܒܘܠ. ܘܡܘܫܐ ܕܢܝܢܘܐ. ܘܝܘܚܢܢ ܕܦܪ̈ܣܐ. ܘܡܩܪܝܘܣ ܕܦܪ̈ܝܣ. ܘܣܪ̈ܓܘܣ ܕܒܢܬ ܠܦܛ ܀

ܐܠܝܐ ܕܝܢ ܒܦܛܪܝܪܟܘܬܗ ܕܒܪܘ. ܒܫܢܬܐ ܬܫܥܡܐܐ ܬܠܬܝܢ ܘܚܕ ܠܦܘܬ ܡܢܝܢܐ ܝܘܢ̈ܝܐ. ܒܪܘ ܒܪ ܢܘܪܐ ܐܬܘܗܝ. ܘܒܠ ܡܒܗ ܐܬܘܪܝ ܒܕܢܚܬܐ. ܘܐܬܪܐ. ܐܒܪܝܡ ܒܪ ܕܬܪܒܘܪ ܦܪ̈ܘܫܝܐ ܗ̇ܘܐ ܒܗܘ̇. ܘܠܒܗ ܒܗ ܫܘܪܐ ܒܪܝܟ. ܐܝܟ ܒܕܝ̈ܢܬܐ ܘܣܦ̈ܝܢܐ ܡܦ̈ܠܐܐ. ܘܢ̈ܦܠܐ ܘܡܒ̈ܪܐ. ܘܒ̈ܢܐ ܘܦ̈ܪܕܝܣܐ. ܒܢܝܐ ܕܝܢ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܒܪ̈ ܦܝܠܝܦܘܣ. ܘܡܪܢܝ̇ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ. ܘܒܗ ܒܒܫ ܘܡܒܒܗ ܒܒ̈ܒܐ ܡܦ̈ܠܐܐ ܒܒܕܝܢܬܐ. ܐܫܡܠ ܕܢܘܡ ܠܐܬܪܗ. ܘܐܬܘܦܠܠ ܒܣܘܦ ܒܡܘܬܐ ܒܝ ܒܒܕܘ̈ܗܝ. ܒܠ ܢܘܪܐ ܦܪܬ. ܒܕܘܒܬܐ ܕܒܬܘܪܐ ܕܦܘܠܝܦܘܣ[1] ܒܐܪܒܐ ܕܒܒܠ. ܐܒܠܝܢ ܕܝܢ ܡܥܢ̈ܝܢ ܬܪ̈ܬܒܡܐ ܘܢ̈ܝܢܐ ܡܫܬܐ ܀

ܒܠ ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܠܝܐ ܒܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܕܒܪܘ ܒܬܐܒܪܒ. ܕܒܗ ܒܬܒܪܝܢ ܗܘܐ ܒܐܬܪܘܬܐ ܕܒܬܫ̈ܘܒܬܐ ܒܪ̈ܝܐ ܕܠܒܗ ܒܝܢܘܢ[2]. ܦܠܓ ܒܗ ܒܠܒܘܢܐ ܚܕ ܕܐܙܠ ܗܘܐ ܠܒܡܪܒܗ ܒܡ ܒܠܒܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܒܗ ܒܡܦܠܐܐܬܐ ܬܒܒܗ ܐܠܝܐ ܕܢܦܫ ܒܝ ܡܪܒܟ. ܐܡܪ ܠܗ. ܕܐ̈ܝ ܒܝܫܐ ܐܝܟ ܠܝ ܐܬܐ[3] ܐܝܟ ܕܢܘܝܡ ܒܡܒܪ̈ܐ ܕܐܠܗ̈ܝ. ܒܗܘܢܝܢ ܐܝܟܐ ܒܐܠܗܝ.

[1] Fort., ܩܘܛܢܝܐ (نقي) leg. (N.). — [2] Nonnulla ve:ba hic supplenda esse suspicatur N., e. g. ܟܠܗ̇ ܡܕܝܢܬܐ ܙܥܬ. — [3] Ms. ܐܬܐ.

ܘܦܩܕ ܡܠܟܘܬܐ ܗ̇ܘ ܠܡܕܝܢ̈ܬܐ ܦܠܚܘ* ܠܐܬܪ̈ܐ ܕܒܕܡܘܬܗ. *p. 686. ܘܗܦܟܘ ܠܐܬܪ̈ܐ ܕܠܗܘܢ. ܦܠܚܝܢ ܗܘܘ ܘܒܬܪ ܡܫܒܚܬܗ ܐܬܟܢܫܘ ܐܟܚܕܐ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܪ̈ܘܚܢܐ. ܘܥ̈ܒܕܐ ܘܒ̈ܢܝܐ ܐܬܟܢܫ ܗܘܘ. ܘܗܕܝܢ ܐܬܬܘܕܝ ܒܫܠܡܐ ܐܠܗܐ ܗ̣ܘ ܐܠܝܐ. ܘܒܬܪ ܐܬܬܐ[1] ܕܝܠܕܬܐ ܡܫܝܚܝܐ ܘܫܘܪܝܗ̇ ܠܦܘܠܛܝܩܝܐ ܗ̇ܝ ܕܪܒܒܐ ܡܐ̈ܬܐ ܕܫܢ̈ܝܐ. ܘܐܬܛܠܠܬ ܒܝܬ ܡܫܠܡ ܒܟܢܘܫܬܐ. ܗܕܝܢ ܒܗ ܫܢܬܐ ܡܠܟܘܬܐ ܗ̇ܘ ܡܕܡ ܕܗܦܟ ܠܦܘܢܝܐ ܐܠܝܐ. ܢܦܠ ܘܦܠܓ ܒܕܒܪܘܗܝ. ܘܗܕܝܢ[2] ܗ̣ܘ ܘܟܠܗ̇ ܕܟܢܘܫܬܗ. ܘܐܫܬܐ ܐܝܟ ܠܢܘܪܐ ܚܕ. ܘܐܬܒܕܒܕ ܐܝܟ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܘܒܕ ܠܗܘܢ ܒܦܘ̈ܡܐ ܘܡܫܒ̈ܝܢܝܐ. ܘܗܦܟ ܠܐܬܪܗ ܀

ܣܠܘܩܘܣ ܕܝܢ ܐܡܠܟ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܒܢܐ ܠܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܠܠܕܝܩܝܐ. ܘܠܣܠܘܩܝܐ ܘܠܐܦܡܝܐ. ܘܠܐܕܣܐ ܕܗ̇ܝ ܐܘܪܗܝ. ܘܠܒܪܘܐܐ ܕܗ̇ܝ ܚܠܒ ܀ ܒܒܠ ܒܢܐ ܗܕܐ ܕܗܘܡܐ[3] ܒܬܠܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܒܢܝܗ̇. ܒܒܠ ܕܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟܐ ܕܐܬܒܢܝ ܡܓܕܠܐ ܐܬܚܪܒܬ ܀ ܫܝܘܣ ܒܢܐ ܒܠܗܘܢ ܒܢܝܐ ܐܘܪܗܝ ܕܗ̇ܝ ܐܘܪܗܝ. ܘܐܡܪ ܕܐܬܩܪܝܬ ܢܝܪܘܢ. ܘܒܠܝܐ ܕܗ̇ܝ ܡܦܠܣܘܦܘܢ. ܘܒܠܝܢ ܕܐܬܩܪܝܬ ܢܝܦܪܐ ܕܡܩܕܘܢܝܐ. ܘܫܢ̈ܐ ܕܐܘܪܚܘܬ ܗ̣ܘ ܒܢܝܐ ܐܢܫܐ ܀

ܒܗ̇ ܕܝܢ ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܗ̇ ܠܟܠ ܐܡܟܢܐ. ܡܛܠ ܕܒܥܘ ܦܢܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܘܕܪ̈ܗܘܡܝܐ[4]. ܩܒܘ[5] ܘܩܒܠܘ ܐܦ ܠܒܢܬ ܗܘܢܝܐ. ܘܒܥܘ ܠܟܠܗܘܢ ܒܪ̈ܝܬܐ ܒܫܢܬܐ. ܗܘܘ ܕܝܢ ܠܒܢܬ ܠܦܪܣ ܘܠܒܪ̈ܬܐ ܕܠܒܪ ܘܠܡܣܝܒܢ ܒܢܬܐ. ܘܦܢܐ ܫܡܫ ܘܡܫܡܫܬܐ ܕܦܠܓ ܫܡܝܢ ܗܘܘ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܠܗܘܢ ܦܪ̈ܣܝܐ ܠܐ ܦܢܘ ܕܐܬܡܣܟܒܘ[6] ܠܒܢܬܐ ܠܡܫܡܫ ܦܢܝܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܗ̣ܘ ܢܕܪܬ ܒܠܒܐ: ܘܢܕ ܡܢ ܬܒ ܫܠܡܘܬܗ. ܕܫܒܩܘ ܗܘܪܒܢܝܗܘܢ ܒܕܘܟܬܐ: ܕܒܢܫ ܠܗ ܫܠܡܘܬܐ ܘܐܒܝܕ ܠܫܡܫ ܘܠܡܫܡܫܬܐ ܀ ܗܕܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫܬܐ ܦܠܓ ܙܒܢܐ ܒܬܠܬܗ. ܘܢܦܩ ܒܫܡܫܐ

1 Ms. ܐܠܐ. — 2 Ms. ܘܗܕܝܢ. — 3 Ms. add. ܕܗܘܐ (*bis*). — 4 Emend. N.; Ms. ܘܐܪ̈ܘܡܝܐ. — 5 N. mallet ܣܒܘ. — 6 Ms. ܕܐܣܘܡ.

ܒܝܘ̈ܪܘܬܐ ܒܢ̈ܝܐ ܘܡܫܝ̈ܚܐ: ܕܐܝܟ ܦܘ̈ܪܫܢܐ ܕܝܢ ܥܠ ܟܠ ܚܕ ܒܢܝܢ ܠܗ̇. ܕܝܢ ܒܝܘܡܝ̈ܗܘܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܪܬܚܫܫܬ[1]. ܥܠ ܥܡ ܐܪܬܚܫܫܬ[1] ܗܘ ܕܗܘܐ ܚܠܦܗ. ܘܐܚܪܢܐ ܕܒܬܪܗ̇ ܒܒܠ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܡܩܕܘܢܝܐ. ܥܠ ܥܡ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܕܪܒܝ ܥܠ ܥܡ ܕܪܘܡܝ̈. ܘܡܠܟܐ ܕܥܠܝܗܘܢ ܐܬܬܘܗ̇ ܢܥܠܠܬܐ* ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܢܫܝܬܐ ܕܝܢ ܛܘ̈ܪܐ ܠܛܘ̈ܒܢܐ܀ ܗܢܝܢ ܗܠܝܢ ܥܠ ܗܘܦܟܝ̈ܗܘܢ ܒܓܒܐ: ܢܒܝܠܐ ܚܕ ܕܛܠ̈ܝܐ ܕܒܬܒܢܐ ܐܟܘ ܟܘܫܐ. ܗܘ ܕܒܒܐ ܒܪܐ ܠܟܘܬܟܝܗܘܢ ܕܛܠ̈ܝܐ. ܐܝܟܐ ܕܢܦܠ ܕܗܠܬ ܥܠ ܒܟܐ ܪܒܐ. ܘܫܝܟܐ ܒܝܬ ܥܝܢܐ ܠܫܘܪܟܐ. ܐܝܟ ܕܒܒܐ ܗܟܢ ܒܪ ܘܫܡܥ ܗܘܐ ܒܚܘܠܐ ܒܕܫܬܐ܆ ܒܚܘܬܟܐ ܐܚܪܢܐ ܠܗܘܢ ܠܛܠ̈ܝܐ. ܘܐܬܬܪܝܗ̇ ܒܦܘܩܐ ܥܠ ܥܡ ܒܦܩܘܕܬܗ ܕܦܪܙܠ. ܒܗ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܐܟܘ ܟܘܫܐ ܠܗܘܒܠ ܗܘܪܟܝ̈ܗܘܢ. ܢܒܒ ܗܢܐ ܗܘܪܟܝ̈ܗܘܢ ܦܘܪ̈ܫܢܐ. ܕܐܟܬܒ ܢܓܠܐ ܐܝܟ ܕܝܢ ܡܢܟܐ ܕܒܒܗܘܢ: ܒܗ ܕܡܒܒܢܝܢ ܠܗ ܫܠܝܐ. ܘܫܠܝܛ ܠܗ ܠܐܟܘ ܟܘܫܐ. ܕܒܠܐ ܕܝܢ ܡܒܢܝܐ ܘܫܪܒܐ. ܘܢܦܪ ܠܗ ܒܕܐܬܬܐ ܒܒܟܐ ܕܒܪܝܟܝܢ ܒܠܗܘܢ. ܘܩܘܡܘ ܗܒܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܗܘܝܢ ܒܢܝ ܬܘܒܠܝܗ ܕܗܘܪܟܝ̈ܗܘܢ ܕܒܠ ܫܘܪܐ ܢܒܠܗ ܠܥܝܢܐ ܕܒܝܬܗܘܢ. ܘܠܐܟ̈ܠܐ ܕܡܒܠܠܝܢ[2] ܗܘܘ ܐܢܬܪܘܬܐ ܒܫܬܗܘܢ ܩܛܠ. ܕܝܢ ܒܝܘܡܝ̈ ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܗܘܐ ܠܛܘܪܝܢܣ ܐܦܝܦܢܐ ܕܐܘܠܝ. ܘܠܐܟܣܢܕܪܘܣ ܕܦܝܠܘܦܛܘܪܐ ܕܦܪܙܠ ܢܒܗܘܢ. ܘܫܪܪ ܫܠܘ̈ܬܐ ܡܦܬܟܐܐ ܥܠ ܛܒ̈ܝܐ ܘܫܪܒܗ ܐܝܟ ܛܠ̈ܝܐ ܠܒܠܗܘܢ. ܘܢܗܦܟ ܛܠ̈ܝܐ ܘܢܬܒܗ ܥܠ ܥܡܗ. ܘܡܢ̈ܘܬܐ ܕܒܘܪ̈ܟܐ ܒܥܡܗ̇. ܘܩܛܠܘ ܠܒܠܗܘܢ ܦܪ̈ܫܐ ܕܒܗ̇. ܘܠܒܝܬܐ ܕܒܗ̇ ܕܬܗܘܪܐ ܒܝܬ ܒܪܝ ܕܝܠܐܒܠ ܐܒܝܘ. ܘܠܛܠܝܐ ܕܝܒܥ ܗܘܐ ܬܡܢ ܢܝܒܒܗ. ܗܘ ܕܢܛܪ ܗܘܐ ܒܦܩܘܕܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܕܝܢ ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܕܪܘܡܐ ܘܒܘܪܫ. ܘܠܛܠܡܝܘܣ ܕܡܩܕܘܢܝܐ ܕܒܗ ܡܢܝܐ ܗܘܝܘ ܫܠܒܐ ܗ̇ܘ ܫܢܝܛܬܐ[3]. ܕܝܢ ܡܛܒ̈ܐܐ ܒܬܐܟܪܐ ܗܘܝܘ

* p. 68 ܪ.

[1] Ita Ms. pro ″ܐܪܬ. — [2] Fort. leg. ܡܡܒܠܠܝܢ (N.). — [3] Ms. ܫܢܝܛܬܐ.

ܕܕܢܐܝܠ[1] ܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܣܝܪ̈ܐ ܕܕܪܘܫ ܒܠܒܒ. ܬܒܪܘ ܘܫܒܩܘ. ܘܢܦܩܘ ܐܦ ܟܠ ܫܘܫܠܬܐ. ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢܝܢ ܐܬܬܟܠܘ ܕܐܣܝܪܘܬܗ܀ ܗܢܝܢ ܠܒܪܐ ܚܕ ܡܛܪܐ ܕܝܢ ܬܘܬܒ̈ܐ ܕܒܗ. ܐܬܚܙܝ ܒܗܢ ܠܒܪܐ ܚܕ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܝܬܗ ܥܠ ܫܘܪܐ. ܘܡܛܪܐ ܐܪܙܐ ܬܪ̈ܝܢܘܗܝ. ܘܢܦܩܘ ܠܘܬ ܛܝ̈ܒܐ ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ. ܕܐܢ ܢܗܘܒܝܡ ܐܝܬܘܗܝ ܠܝ ܬܘܬܠܬܐ ܕܒܝܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܡܚܠܝܢ ܠܒܗܘܢ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܡܛܝܘ ܬܠܘ ܒܝܬܗܘܢ. ܘܢܦܩܘ ܬ̈ܠܠܐ ܕܝܢ ܠܟܘ ܬܠܝܬ ܫܘܪܐ. ܘܐܬܒܠܘ ܐܝܟ ܠܛܝ̈ܒܐ ܘܒܒܫܘܗ̇ ܠܫܘܬܪܐ. ܘܐܫܬܒܘ ܒܗ̇ ܕܒܟܐ ܐܝܟ ܕܒ̈ܢܐ. ܘܡܛܠܠܘ
*p. 688. *ܠܡܦܣܘܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܗܘܪܡܝܙܕ ܐܪܕܫܝܪ ܒܝܬ ܡܫܪܒܐ ܕܐܘܡܘܠܝܐ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝ̈ܚܝܐ: ܘܐܫܦܠܘ ܕܒܗܘܢ ܒܝܬ ܡܘܕܫܐ. ܘܠܗܘܪܡܝܙܕ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪ ܚܝܘ܀

ܘܒܬܪܟܢ ܢܦܩ ܒܢܘܗܝ ܕܛܝ̈ܒܐ ܠܒܪܐ ܚܕ ܕܫܒܗ ܥܠܘ: ܘܐܙܠ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܒܝܬ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܘܡܕܝ̈ܢܬܐ ܒܕܒܐ ܠܒܪܐ. ܘܡܫܒܚ ܗܘܠܐ ܒܠܒܐ ܕܗ̈ܘܡܢܝܐ. ܘܫܪܪ ܒܠܗܘܢ ܚܠܐ ܡܝܬܢܐ. ܕܪܫܘܢ ܫܡܥܘ ܗܘܐ ܡܫܬܠܪܐ. ܘܐܒ ܐܝܟܢ ܛܝ̈ܒܐ. ܘܫܪܒܐ ܬܢܪ ܕܝܢ ܒܐܝܐ ܐܠܦܐ ܕܝܢ ܕ̈ܗܘܡܢܝܐ. ܠܪܫܘܢ ܡܛܠܠܘ. ܘܐܦ ܠܫܘܡܒܕܕ[2] ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܬܒܥ ܠܘܬ ܒܒܕ ܒܫܝܢ. ܕܟܒܕ ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܕܘܬܐ ܒܗܬ ܛܝ̈ܒܐ ܠܗ̈ܘܡܢܝܐ ܡܛܠܠܘ ܘܐܫܬܠܛܘ ܛܝܒܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܗܘܪܐ ܘܕܦܠܩܛܝܐ. ܘܡܛܘ ܕܢܠܒܘܢ ܐܦ ܥܠ ܡܕ̈ܝܢܬܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܐܫܬܒܩ. ܒܕܡܬܦܠܛ ܗܘܐ ܬܫܡܫܬܐ ܕܝܢ ܦܛܪܝܪܐ ܕܐܠܡܣܝܕܪܝܐ. ܒܫܠܝܐ ܘܒܫܝܢܐ ܡܫܬܐܐ. ܘܐܦ ܠܡܫܠܝܐ ܘܡܦܩ̈ܢܐ ܕܐܬܪܐ. ܡܛܝ. ܘܒܝܬ ܫܘܪܐ[3] ܥܠ ܡܦܬܗ ܕܢܠܗܘܢ. ܒܟܠܗ ܐܬܪܐ. ܘܠܡܫܝܚ ܒܝܪܟܬܗܘܢ ܐܫܒܩܘ ܕܢܠܗܘܢ ܛܝ̈ܒܐ. ܘܢܐܣܪܘܢ ܐܪܒܥܐ ܕܡܬܝܠܢ ܘܬܐܒܐܝܘ ܘܐܦܪܝܩܝܐ܀ ܘܡܘܪܘܠܐ ܒܠܒܐ ܕܝܢ

[1] Ms. ܕܕܢܝܠ. — [2] Litterae ܕܕ supra lin. addit. — [3] Ms. ܫܘܪܐ; emend. Hoffm.

ܒܫܘܬܐ ܕܐܡܠܟܝ̈ܢ ܒܠܗܘܢ ܥܠ ܬܒܪܐ ܕܪ̈ܘܡܝܐ. ܫܠܡ ܠܒܪ̈ܢܫܐ ܕܠܒܘܬܗ ܘܐܬܒܪܗ̇ ܘܒܛܠܬ. ܐܡܠܟܢ ܕܝܢ ܒܬܪ ܒܪܗ ܒܫܢ̈ܝܢ ܘܬܠܬ̈ܝܢ ܫܢܝܢ ܀

ܘܒܬܪܐ ܕܝܢ ܕܒܢܝ ܐܫܬܡܥܝܠ: ܕܝܘܩܢܐ ܘܫܥܒܕܘ ܠܗܠܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܠܟܘ̈ܬܐ ܚܢܦ̈ܝܢ. ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܨܒܐ. ܒܬܪ ܟܠ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܠܐ ܐܫܟܚ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ ܒܕܒܝܠ. ܡܛܠ ܕܠܘܗ ܐܢܬܘܢ ܘܒܬܪܐ ܀

ܥܠ ܡܘܒܠܬܗ ܕܝܢ ܕܐܒܪܗܡ ܕܡܢܐ ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܐܫܟܚܢܢ. ܐܠܐ ܡܦܠܓ ܕܡܫܪܝܬܗ ܗܘܬ ܒܡܫܝܚܐ ܠܦܘܠܓܐ ܐܒܪܗܡ. ܘܐܦ ܕܝ̈ܢܐ ܕܬܪܝܢ ܒܢܝ ܫܡܥܐ ܕܒܢܝ̈ܢ. ܓܒܐ ܠܗ ܕܒܪܘܟܬܐ ܕ̈ܫܡܥܬܐ ܘܪ̈ܘܫܬܐ ܕܡܕܒܪܢܐ ܢܒܪܟ. ܘܐܝܟ ܕܐܦ ܕܒܬܫܥܝܬܐ ܒܟܬܒ ܗܘܐ: ܐܝܟ ܕܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܡܘܪܒܢܐ ܕܕܒܝ̈ܬܐ. ܒܝܬܐ ܕܘܒܠܬܐ ܗ̇ܘ. ܘܒܢܐ ܗ̇ܘ ܐܢܕܐ ܕܗܘܝܬ. ܢܗܒܝܢ ܐܦ ܫܘܒܗܐ ܗܢܐ ܕܗܫܐ. ܒܕܒܪ ܢܦ̈ܠܐ ܕܦܘܠܚܢܐ ܡܬܢܦܪ ܗܘܐ *ܐܦ ܒܗܘܕܝܐ ܕܕܘܒܠܬܐ. ܘܠܐ ܚܕܬܐ ܗ̇ܘ ܠܗܘܢ ܠܦ̈ܠܚܐ ܕܡܫܬܕܪܘܢ ܬܡܢ. ܐܠܐ ܟܕ ܡܕܒܪ ܘܗܘ ܪܘܡܐ ܕܡܫܬܡܗܘܢ ܐܝܟ ܐܠܝܢ ܕܦܪܚܝܢ ܐܫܡܪܐ ܠܐܒܐ ܕܪܫ ܐܘܡܬܗܘܢ ܀ ܘܐܦ ܚܘܪ ܗ̇ܘ ܕܪܫ ܡܠܒܫ̈ܬܐ ܡܫܡܫܐ ܠܗ̇ ܒܡܬܐ ܕܦܠܚ̈ܐ ܐܢܬܘܢ، ܘܡܕܒܪ ܥܠ ܫܡ ܡܕܡ ܒܪܗ ܢܒܝܐ ܕܐܒܪܗܡ ܕܟܢ ܡܬܦܪܐ ܐܬܒܝܢܬ. ܗܘܐ ܕܐܦ ܢܬܦܪܥ ܒܬܫܪܝܐ. ܘܕܘܒܬ ܚܢܢ. ܘܐܬܪܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ. ܕܡܫܪܝܬ ܒܡܕ̈ܝܢܐ ܘܒܕܘܟܬܐ ܘܒܬܝܐ ܢܫ̈ܝܐ. ܒܗܢܐ ܠܒܗܝܐ ܡܫܪܝܬ ܐܦ ܐܬܪܐ ܕܢܦܠܐ: ܗ̇ܘ[1] ܕܗܒܝܒܐ ܥܠ ܢܕ ܢܒܝܐ ܒܡܫܒܘܬܐ ܕܦܪ̈ܬܐ ܕܦܠܓ̈ܐ ܗܒܝܒܘ ܕܝܢ ܐܦ ܗ̣ܘ ܒܢܒ̈ܬܐ ܕܡܫܠܩܬܐ. ܠܗܢܐ ܕܝܢ ܕܟܢܐ ܐܦ ܐܬܪܐ ܕܒܘܢ݀. ܗ̇ܘ ܕܐܦ ܗ̣ܘ ܥܠ ܢܕ ܢܒܝܐ ܗܒܝܒ. ܘܐܝܢܝܕ ܐܬܪܐ ܢܬܪ ܒܡ ܕܟܐܐ ܦܪ̈ܫܝܐ. ܘܐܬܪܐ ܕܢܒܝܐܘܬܐ ܕܗܒܝܒ ܒܒܢܝܢܬܗ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܐܬܪܐ ܕܦܠܘܓ ܘܢܪܬܐ * p. 689.

[1] Hoffm. emend. ܘܐ.

ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܬܘܬܒܬ ܡܢ ܡܘܢܕܪ ܡܠܟܐ ܕܡܩܕܘܢܝܐ
ܗܘܐ ܠܒܢܝܢܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܕܫܬܐ ܡܢ ܕܫܪܝܘ
ܡܠܟܐ ܐܚܫܘܪܘܫܐ ܀

ܫܠܡ ܩܠܝܠ ܡܡܗܕܒܢܘܬܐ
ܡܢ ܩܠܣܣܛܝܩܐ ܀

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
J.-B. CHABOT, I. GUIDI
H. HYVERNAT, B. CARRA DE VAUX

SCRIPTORES SYRI

VERSIO

SERIES TERTIA — TOMUS IV

CHRONICA MINORA

PARS PRIOR

INTERPRETATUS EST IGNATIUS GUIDI

PARISIIS
E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

CAROLUS POUSSIELGUE, BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE : OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCIII

I

CHRONICON EDESSENUM.

EDIDIT ET INTERPRETATUS EST

IGNATIUS GUIDI.

Chronicon quod cognomen Edesseni ab Assemānī datum usque adeo apud viros doctos retinet, paullo post annum 540, vel si Hallier assentimur, sub finem saeculi VI conscriptum fuit. Quae ad Edessam spectant e tabulario urbis certe deprompta sunt. Ceteros libros quibus auctor usus est, recenset Hallier hos: 1° chronicon nomini Josuae Stylitae falso addictum; 2° historiam quamdam Persarum nunc deperditam; 3° scripta quaedam Antiochiae composita. Auctoris nomen nos latet, sed eum ad clerum ecclesiae edessenae pertinuisse verisimillimum est, orthodoxum itidem neque tamen Nestorianis infensum.

Chronicon tantum in Codice Vatic. Syr. CLXIII, saeculi fere VII asservatur; ediderunt primum Assemānī (qui tamen scripturam codicis ad recentiorem formam et rationem redegit, et textum diverso ordine disposuit) et nuper Hallier, translatione et commentario amplissimo additis.

Textum ad codicis fidem ita expressimus ut vel puncta eisdem atque in codice litteris adposuerimus, nullo discrimine inter editionem nostram et ipsum codicem nisi in versuum distributione relicto. Ad marginem numeri apponuntur quos Hallier notavit; quos autem notaverat Assemānī, quotiescumque diversi sunt, uncis inclusos adiunximus.

Notitia librorum qui ad Chronicon spectant haec est:

a. Editiones : Jos. Sim. Assemani. *Bibliotheca Orientalis Clementino-Vaticana*, t. I, p. 387-417 (Textus cum latina interpretatione).

L. Hallier. *Untersuchungen über die Edessenische Chronik*, Leipzig, 1892 (Textus cum germanica interpretatione et commentario).

b. Versio anglica, in *Journal of Sacred Literature*, 1864, vol. 5 (new ser.), p. 28 et seq. (Laudat Wright hanc versionem, sed cf. Hallier, p. 3, n. 3.)

c. Vide etiam : R. Duval, *Histoire politique, religieuse et littéraire d'Edesse*, Paris, 1892.

ITEM; NARRATIONES FACTORUM IN BREVITATEM COACTAE.

Anno 513, imperante Severo, sub Abgaro rege filio regis Maʿnu, I (VIII). mense tešrīn ḥĕrāy (novembr.), fons ex magno (*maiori*) palatio Abgari regis magni erumpens, abundantius fluxit et iuxta morem antiquum crevit et copiosissimus exundavit in omnem partem, adeo ut regia atria et porticus et aedes regiae aquis impleri coeperint. Quae cum vidisset dominus noster Abgar rex in locum montis tutum *ab aquis* palatio imminentem ascendit, ubi sedem et domicilium habent opifices regii. Interea dum homines periti consulunt quid remedii inveniant aquis quae nimis copiose creverant, factus est forte noctu imber magnus ac vehemens. Quare tum flumen Dayṣān, die et mense non suo, tum alienae aquae devolutae cataractas clausas invenerunt, quae ferro obductae et ferreis repagulis firmatae erant. Quare cum *fluminis* aquis ingressus *in urbem* non inveniretur, *crevit et* factum est *velut* mare latum extra urbis moenia, et aquae per pinnas muri paullatim in urbem descendere coeperunt. Abgarus rex stans in magna turri quae Persarum vocatur, aquam *exundantem* collucentibus facibus conspexit, portas et octo cataractas muri occidentalis urbis, qua flumen perfluit, extolli iussit; sed illo temporis momento, muro occidentali urbis everso, aquae urbem intrarunt, magnum et perpulchrum palatium regis domini nostri subruerunt, omnia quae obviam erant aedificia amoena et magnifica urbis, omnia quae prope flumen sita erant ad meridiem et septentrionem asportarunt, in templum (*h. e. partem ecclesiae ubi populus locum habebat*) aedis sacrae Christianorum irruperunt. Hoc facto plus quam 2000 hominum perierunt, quorum multos noctu dormientes aquae improviso irruentes suffocaverunt; urbs autem gemitibus et lamentationibus plena erat. Cum vidisset rex quae acciderant ruinas, iussit omnes urbis artifices longe a flumine tabernas habere, et neminem prope flumen sibi tabernam aedificare. Consilio mensorum et hominum peritorum tabernae exstructae sunt pro latitudine fluminis, *in quam flumen, eluvionis tempore, patere solebat, extrema ripae parte quamvis plerumque sicca non occupata*, prolatis insuper terminis antiquis. Aquae enim multae quidem fuerunt et vehementes *insolite*, sed flumen ipsum, utpote quod aquas 25 torrentium qui ex omni parte se colligunt, excipiat, in parvam latitudinem patebat. Iussit *quoque* rex eos omnes qui in porticu sedem habent et artes fabriles

exercent ia conspectu fluminis, in tabernis non pernoctare a mense tešrīn qĕdēm (octobr.) ad mensem nīsān (april.); ex praetorianis vero, qui urbem custodiebant, quinos per totum tempus hiemale in moenibus pernoctare, supra locum per quem aquae urbem intrant. Et simul ac senserint noctu atque audiverint aquarum alienarum strepitum, quae in urbem intrare coeperint... Quicunque autem strepitum audiverit et rei neglegens non exiverit *clamans* «ecce aquae», neglegentiae poena ab eo exigebatur, quod regis iussum sprevisset; edictum hoc ex eo tempore quo talia acciderunt factum, in perpetuum valere debebat. Iussit autem rex noster Abgar, domum regiam in Bēth Tabārā sibi aedificari, ad tempus hiemale agendum, ibique per totam hiemen commorabatur; aestate autem ad novum palatium descendebat quod ad caput fontis exstruxerat. Eius etiam optimates, domos in quibus commorarentur sibi aedificaverunt prope locum ubi rex versabatur, in foro superiori quod vocatur B[ēth] Saḥrāyē. Et quo prior urbis prosperitas firmaretur, iussit rex Abgarus debita tributorum remitti tum iis qui intra moenia commorabantur, tum iis qui in pagis et campis habitabant; tributorum immunes fuerunt per quinque annos, donec civibus aucta est urbs atque aedificiis exornata. Haec acta regisque Abgari edictum conscripsere Māryabh Bar Šĕmeš et Qāyōmā Bar Magarṭaṭ [1], notarii Edesseni : eaque in tabularium Edessenum intulere Bardīn et Bôlid[aᶜ], ejusdem tabularii praefecti, utpote urbis commissarii.

II (I). Anno 180, coeperunt Reges regnare Edessae.

III (II). Anno 266, imperavit Augustus Caesar.

IV (III). Anno 309, Dominus noster natus est.

V (IV). Anuo 400, aedificavit sibi Abgarus rex mausolacum (*pr.* monumentum sepulchrale in honorem mortis suae).

VI (V). Anno 449, Marcion ab Ecclesia catholica defecit. Lucius autem
VII. Caesar una cum fratre Parthos Romanis subegit anno imperii sui quinto.

VIII (VI). Anno 465, die undecima mensis tammūz (iulii), natus est Bardesanes.

IX. Anno 517, Abgarus palatia in oppido suo aedificavit.

X. Anno 551, natus est Manes.

XI. Anno 614, sub Diocletiano imperatore, muri Edessae secundo corruerunt.

[1] Vocales nominis incertae.

Anno 624, iecit fundamenta ecclesiae Edessenae Qūnē (Κόνος? xii.
Κοῦνος? Κοῖνος?) episcopus : exstruxit autem absolvitque aedificium
Šaʿad episcopus eiusdem successor.

Anno 635, aedificatum fuit coemeterium Edessae, diebus Aytallāhā xiii.
episcopi, anno prius quam magna synodus Niceae locum haberet.

Anno 636, factus est Aytallāhā Edessae episcopus: qui coeme- xiv.
terium et latus australe ecclesiae aedificavit. Anno vero sequenti xv.
congregata est Niceae synodus episcoporum tercentum decem et octo.

Anno 639, factum est aedificium et additamentum (*aedif. additum* xvi.
est) in edessena ecclesia.

Anno 649, obiit Mār Iacobus Nisibis episcopus. xvii.

Anno 657, factus est Abraham Edessae episcopus, qui sacellum xviii.
Confessorum aedificavit.

Anno 660, aedificavit Constantius Constantini filius Amidam xix.
urbem.

Anno 661, aedificavit etiam idem Constantius Tellam urbem xx.
quae olim Antipolis (*Antoninop.*) dicebatur.

Anno 667, claruit Abraham Qīdōnāyā reclusus. xxi.

Anno 672, migravit ex hoc saeculo Mār Abraham Edessae epi- xxii (xxiii).
scopus.

Eodem anno migravit ex hoc saeculo Vologesus Nisibis episcopus. xxiii (xxiv).

Item eodem anno, Barsē episcopus imperatoris jussu ex urbe xxiv (xxv).
Ḥarran Edessam venit.

Anno 670[1], corruit Nicomedia. xxv (xxii).

Anno 674, mense ḥazīrān (iunio), Iulianus perrexit ad bellum xxvi.
cum Persis gerendum, ibique interiit.

Anno 675, mense šĕbāṭ (februario), imperium occupavit Valen- xxvii.
tinianus magnus cum Valente fratre.

Anno 678, migravit ex hoc saeculo Mār Iulianus Sābhā. xxviii.

Anno 681, exstructum fuit magnum Edessae baptisterium. xxix.

Anno 684, mense ḥazīrān (junio), die nona, migravit ex hoc xxx.
saeculo Mār Ephrem sapientissimus. Mense ēlūl (septembri) ejus- xxxi.
dem anni, ecclesia Edessae populus excessit propter Arianorum in-
sectationem.

Anno 689, mense ādār (martio), migravit ex hoc saeculo Mār xxxii.
Barsē Edessae episcopus.

Eodem anno, die 27 kānūn qĕdēm (decembris) *postliminio* xxxiii.

[1] Fortasse 674, emend. Cf. Hallier.

reversi Orthodoxi ingressi sunt et occupaverunt edessenam ecclesiam *recuperatam.*

XXXIV. Per idem tempus factus est Mār Eulogius episcopus, anno nimirum quo Theodosius magnus imperare coepit. Et ipse quidem Mār Eulogius aedificavit aedem s. Danielis, quae *postea* aedes Mār Domitii appellata fuit.

XXXV. Anno 692, Theodosius magnus Rhesainam urbem in Osrhoena aedificavit.

XXXVI. Anno 693, coacta fuit synodus centum et quinquaginta episcoporum Constantinopoli.

XXXVII. Anno 698, migravit ex hoc saeculo Mār Eulogius episcopus, feria sexta Crucifixionis.

XXXVIII. Anno 705, mense āb (augusto), die 22, advexerunt arcam Mār Thomae apostoli, in templum magnum eidem dicatum, diebus Mār Cyri episcopi.

XXXIX. Anno 706, die 17 kānūn ḥĕrāy (ianuarii), migravit ex hoc saeculo Theodosius magnus imperator. Die vero 27 nīsān (aprilis) Arcadius Contantinopolim ingressus est. Die autem 8 tešrīn ḥĕrāy (novembris), cadaver Theodosii eamdem urbem intravit.

XL. Eodem anno, mense tammūz (iulio), Hunni in Romanorum ditionem transgressi sunt.

XLI. Anno 707, die 22 tammūz (iulii), migravit ex hoc saeculo Mār Cyrus Edessae episcopus.

XLII. Anno 708, factus est Mār Silvanus Edessae episcopus.

XLIII. Anno 710, die 17 tešrīn qĕdēm (octobris), migravit ex hoc saeculo Mār Silvanus Edessae episcopus.

XLIV. Eodem anno, die 23 tešrīn ḥĕrāy (novembris), factus est Mār Pĕqīdā Edessae episcopus.

XLV. Eodem etiam anno fuit Iohannes Chrysostomus episcopus Constantinopoli.

XLVI. Anno 714, Theodorus Mopsuestiae episcopus sacram scripturam commentari coepit.

XLVII. Anno 715, ʿAbsamyā presbyter, sororis beati Mār Ephrem filius, de Hunnorum incursione in Romanorum ditionem hymnos et sermones conscripsit.

XLVIII Anno 720, factus est Mār Diogenius Edessae episcopus : qui aedem Mār Barlāhā aedificare coepit.

XLIX. Eodem anno, in neomenia mensis āb (augusti), migravit ex hoc saeculo Mār Pĕqīdā Edessae episcopus.

Anno 721, factus est Cyrillus Alexandriae magnae episcopus. L.

Anno 723, fuit Rabbulas episcopus Edessae. Hic aedificavit aedem LI.
Mār Stephani quae antea domus sabbati, *synagoga* Iudaeorum (Audianorum?) fuerat; aedificavit autem iussu imperatoris.

Anno 724, sub Honorio et Arcadio, invictis imperatoribus, muri LII.
Edessae, iam tertio, aquis labefactati sunt.

Anno 732, Eutyches monachus innotuit, qui Incarnationem ne- LIII.
gavit.

Per idem tempus martyrio fuit coronatus beatus Iacobus inter- LIV.
cisus.

Anno 739, innotuit haeresis asserentium peccatum naturae in- LV.
situm esse.

Anno 740, Andreas Samosatae episcopus claruit. LVI.

Anno 741, pulvere caelum pluit. LVII.

Anno 744, Ephesina prior synodus congregata fuit. LVIII.

Anno 746, die 8 āb (augusti), migravit ex hoc saeculo Rabbulas LIX.
Edessae episcopus : cui magnus Ibas suffectus fuit. Hic novam aedificavit ecclesiam quae hodie aedes Apostolorum appellatur.

Anno 749, sub praestantissimo Iba, obtulit Senator magnam LX.
mensam argenteam librarum 720, quae in veteri Edessae ecclesia reposita fuit.

Anno 753, Anatolius Stratelates (*militiae praefectus*) fecit argen- LXI.
team capsam in honorem ossium sancti Thomae apostoli.

Anno 756, Dioscorus Alexandriae magnae factus fuit episcopus. LXII.

Item altera synodus Ephesi coacta fuit; hic *Dioscorus* anathemate LXIII.
perculit magnum Flavianum episcopum Constantinopoleos, Domnum Antiochiae, Irenaeum Tyri, Ibam Edessae, Eusebium Dorylaei, Danielem Ḥarran, Sophronium Tellae, et Theodoretum Cyri.

Anno 759, Ibas episcopus Edessa excessit die 1 kānūn ḥĕrāy LXIV.
(ianuarii), cui Nonnus successit die 21 tammūz (iulii), tenuitque sedem annis duobus, et fecit sacrarium in ecclesia.

Anno 760, fuit Leo Romae episcopus. LXV.

Anno 762, synodus in urbe Chalcedone coacta fuit. LXVI.

Anno 763, claruit Mār Isaac scriptor et archimandrita. LXVII.

Anno 769, die 28 tešrīn qĕdĕm (octobris) requievit Ibas, LXVIII.
Edessae episcopus; et in locum eius venit Nonnus qui aedificavit aedem Mār Iohannis Baptistae, et nosocomium in domo pauperum leprosorum extra portam Bēth Šĕmeš. Exstruxit autem in eodem nosocamio martyrium Mār Cosmae et Mār Damiani, praeterea

monasteria turresque excitavit : sed et pontes fecit, et vias complanavit[1].

LXIX. Anno 771, migravit ex hoc saeculo beatus Simeon Stylites, die 2 ēlūl (septembris), feria quarta, hora undecima.

LXX. Anno 777, aedificavit Leo Callinicum in Osrhoena, quam de suo nomine Leontopolim appellavit: episcopum etiam in ea constituit.

LXXI. Anno 782, mortuus est Nonnus Edessae episcopus : cui Cyrus successit.

LXXII. Anno 795, Leontius a Zenone descivit imperavitque Antiochiae annis duobus.

LXXIII. Anno 800, Persarum schola ex urbe Edessae excisa est.

LXXIV. Anno 809, mense īyār (maio), remissum fuit aurum (tributum χρυσάργυρον) artificibus universae terrae.

LXXV. Mense autem ḥazīrān (iunio), die 6 mortuus est Cyrus Edessae episcopus : cui successit Petrus, et Edessam ingressus est die 12 ēlūl (septembris) eiusdem anni.

LXXVI. Anni 810, plurimae visae sunt locustae : quae tamen exiguum eo anno damnum peperere, sed ova deposuerunt. Accidit praeterea ingens terrae motus, et thermae Abarnē triduo aruerunt. Sed et Nicopolis urbs corruit, et incolas omnes praeter sanctuarium et episcopum duosque eiusdem syncellos oppressit. Mense kānūn ḥĕrāy (ianuarii), signum hastae simile apparuit in caelo multos dies.

LXXVII. Anastasius vero imperator Euphemium Constantinopolitanum episcopum sede eiecit, eique Macedonius subrogatus est.

LXXVIII. Anno 811, multae locustae fuerunt, totum frumentum corruperunt absumpseruntque.

LXXIX. Anno 813, luculentus ignis in boreali plaga apparuit, qui tota nocte ardere visus est, sub die 22 āb (augusti).

LXXX. Anno 814, Cavades Persarum rex obsedit Amidam Mesopotamiae urbem, die 5 tešrīn qĕdēm (octobris), quam pugna facta post 97 dies subegit.

LXXXI. Mense autem ēlūl (septembri) eiusdem anni, venit et obsedit Edessam : attamen Dei beneficio nullam ipsi attulit perniciem, aedem Mār Sergii et aquilonarem basilicam aedis Confessorum tantum incendit.

LXXXII. Anno 821, sabbato Resurrectionis requievit Petrus Edessae episcopus, eique Paulus successit.

[1] Aut potius «tutas reddidit» ut mavult Hallier.

LXXXIII. Anno 21 imperii, Anastasius arcam Euphemiae martyris aperiri jussit, ut volumen quod synodus Chalcedonensis eo in loculo reposuerat, indidem extractum cremaretur. Ast erumpens ex arca ignis ora percussit volentium id *volumen* extrahere; quapropter, Anastasius destitit inde extrahere *volumen* et igni comburere.

LXXXIV. Macedonium tamen Constantinopolitanum episcopum, quod anathema dicere synodo recusaret, expulit eique Timotheus suffectus est.

LXXXV. Anno Anastasii 24, Vitalianus ab eo defecit.

LXXXVI. Anno 829, die 9 tammūz (iulii), migravit ex hoc saeculo Anastasius imperator : cui Iustinus successit.

LXXXVII. Anno imperii 2, qui fuit annus 830, Iustinus Severum Antiochia, et *urbe* Mabbog Xenaiam expulit : quotquot insuper quatuor synodos suscipere recusarunt, *exilio mulctavit.*

LXXXVIII. Anno 831, 4 tešrīn ḥĕrāy (novembris), Patricius Edessam venit ut Paulum inde expelleret; adegitque hominem ut alterutrum sibi optaret : aut nempe synodo subscribens in sede maneret, aut si renuisset, ab episcopatu dimitteretur. Ast ille cum alterutrum facere renuisset, ad baptisterium profugit ibique consedit. Quem animadvertens Patricius alterutrum facere renuentem, veritus imperatoris edictum, coactus est Paulum e baptisterio extrahere, et Seleuciam deportandum tradere. Imperator vero ut rescivit *Patricium* vi e baptisterio hominem abstraxisse, iussit ad sedem revocari, sperans eum a proposito discessurum, synodumque suscepturum. Quatuor ergo et quadraginta diebus post Paulus ad sedem revertitur. Qui tamen diu Edessae perstitit neque synodum suscepit; cum autem imperator comperisset eum renuere, Euchaita in exilium pepulit. Paulus Edessa excessit, sub die 27 tammūz (iulii) anni 833; ei successit Asclepius, Edessam ingressus 23 tesrīn qĕdēm (octobris) anni 834, exactis ab expulsione Pauli mensibus tribus.

LXXXIX (XC) Die 24 kānūn qĕdēm (octobris), statim a sua inauguratione Asclepius Edessae episcopus monachos *monasterii* Orientalium eorumque sodales monachos eiusdem cum illis propositi eiecit; quod videlicet Chalcedonense concilium respuerent.

XC (XCI). Anno 836, aquarum magna vis quarta iam vice intravit Edessam : quae moenia subruerunt, aedificia *urbis* everterunt, civesque suffocarunt, cum ingenti totius civitatis ruina.

XCI (XCII). Qua causa Asclepius episcopus Edessa fugit perrexitque Antiochiam ad Euphrasium patriarcham : ibique, Antiochiae, post septuaginta circiter dies, etiam mortuus est die 27 ḥazīrān (iunii)

eiusdem anni, et ibidem, Antiochiae, conditus est. Cadaver die 4 ēlūl (septembris) eiusdem anni Antiochia deportatum, in aede Mār Barlāhā prope Mār Nonnum episcopum depositum fuit.

XCII (XCIII). Paulus autem de obitu Asclepii certior factus, poenitentia ductus, Mār Iustiniano patricio per litteras supplicavit : libellum quoque Euphrasio patriarchae obtulit. Quam ob rem, tum propter libellum quem fecerat, tum propter litteras gloriosi Deumque amantis Mār Iustiniani patricii, restitutus fuit, in suamque sedem rediit et die 8 ādār (martii) anni 837, post menses ab obitu Mār Asclepii octo, Edessam ingressus est.

XCIII (XCIV). Vixit autem Paulus episcopus a sua tertia inauguratione menses octo demptis diebus octo; 30 autem tešrīn qĕdēm (octobris) anni 838 defunctus est.

XCIV (XCV). Successoremque habuit Andream, qui Edessam ingressus est die 7 mensis šĕbāṭ (februarii) eiusdem anni 838.

XCV (LXXXVIII). Imperator autem Iustinianus Dei amans *omnem* industriam et curam posuit, donec sanctas quatuor synodos Ecclesiae diptychis adscripsit : Niceanam videlicet, Constantinopolitanam, Ephesiam priorem et Chalcedonensem.

XCVI (CIV). Anno 13 imperii Iustiniani, qui fuit annus 850, indictione 2, die 5 tešrīn qĕdēm (octobris), signum hastae in speciem in caelo apparuit.

XCVII (XCVI). Anno 837, die 29 īyār (maii), feria sexta, hora septima, contigit ingens et validus terrae motus quo magna Antiochiae pars corruit suosque filios obruit et incolas suffocavit.

XCVIII (XCIX). Anno 839, die 15 tešrīn ḥĕrāy (novembris), magnum incendium Antiochiae fuit : quo urbis pars maxima quae terrae motibus superfuerat, deflagravit. Undenam incendium ortum sit incompertum.

XCIX (XCVII). Eo terrae motu occubuit quoque Euphrasius patriarcha aedium collabentium ruinis sepultus, quem ferunt gemitus edidisse subter aedes diem perpetuam. Ei successit Antiochiae Ephrem amidenus, qui erat comes Orientis.

C (CIII). Anno 844, die 6 kānūn qĕdēm (decembris), ex hoc saeculo migravit Mār Andreas episcopus; et conditus est in aede Mār Barlāhā, prope ossa Mār Nonni et Mār Asclepii : eique successit Addaeus qui Edessam ingressus est die 28 āb (augusti) anni 844.

CI (XCVIII). Anno 838, prima die nīsān (aprilis), Mār Iustinianus Caesar creatus fuit : et die 10 āb (augusti) eiusdem anni obiit imperator Iustinus, imperavitque solus Mār Iustinianus.

CII (C). Anno 842, mense tammūz (iulio), Edessam venit Mār Demosthenes ut *dux* romanas copias regeret.

CIII (CI). Anno 843, die 18 kānūn qĕdēm (decembris), Hunni ditionem Romanorum ingressi, captivos abduxerunt et depopulati sunt usque ad agrum Alepinorum, et ad duodecimum ab urbe Antiochia lapidem. Ea ex clade concepto moerore, morbo correptus est Mār Demosthenes, et in urbe Tellā, die 10 kānūn ḥĕrāy (ianuarii) eiusdem anni, mortuus est.

CIV (CII). Anno 843, mense ēlūl (septembri), pacem inter Romanos et Persas composuit Mār Rufinus patricius: eaque ad annum 851 producta est.

CV. Hoc eodem anno, mense īyār (martio), Chosroes Persarum rex pacem diremit, terras Romanorum invasit, Suramque, Alepum, et Antiochiam vastavit : Apamea quoque potitus est : et reversus usque ad Edessam perrexit. Dei autem eam protegentis gratia, nullo eam damno affecit : sed acceptis duobus auri pondo quae ei urbis primores pependerunt, in patriam reversus est.

CVI. Quemadmodum ex antiquis historiis discimus, annis a Christi Domini ad gloriosum Patrem adscensu, quatuor vicibus aquae perruperunt moenia benedictae (*Edessae*) et disiecerunt turres, civesque suffocaverunt. Prima vice sub Severo imperatore Romanorum, anno 513 Graecorum, mense tešrīn ḥĕrāy (novembri), ***urbis*** moenia corruerunt. Altera, qua similiter eiusdem muri corruerunt, sub Diocletiano imperatore, anno 614, īyār (maio) mense. Tertia simili sub Honorio et Theodosio, invictis imperatoribus, anno 724, die 18 ādār (martii), feria tertia, sub Rabula Edessae episcopo. Quarto corruerunt denique sub Iustino imperatore, anno 836, Asclepio eiusdem urbis episcopo.

II

CHRONICON ANONYMUM.

EDIDIT ET INTERPRETATUS EST

IGNATIUS GUIDI.

Chronicon hoc anonymum ipse reperi in Synodico nestoriano Romae asservato[1] et publici iuris feci, anno 1891; ad textus emendationem nonnulla contulerunt Hoffmann et Noeldeke, qui chronicon egregie, ut solet, germanice vertit et commentatus est anno 1893.

Textum cum libro ms. iterum contuli, ut editio haec altera tum in verbis tum in interpunctione cum eo plane congrueret. Quod vero in interpretatione mea Noeldeke vestigiis plerumque institerim, per se intellegitur.

De auctore, quis fuerit aut quo tempore vixerit nihil comperti habemus, neque omnia quae in chronico leguntur uno tempore litteris mandata esse videntur; quaedam enim et maxime ea quae ad historiam regum Persarum spectant, maiorem antiquitatem sapiunt. Sed chronicon quale nunc est, a monacho quodam nestoriano, annis circiter 670-680 compositum fuisse, pro certo haberi potest. Monachum hunc, nec non monachum auctorem scripti maioris momenti quo ille usus est, in regione ʿIrāq vel Khūzistān floruisse opinatur Noeldeke.

[1] De hoc apographo codicis vetusti (in monast. Rabban Hormizd prope Mossul asservati) prius Borgiano, nunc Vaticano, breviter dixi in Ephemeride *Zeitschr. der Deutsch. Morgenländ. Gesellschaft*, t. XLIII, p. 389.

Accepi nuperrime collationem, ut aiunt, archetypi, quam rogatu viri doctissimi E. R. Rahmānī, Patriarchae Syrorum, in meum usum confecit Rev. ܩܫܝܫܐ ܐܦܪܝܡ ܢܚܠܬܗ, cui laudes gratiasque ago maximas. Archetypon (quod siglo R.Ḥ. notavi) non multum differt ab apographo romano, cuius menda partim neglegentiae librarii, alia vero ipsi textus *παραδόσει* tribuenda esse videntur.

Notitia bibliographica :

a. Editio : I. Guidi. *Un nuovo testo siriaco sulla storia degli ultimi Sassanidi*, Leide, J. Brill, 1891 (tiré des *Actes du huitième Congrès international des Orientalistes*).

b. Versio germanica : Th. Nöldeke. *Die von Guidi herausgegebene syrische Chronik übersetzt und commentiert*, Wien, 1893 (*Sitzungsber. d. Wien. Akad. phil.-hist. Classe*, B. CXXVIII).

*Eventus nonnulli ex Qlēsasṭiqē h. e. narrationibus ecclesiasticis et Qosmosṭiqê h. e. narrationibus ad res saeculares pertinentibus, inde a morte Hormizdae filii Chosrois usque ad finem regni Persarum. *p. 15.

Hormizda regnavit 12 annos, et durum servitutis iugum tum primoribus tum omnibus iniunxit. Quidam ex ducibus eius exercitus, nomine Warahrān, Rhagis oriundus, ad Turcarum fines ab eo missus, ab eo defecit, et multis copiis collectis, bellum contra regem paravit. Cum primores qui in regia sede aderant, atque itidem Hormizdam odio habebant, defectionis Warahrān certiores facti sunt, coniuratione inita, Hormizdam regno spoliaverunt obcaecaruntque, atque in eius locum Chosroem filium substituerunt. Cum rumor ad Warahrān perlatus est, valde iracunde tulit, non quod Hormizdam diligeret, sed quia ipse rem ad effectum non perduxerat. Quare suis copiis instructis, bellum paravit in Chosroem contra quem iter fecit. Cum autem intellexisset Chrosroes factionem Warahrān sua esse potiorem, eum fugit et viam meridionalem celeriter ingressus, h. e. per Pērōz-šāpūr, ʿAnāt, Hīt et Circesium, ad Mauricium imperatorem Romanorum confugit. Quando quidem fugiens iter fecerat, Mār Īšōʿyabh catholicus cum eo proficisci praetermisit; et ipse Mauricius multum vituperavit Chosroem, quod regni patriarcham comitem secum non haberet, *eo magis quod Mār *p. 16.
Īšōʿyabh, Arzon oriundus, vir erat sapiens et sollers. Et multum odium in catholicum suscepit Chosroes, quod una non profectus erat, tum secundo loco quod non obviam se dederat, cum ipsum, acceptis a Mauricio copiis, redeuntem audivisset. Sed catholicus regi obviam se dare praetermisit, nequitiam Warahrān metuens, ne ecclesiam perderet et consectationem in christianos conciret. Mauricius multas copias Chosroi tradidit, quae orientem versus iter fecerunt; qua re audita, Warahrān Māḥōzē profectus cum exercitu fugit in Ādhorbāygān. Contra hunc Chosroes cum copiis persicis et romanis perrexit; Romani victoriam consecuti sunt, copiis Warahrān devictis, Chosroes autem laetissimus reversus est. Narrant senis speciem apparuisse Chosroi, frenum equi regenti et ad bellum proficiscenti; quam rem post reditum a bello, cum Šīrīn uxori narrasset, «hic est» inquit ipsa «Sabhrīšōʿ episcopus Lāšum»; *Chosroes* animum rei intendit et tacuit.

Illo tempore e carcere egressi sunt Bindōy et Bisṭām fratres quos Hormizda in vincula coniecerat, et Chosroi multo adiumento fuerunt, quia e stirpe eius matris erant. Tunc *Chosroes* Bisṭām cum magno exercitu misit ad fines Turcarum, Bindōy vero in sua *regia* sede reliquit. Sed cum Bindōy de rebus ad rempublicam pertinenbus Chosroem reprehenderet, de eo occidendo hic cogitavit; fugit ille, Bisṭām fratrem petens. Sed eum per regionem Ādhorbāygān venientem, Marzbān (*praefectus*) illius loci, cum de eo audivisset, cena ei facta, comprehendit, et ad Chosroem misit. Quibus rebus perceptis, frater eius, copiis ex Turcis et incolis Dēlom (*Dailam*) collectis, Māḥōzē usque processit, sed Turca quidam ei insidiatus,
* p. 17. interemit eiusque caput ad Chosroem misit. *Ad Bindōy vero quod attinet, iussit rex eius membra dexterae partis omnia praecidi, ipsumque ad urbem Bē Lāpāṭ mitti, ubi cruci adfixit. Caput quoque Bisṭām, cervici Šāpūr filii Warahrān, qui ab eo *Chosroe* defecerat, suspenderunt, et *Sāpūr* camelo impositum, per sedem regiam circumduxerunt.

Īšōʿyabh autem antistes Christianorum, quando quidem magnum odium in eum Chosroes gerebat, tum quia secum una non profectus erat in ditionem Romanorum, tum etiam propter criminationes Timothei nisibeni archiatri, vehementer sibi a rege cavebat. Haud multo post, cum patriarcha ad urbem Ḥērthā Arabum (*Ḥīra*) profectus esset, regem Arabum Nuʿmān, qui christianus factus baptisma perceperat, invisurus, et cum prope Ḥērthā devenisset, morbo correptus, mortuus est in pago cui nomen est Bēth Qūšī. Qua re comperta, Hind soror Nuʿmān cum sacerdotibus et fidelibus urbis Ḥērthā exiit; et magna exsequiarum pompa corpus sancti viri *in urbem* intulerunt, quod Hind in monasterio novo a se exstructo deposuit. Mansit ecclesia per quoddam tempus sine rectore; tunc rege iubente synodus coacta est, ut *quibus suffragii latio esset*, caput, *patriarcham*, eligerent. Misit rex eis ut Sabhrīšōʿ *episcopum* Lāšum adducerent et sibi caput constituerent; quem festinanter adductum sibi caput constituerunt; et in multo honore habitus est quoad vixit, tum a rege tum ab ambabus eius uxoribus christianis, videlicet a Šīrīn aramaica et a Maryam (*Maria*) romana.

Erat Nisibi metropolita Gregorius urbis Kaškar, nec lingua potest contentiones et rixas multas enarrare quas inter hos duos sanctos viros (*Gregorium et Sabhrīšōʿ*) Satanas excitavit. [Ante] Gregorium fuit Nisibi per breve tempus Gabriel filius Rufini, quem expulerunt

quod totus esset in observando cursu siderum et signorum Zodiaci; *Gregorium vero episcopum Kaškar vi raptum adduxerunt. Urbs *p. 18. autem Nisibis, quae eadem est Antiochia Mygdoniae, et ab hortis ac pomariis quae ibi sunt nomen ducit, cum esset pariter [in confinio] Persarum et Romanorum sita, multi undique homines stulti et tumultuosi atque ad rixam prompti illuc conveniebant, praesertim propter celebrem scholam quae ibi erat. *S. Scripturae* interpres aderat Ḥĕnānā adiabenus, qui cum variis in rebus interpretem oecumenicum, *Theodorum Mopsuhest.*, in suis doctrinis vituperasset, studiosissimus hic *Gregorius* rem non toleravit. Voluit etiam clericos non bene moratos et ceteros fideles corrigere, sed non paruerunt. Quidam autem diaconus, qui cognomine Bar Taʿlē (*filius vulpium*) appellabatur, deprehensus est gallum album sacrificans in luco qui est extra urbem; eum vocavit et puniit, quosdam etiam monachos qui turpia facinora patrantes circum montem Šīgār commorabantur, dedecoravit et nusquam non depulit; erant quidem Mĕṣallĕyānē (*Messaliani*). Ex eo tempore multae factae sunt in eum accusationes tum Nisibenorum tum in propinquis urbi locis degentium; quare eum rex arcessivit, iussitque in monasterio Šāhdōst commorari. *Detestatus est Gregorius in Nisibenorum capita iram Dei*, decusso ad portas Nisibis pulvere pedum, et deinde excessit. Mār Sabhrīšōʿ Gregorium a dignitate deponere volebat, sed episcopos sibi assentientes non habuit; tunc rex domum redire iussit; illuc profectus, monasterium sibi aedificavit in regione Kaškar, in loco qui vocatur Bazzā dhe Nahrawāthā, ubi monasterium fundavit, multosque ad timorem Dei adduxit. Aiunt autem post abdicationem Gregorii non amplius datum fuisse patriarchae Sabhrīšōʿ miracula patrare ut antea.

Post haec Nisibis descivit a Chosroe; quod cum rex comperisset, *contra eam misit Nakhwergān virum in regni dignitatis gradu col- *p. 19. locatum cum multis copiis et elephantis, eique Mār Sabhrīšōʿ comitem addidit. Incolae urbis portas ei clauserunt; deinde blandimentis catholici permoti, et quia Nakhwergān iusiurandum dederat se nullo eos detrimento puniturum, portas ei aperuerunt. Sed ingressus ille, fidem foederis rumpens, spectatissimos civium deprehensos tormentis affecit, domos expilavit, omnia quae possidebant perdidit, eos denique omni mortis genere interemit. Itaque exsecratio in eos Gregorii ad effectum perducta est, quod et ipse Mār Sabhrīšōʿ intellexit.

Florebat tunc temporis Gabriel Dĕrustbadh (*medicus*), Šīgār oriundus, archiatrus, quem rex propterea carum habuit quod cum sanguinem ex brachio Šīrīn detraxisset, filius ei *Šīrīn* natus est, quem Merdānšāh appellavit, cum antea filios non haberet; Gabriel quamvis esset antea haereticus, *monophysita*, voluit sectae orthodoxae *Nestorianorum* adnumerari; sed quia uxorem legitimam quam duxerat, *Christum* confitentem (*ad Christi fidem conversam*), nobili genere natam, ex matrimonio expulerat, et duas uxores paganas duxerat, quibuscum pagano more vivebat, catholicus hortatus est paganas expellere et legitimam recipere, quod ille facere renuit; tunc ad sectam haereticorum rursus rediit, et sectae nostrae asseclis, *Nestorianis*, mala multa intulit.

Quo tempore Chosroes, Warahrān fugiens, in ditionem Romanorum devenit, dicitur a Nuʿmān Arabum rege petiisse ut secum proficisceretur, sed morem ille non gessit; equum etiam eximium ab eo poposcit quem dare recusavit; filiam quoque *regis* Nuʿmān, formosissimam, petiit Chosroes nec Nuʿmān assensus est; renunciavit autem Nuʿmān se viro qui pecudum more nuptias iniret,
p. 20. filiam suam nuptum non daturum; quae omnia Chosroes *cumulata in animo servavit. Quo tempore vero Chosroes a bellis gerendis animum relaxavit, voluit inimicorum, et cum eis etiam *regis* Nuʿmān, iniurias ulcisci. Quamobrem olim Nuʿmān ad cenam condixit, sed pro pane frusta ex faeno confecta secavit; quod acerbissime tulit Nuʿmān et ad Maʿadd contribules suos misit, qui loca multa *ditionis* Chosrois depopulati sunt, captivis inde abductis, et usque ad ʿArabh devenerunt. Quae cum comperisset Chosroes valde obturbatus est, eumque multimodis adlectavit et invitavit ad se venire, quod ille facere renuit. Sed quidam ex interpretibus Nuʿmān, insula Dērīn oriundus, nomine Maʿnē, coniuratione cum Chosroe inita, asseveravit Nuʿmān vehementer regem eum adamare, et per Evangelium iuravit regem ei damnum non illaturum. Māwiyah quoque uxor Nuʿmān ait ei : « magis tibi convenit regis appellatione ornatum mori, quam expulsum et regis appellatione spoliatum vivere. » Cum vero ille aulam regiam adiisset, non quidem *Chosroes* eum occidit, sed in aula manere iussit; verumtamen postea, ut fama fert, illustrem hunc confessorem veneno letali sustulit.

Post haec vir quidam nomine Phocas seditionem contra Mauricium regem Romanorum movit, quem una cum filiis et uxore necavit; sed unus ex filiis aufugit, nomine Theodosius, et ad Chos-

roem venit; hunc rex honorificentissime excepit, et catholico praecepit ut ad ecclesiam perduceret, iussitque *ibi* coronam regiam altari *prius* superpositam dein eius capiti imponi, ut ritus est Romanorum. Tum copias ipsi tradidit Chosroes, quibus contra Romanos *qui cum Phoca stabant* progressus est. Misit quoque Phocas multas copias quae castra posuerunt in Bēth Wašī, ultra urbem Daram, et dimicatione cum Theodosio facta, eius copias profligarunt. Renunciavit hic Chrosroi non posse se, propriis viribus, Romanis obsistere; quare Chosroes cum multis *copiis hieme Mā- *p. 21. ḥōzē profectus est, et in ditionem Romanorum advenit, catholicum comitem habens. Contra eos egressae sunt copiae Phocae, et militum contra milites impetu facto, multi ab utraque parte perierunt. Laqueum quoque ipsi Chosroi intenderunt, quem quidam ex eius heroibus, *viris fortibus*, nomine Muškān, excidit; postridie acie ordinata, Romani inferiores discesserunt a Persis. *Tunc* oppugnavit rex Daram, et aggeres exstruxit; *milites* sub moenibus rimas effoderunt ignemque subiecerunt, multisque modis adhibitis moenia labefactarunt; atque in ea *urbe* sanguinem veluti aquam effuderunt. Episcopus autem Darae venam quae catholica, *universa*, corporis vocatur sibi ferro secavit, et cum in lectulo recubuisset, sanguine effluente mortuus est; metuebat enim sibi a rege qui quadraginta mortis modis se eum occisurum esse iuraverat. Ex illo tempore praevalenti auctoritate pollebat Chosroes in ditione Romanorum. In deditionem subacta est Dara anno Chosrois decimo quarto.

Quo tempore Chosroes Daram oppugnavit, Radh (*praefectus*) quidam ad ecclesias urbis Sĕyārzūr devenit easque evertit; quae cum fideles vidissent cum episcopo Nathanael non tolerarunt, et turbis contra Radh excitatis, eum expulerunt. Venit ille Nisibim ad Chosroem quem concitans: «Tu, inquit, pro Christianis pugnas, dum ego a Christianis exagitor.» Rex re minime perpensa, Nathanael episcopum Sĕyārzūr arcessivit, et in custodiam per spatium sex annorum coniici iussit; postea cruci confixit. Quamquam enim Chosroes favorem erga Christianos per speciem ostendebat, Mauricii caussa, tamen gentem nostram odio prosequebatur.

Mār Sabhrīšōʿ gravi morbo correptus est Nisibi; misit rex ab eo flagitans ut Gabrielem ab excommunicatione solveret, quod facere renuit; testamentum nuncupavit atque obsignavit, *iubens se in *p. 22. suum monasterium deferri; Nisibeni vero corpus viri sancti in sua ecclesia deponere maluerunt, sed rex, iussu catholici comperto, non

adnuit, quare eius, *Sabhrīšō'* discipuli corpus camelo impositum in eius monasterium transportaverunt.

Tunc catholicus factus est Gregorius, Phorāth oriundus, opera Šīrīn cuius erat popularis, cum fideles et ipse rex Gregorium urbis Kaškar, qui Nisibi expulsus fuerat, magis optarent. Nec bene se gessit in pontificatu, et cum paucos annos vixisset mortuus est; tunc propter dolos et odium Gabrielis in ecclesiam, mansit haec aliquamdiu sine duce, et propter Gregorii criminationes, loquendi copia *coram rege* ipsi, *ecclesiae rectori*[1] adempta est, quare in ecclesia constitutus est *patriarcha vicarius* Mār Abhā archidiaconus, Ctesiphonte natus, qui eam regeret, vir probus et sapiens, et longum tempus mansit ecclesia capitis expers. Gabriel autem Šīgār oriundus multa orthodoxis *nestorianis* minitatus, nostros e monasterio Mār Pethyōn et monasterio Sīrīn atque ex aliis monasteriis expulit, quae sectae haereticae asseclis, *monophysitis*, habitanda tradidit.

Ea aetate claruerunt in ecclesia Ionadab adiabenus qui familiaritate qua gaudebat coram Deo, et amore in regem[2], litteras regias obtinuit quibus ius potestatemque haberet in monte illo toto quem *monachi* s. Matthaei incolunt, urbis Mauṣel deceptores, *haeretici*. Sed cum viri desiderium eos expellendi et quoqueversus persequendi rex explevisset, doli Gabrielis non permiserunt *rem ad finem perducere*. Nominis famam adeptus erat in libris conscribendis Bār Ḥadhbĕšabbā urbis Holwān; moribus autem vitae eximiis clarebat Subhḥālĕmāran urbis Karkhā dhĕ Bēth Sĕlōkh, et Afrahnoy(?)[3] regionis ad *fluvios* Zābh, et Gabriel urbis Nĕhargūl, vir magnus et miracula patrans.

*p. 23. *Tunc Gabriel contra nos regem excitavit ut cum suae sectae asseclis verbis contenderemus; cumque catholicus in ecclesia abesset, sponte ad disceptationem descenderunt Ionadab metropolita adiabenus, Šubhḥālĕmāran urbis Karkhā dhĕ Bēt Sĕlōkh, Georgius montis Izalae, item episcopus *urbis* Nĕhargūl et Sergius urbis Kaškar, Tell Paḥḥārē oriundus. Disceptatio in domo regia facta est; inferiores discesserunt Gabriel eiusque asseclae, orthodoxi vero nostri victoriam consecuti sunt. Reprehendit rex Gabrielem ut ab hac vexatione desisteret, sed recusavit. Quin imo acerbas contumelias dixit

[1] Vel «ipsi *ecclesiae*» si ܒܗ̇ pro ܒܗ legimus. — [2] Verba commutata esse videntur pro «familiaritate qua gaudebat coram rege et amore in Deum». — [3] Nomen incertum; forte : Abraham.

Gabriel in orthodoxos, ipsumque Georgium Izalae coram rege accusavit, quod nempe dēn, *religionem*, Magorum deseruisset, christianus factus, Hormizdam *deum* et Kēwān (*Saturnum*) conviciis consectans. Misit rex, et per unius anni spatium in carcerem tradidit; deinde cruci adfixit in Behardašīr (*Seleucia*), in medio foro faeni. Fideles tunc cadaver rapuerunt, et in ecclesia s. Sergii in *urbe* Mabhrakhthā deposuerunt.

Nobilis erat eo tempore in aula regia Yazdīn, Karkhā Garamaeorum oriundus; erat hic ecclesiae defensor ut Constantinus et Theodosius, atque aedes sacras et monasteria ubicumque exstruxit, exempla Hierosolymae caelestis. Qui tam dilectus fuit Chosroi quam Josephus Pharaoni et amplius, adeo ut propter hanc rem celeber esset in utroque regno, Persarum videlicet et Romanorum. Ferunt Yazdīn hunc quotidie a mane ad posterum mane mille stateres mittere solitum ad regem.

Morum sanctitate ea aetate floruerunt Mār Bābhay montis Izalae, qui post Rabban Mār Abrahamum urbis Kaškar hoc monasterium prosperavit; permulti laboriosi fratres ex eo monasterio prodierunt, videlicet Mār Jacob monasterii Bēth ʿAbhē fundator, Mār *Elias qui *p. 24.
monasterium in ripa Tigridis ad Ḥesnā ʿEbhrāyā exstruxit, Mār Bābhay filius Nisibenorum. Vir ille sanctus (*Bābhay Izalae*) omnia quae possidebat reliquit, atque ut anachoreta ad monasterium Mār Abrahami ascendit; postremo inde exiit, profectus, monasterium ipse quoque fundavit in viciniis eiusdem monasterii. Permulti fratres eo domicilium transtulerunt; et quamquam vir erat in civili societate illustris, maluit in duris operibus sanctitatis versari; eius autem vitae mores verbis superiores sunt. Quae cum comperisset Yazdīn, visendi gratia ad eum perrexit; et vitam omnem asceticam et corpus mortuum conspicientem Yazdīn et stantem, dimisit vir ille sanctus. Aliquanto post Yazdīn ei attulit crucem auream permultos hyacinthos et smaragdos pretiosissimos infixos habentem, in cuius media parte fragmentum ligni dominicae crucis Servatoris nostri positum erat, cum aliis rebus ad exornandum eius monasterium. Satanas vero rixae amator iurgia multa magnasque contentiones excitavit inter duas illas firmissimas religionis turres, *duo Bābhay*, nec conquievit aut desiit usque ad finem agonis, *vitae asceticae*, eorum. Asseclae, *monachi*, Mār Bābhay magni (*maioris*) nemini permittebant ut in suum monasterium intraret, quin anathema diceret in eximium Mār Bābhay nisibenum quem Bābhay parvum (*minorem*)

cognominaverunt. Breviter haec attigimus, sole enim magis perspicui et clari mores eorum, et scripta multa quae eos habent auctores testimonium dicunt de eorum *recta* confessione et puritate qua praediti erant. Scripsit autem Mār Bābhay magnus (*maior*) libros multos, disputationes atque interpretationes. Scripsit vero etiam sanctus Mār Bābhay nisibenus libros de moribus anachoretarum, qui auditores admiratione imbuunt, necnon homilias de poenitentia, quas adstricta oratione conscripsit.

*p. 25. *Post haec Chosroes copias collegit, et ditionem Romanorum ingressus, duo summos duces creavit quos occidentem versus misit. Hi subegerunt Maridem (Mardē), Amidam (Amed), Mayfarqēṭ et Edessam, et ponte Euphrati imposito, flumen traiecerunt ex adverso urbis Mabbog. Alter ex ducibus, cui nomen erat Šahrbarāz, Hierosolymam cito petiit et multam operam dedit ut *incolae* sibi portas aperirent, sed facere recusaverunt; quare bellum instruxit et aggere aedificato, murum *arietibus* perforavit atque urbem ingressus, episcopum et primores urbis apprehendit, vexavitque propter Lignum Crucis resque in thesauro adservatas. Cum autem vis Domini Romanos coram Persis perrupisset, eo quod sanguinem purum Mauricii imperatoris et filiorum effudissent, nullum locum absconditum reliquit Deus, quin ipsis manifestaretur. Lignum Crucis in horto olitorio positum atque absconditum ipsis commonstratum est, qui multis capsis fabricatis, *Lignum* cum multis vasis et rebus magni pretii miserunt ad Chosroem. Quae *supellex* cum ad Yazdīn pervenit, festum solemne celebravit, et regis concessu, parte ex eo *Ligno sibi* sumpta, ipsum *Lignum* misit ad regem, qui honoris caussa cum sacris vasis in aerarium novum quod Ctesiphonte aedificaverat, rettulit.

Tunc copiae Persarum obsederunt Alexandriam quae moenibus circumcluditur et Nili aquis circumdatur et portas habet firmissimas; quam *urbem* Alexander, suasore Aristotele magistro, fundavit. Diuturnum tempus *Persae urbem* oppugnaverunt neque capere potuerunt; tunc exiit ad eos quidam nomine Petrus, qui inde a pueritia e regione Qaṭar Alexandriam venerat, ut philosophiae studio operam daret; hic Persarum duci pollicitus est se ipsi urbem tradituru-
*p. 26. rum. Hic autem Petrus olim *in tabulario urbis in calce libri cuiusdam scriptum invenit hoc exemplo: « quo tempore angustiae contra Alexandriam surgent, a porta occidentali quae ad mare respicit capietur. » Itaque se paraverunt Persae, et naviculis piscatoriis sumptis

insederunt et multo mane et adhuc in tenebris, galeris[1] piscatoriis tecti, piscatoribus admixti urbem ingressi sunt et portarum custodibus necatis, *portas* ipsas sociis patefecerunt, et Chosrois victoriam supra moenia renuntiarunt. Metu perterriti sunt omnes, et naves multas quibus thesauri ecclesiae et primorum *urbis*, ut mari in tutum transferrentur, impositi fuerant, ventus rapuit et ad castra Persarum detulit; qui *thesauri* missi sunt ad Chosroem cum clavibus urbis. Simul ac nuncius claves ferens pervenit ad Yazdīn, eadem nocte claves aureas pro ipsis confecit, et ad regem misit, quo regis favorem sibi magis conciliaret. Hierosolyma vero expugnata, Iudaei nostrum osores omnibus templis qui in ea erant ignem iniecerunt; per hoc incendium aedes etiam Resurrectionis (*Anastasis*) periit, a Constantino et Helena exstructa et marmoribus et musivo opere pretiosissimo exornata. Quin etiam ducem Persarum adierunt filii crucifixorum, *Iudaei*, aientes omne aurum et argentum et thesauros Hierosolymae sub sepulcro Iesu posita esse; machinabantur scilicet locum sepulcri delere. Et cum *dux* potestatem eis fecisset et in altitudinem trium fere cubitorum circa ipsum *sepulcrum* effodissent, arcam invenerunt inscriptam his verbis: « haec est arca Iosephi consiliorum ministri (βουλευτής) qui sepulturam dedit corpori Iesu. » Dux autem exercitus, machinationibus Judaeorum compertis, aspere eos expulit. De qua re certior factus Yazdīn regem edocuit, qui opes Iudaeorum adimi, ipsosque crucibus adfigi iussit. Ad corpus *autem Iosephi quod attinet, praeceperat Iosephus ante- *p. 27
quam moreretur, ut ad latus sepulcri Domini nostri deponeretur. Deinde Yazdīn veniam a rege petiit templa Hierosolymae reficiendi, et pecuniae summa haud parva missa, omnibus ornamentis renovavit; ecclesias quoque et monasteria ubique exstruxit.

Cum dux exercitus Persarum audivisset multas divitias Lyddae quoque in aede s. Georgii reperiri, permultos ex militibus misit, qui tamen divina vi impediti, *templum* ingredi non potuerunt. Postremo ipse dux animo valde irato ivit, et cum ad portam aedis pervenisset, equum *calcaribus* concitavit ut per vim ingrederetur; sed pedes equi solo haeserunt ita ut neque ante progredi nec retro

[1] Verbum ܣܝܢܐ quod frustra in lexicis quaeras (habet Brockelmann, sed hunc tantummodo locum laudat), ita interpretatur Nöld. componens cum talm. סיינא; recte, ut censeo; piscatores enim et navicularii Aegyptii propriis et peculiaribus galeris caput sibi operiebant, quibus facile a ceteris hominibus internosci poterant.

cedere posset. *Qua re* ostendit Deus, quod quamquam ei permiserat Hierosolymam intrare, non tamen *hoc factum fuisset quod* imbecilla esset Eius vis, sed ut Romanos corriperet negantes Chosroem Hierosolyma potiri posse. *Dux Persarum* vovit se rem ex argento facturum quae similitudinem templi s. Georgii referret, si sospes evasisset; quod reapse praestitit, et usque ad nostrum tempus mirifica haec res in eo templo pendet.

Post haec cum Chosroes in Dasqarthā dhĕ Malkā (*Pago Regis*) commoraretur, collegit Heraclius imperator copias multas et contra eum venit; conturbatus est Chosroes coram eo, et in magno metu versabatur. Heraclius regionem septentrionalem nactus, totam pessumdedit et vastavit, captivosque inde abduxit. Cum prope accessisset ad Dasqarthā, fugit Chosroes eius adspectum et perrexit Māḥōzē. Fama fert *Chosroem* cum fugam e Dasqarthā capessere statuisset, audivisse sonum tintinnabuli lignei; qua re pertur-
p. 28. batus lumbum percussit, *et venter ei solutus est. Ait illi Šīrīn: «ne timeas, o deus!» cui ille: «qui sim deus, quem ecce presbyter persequatur?» Haec locutus est quia Heraclium audiverat dignitatem sacerdotii suscepisse; iuravit autem si victoriam adeptus fuisset nullam ecclesiam neque tintinnabulum ligneum in tota sua ditione relicturum. Terror autem et pavor qui ex sono tintinnabuli in eum inciderat, inde ortus quod putabat Romanos esse qui tintinnabula lignea secum portarent, iam iam ad Dasqarthā devenientes. *Heraclius* omnem gazam regiam asportavit, captivos abduxit et loca multa depopulatus retro cessit.

Post haec plures ex numero militum desciverunt a Chosroe; Šamṭā autem filius Yazdīn et Nēhormizd, exsurgentes, regem crearunt Šērōy filium Chosrois, multis copiis circa eum collectis. Quae cum audivisset Chosroes, angoribus pressus est et letales dolores in ipsum inciderunt; et relicto regno noctu aufugit una cum duobus pueris ex eius famulis, qui se comites adiunxerant. Fugientes se in horto regio abdiderunt, et cum vidisset copias *inimicas* iam eum assecutas, ad invicem flebant, ipse et pueri. *Rex* manum porrexit in saepem, ut *hortum* ultra praetergrederetur et aufugeret, sed prae metu praetergredi non valuit. Quare captus est et adductus atque custodiae mandatus, in domo viri cuiusdam cui nomen erat Mihraspend; panis ei suppeditabatur quantus vitam eius sustentaret. Tunc Šamṭā et Nēhormizd a rege Šērōy filio Chosrois veniam petierunt Chosroem occidendi; quod cum eis

permisisset ad Chosroem ingressi sunt, quo loco custodiebatur. Šamṭā gladium sustulit eum percussurus; tunc contra flens Chosroes ait: «quid in te peccavi qui me neces?» neque eum Šamṭā percussit, sed Nēhormizd securi percussit supra humerum, atque ictum supra alterum *humerum* iteravit. Funus ei fecit Sērōy filius, *et in sepul- * p. 29. crum regium inlatus est. Haec Šamṭā patravit, quod Yazdīn patre mortuo, Chosroes eius domum diripuisset et uxorem *Yazdīn* multo cruciatu affecisset; Nēhormizd vero quod eius patrem interemisset. Regnavit autem Chosroes filius Hormizdae triginta et octo annos.

Regnante Šērōy eius filio in pace et tranquillitate omnes Christiani vixerunt. Primores vero regis una cum Šamṭā, dolis instructis omnes filios Chosrois necaverunt, inter quos etiam Merdānšāh filium Šīrīn. Postea accusatus est Šamṭā coram eo *Šērōy* quod regnum occupare vellet; quare misit *rex* qui adducerent et in carcerem coniecit. Tunc fuga se eripuit Šamṭā, quem *tamen* insecuti invenerunt in urbe Ḥērthā Arabum (*Ḥīra*); rex dexteram eius truncavit cumque in carcerem dedit.

Ecclesiae caput creatus est Īšōʿyabh, Gĕdhālā oriundus, qui cum prima aetate uxorem duxisset non ideo impeditus est quominus episcopus crearetur urbis Balad; postremo ad munus catholici promotus est; erat autem omnibus animi virtutibus exornatus.

Šērōy quandoquidem tempora aestiva aderant, ut fert mos regum, in Mediam profectus est; tunc viscerum doloribus correptus, in itinere mortuus est; regnaverat autem octo menses.

Tunc ei regem suffecerunt Ardašīr filium eius et Anzoy romanae, quamquam adhuc puer erat parvus. Sed quidam e ducibus Persarum, Heraclio imperatori addictus, nomine Feruhān, de regno Ardašīr pueri certior factus, copias Romanorum et Persarum instruxit, Māḥōzē urbem petiit, et exercitu Persarum profligato, ingressus est urbem et necavit Ardašīr *regem;* Šamṭā filium Yazdīn e carcere eductum, ante portam ecclesiae Bēth Narqos cruci adfixit, quod olim filiam *huius ducis *Feruhān* conviciis affecisset. Romanos autem qui * p. 30. eum comitati fuerant, dimisit, qui ad Heraclium iverunt, et una cum eis misit ad Heraclium Lignum Crucis dominicae quod Hierosolyma retulerant et in aerario Persarum depositum erat, cum donis permultis sine fine. Regnavit autem Ardašīr annum unum et menses sex; Feruhān iste, dux exercitus, qui Ardašir necavit, regnavit quadraginta dies. Quem olim Māḥōze egressum quidam

ex eius heroibus hasta percussit a tergo, et mortuus et ab omnibus protritus est.

Regem sibi crearunt Persae Bōrān uxorem Šērōy, quae cum ad regnum pervenisset, misit prudenter Mār Īšōʿyabh catholicum ad Heraclium, pacis cum eo ineundae gratia. Eum *catholicum* comitabantur Cyriacus nisibenus nec non Gabriel urbis Karkḥā Garamaeorum et Mārūthā urbis Gusṭrā. Perquam comiter ab Heraclio imperatore excepti sunt, qui eis in rebus omnibus quas petierunt morem gessit. Bōrān uxor Šērōy, quae in Persas dominationem habuit, postremo suffocatione obiit.

Regem crearunt in urbe Iṣṭakhr Yezdegerd, regia stirpe oriundum, sub quo regnum Persarum finem cepit. Itinere facto venit ille in urbem Māḥōzē et ducem exercitus sibi creavit nomine Rusṭam. Tunc contra eos incursum filiorum Ismaelis effecit Deus, *innumerorum* ut arena in littore maris. Quorum rector fuit Muhammad, neque moenia aut portae eis obsistere poterant, neque arma aut scuta, atque tota terra Persarum potiti sunt. Yezdegerd quidem innumeras copias in eos misit, quas tamen Arabes profligarunt et Rusṭam ipsum necaverunt. Yezdegerd moeniis Māḥōzē inclusum se tenuit, sed
*p. 31. postremo fuga sibi salutem petiit, *profectus ad terras Huzitarum et Marwanorum, atque ibi vita excessit. Arabes Māḥōzē et omnibus locis potiti sunt; devenerunt etiam in regionem Romanorum et loca omnia Syriae diripuerunt et depopulati sunt. Misit in eos Heraclius imperator Romanorum milites quorum plus quam centum millia Arabes necaverunt. Īšōʿyabh autem catholicus cum vidisset Māḥōzē ab Arabibus devastatam, et portas ad urbem ʿAqōlā delatas, et qui in urbe remansissent fame macerari, abiens sedem et domicilium habuit in Bēth Garmay (*Garamaea*) in urbe Karkhā.

Cyriacus nisibenus obiit et Nisibeni propter odium quod in eum gerebant, discipulos eius criminati sunt apud principem urbis, qui eos in carcerem coniecit; et cella, *domicilium* Cyriaci direpta est, simulque gaza sedis metropolitanae Nisibis. In cella Cyriaci vestes (*vel* vasa), et tunicae multae linteae (?) et sericae, et ephippia aurea, quae discipulorum Christi non sunt, inventa fuerunt. Tunc Mār Īšōʿyabh catholicus Barṣaumā interpretem urbis Ḥērthā arcessivit et metropolitam constituit in monasterio s. Sergii extra urbem *Nisibim*, ut pacem *Nisibeni* cum eo inirent et *libenter* exciperent, sed illi facere renuerunt.

Patriarchatum rexit Mār Īšōʿyabh octodecim annos atque eius

corpus depositum est in martyrio ecclesiae urbis Karkhā Garamaeorum. Mār Emmeh constitutus est patriarcha in ecclesia; erat hic regione Arzon pago Qozimar ortus, creatus fuerat metropolita urbis Lāpāṭ et habitum *monasterialem induerat in monasterio Mār *p. 32. Abrahami Izalae, multa laude celebratus dum fuit monachus et metropolita. Ex quo tempore vero super candelabro patriarchatus positus est, ab omnibus Ismaelitarum rectoribus in honore habitus est.

Aiunt autem pagum esse inter Māḥōzē et Ḥērthā positum, Māthāmasyā appellatum, quem totum Iudaei obtinebant. Cum olim scholasticus quidam eadem transiret, quidam ex filiis crucifixorum eum adprehendit, in suam domum rapuit diuque captivum retinuit, molam versantem. Tunc iussu regis, homo quidam christianus in eum pagum missus est ad negotium quoddam expediendum; qui Deo providente in ea ipsa domo devertit. Simul ac scholasticus eum conspexit, ingemuit, quare homo *ille* christianus herum adprehendit, qui ei omnem veritatem manifestavit, addens si culpam ignovisset, thesaurum eximium se ei patefacturum; et locum in sua domo monstravit, ubi deposita erant corpora sanctorum puerorum Ḥananiae nempe et sociorum. Rem huius scholastici providit Deus, ut thesaurus corporum sanctorum *puerorum* detegeretur. Narrant olim *catholico* Mār Emmeh Māḥōzē profecto et Ḥērthā urbem petenti, accidisse ut in eo pago pernoctaret et propter timorem *quem in animis excitabat*, magno honore exceptus esset *ab incolis Iudaeis*.

Exstruxit autem Mār Emmeh ecclesiam monasterii s. Sergi urbis Mabhrakhthā incendio consumptam, et variis diversisque ornamentis exornavit; multum autem excellebat hic antistes eximia virtute. Ad Bēth Lāpāṭ vero, unctum misit pastorem Sergium episcopum Něhargūl, virum eximium ac iustum. Nisibin quoque perrexit Mār Emmeh ut incolas cum metropolita reconciliaret, sed non paruerunt. *Quare Isaacum episcopum urbis Arzon arcessivit et super *p. 33. eos constituit, virum castum et eximium, qui per totam vitam impensis Ecclesiae nisibenae non est altus, neque eius opibus usus est, sed sibi suisque discipulis quae ad vitam necessaria essent e patria adferenda curabat.

Illa aetate e pago cui nomen est Pallughthā, *nempe* quo loco aquae Euphratis ad terras irrigandas dividuntur, prodiit homo quidam iudaeus, Bēth Aramāyē oriundus, asserens Messiam adve-

nisse; ille apud se colluviem textorum, tonsorum[1] et fullonum collegit ad quattuor centum homines, qui tres aedes sacras incendio deleverunt et moderatorem eius regionis necaverunt. Tunc vero exercitus ex urbe ʿAqōlā supervenit, eosque trucidavit cum uxoribus et filiis; princeps (*caput*) autem cruci suffixus est in ipso suo pago.

Item deprehensi sunt Manichaei in regione Behqawādh, in pago Šaṭrū appellato. Hos autem ferunt domi loco subterraneo includere solitos hominem ab ineunte anno, omnia ei edenda per totum annum suppeditantes quae ipse appeteret; tum denique eum occidere, hostiam daemonibus, et per eius caput divinationes et artes magicas toto anno tractare; singulos vero quotannis mactare. *Ferunt* etiam adferre solitos virginem intactam quacum omnes concumbebant, infantem autem qui ex ea nasceretur statim coquere donec caro et ossa veluti oleum fierent, tum in pistillo tundere et farina indita parvas placentas inde parantes conficere; tunc singulis sibi coniunctis singulam placentam comedendam dare, atque ita fieri ut numquam in posterum Manetem renegaturi essent. Verumtamen Dei consilio deprehensi sunt omnes, ope scholastici cuiusdam quem arripere volebant, sed ex eorum manibus evasit;
*p. 34. crucibus autem suffixi sunt una cum meretricibus *quas inclusas tenebant et quibuscum moechabantur; erant autem numero ad septuaginta.

Mār Emmeh, tres annos et sex menses patriarchatu perfunctus, mortuus est; corpus eius depositum est in monasterio s. Sergii urbis Mabhrakhthā.

Claruerunt ea aetate metropolitae et episcopi hi : Mār Sabhrīšōʿ urbis Karkhā, oleribus tantum per totam vitam vesci solitus; Isaacus nisibenus, Sabhrīšōʿ urbis Ḥērthā, Yazdpanāh urbis Kaškar, Arisṭos urbis Nĕhargūl, Moses urbis Ninive, Iohannes regionis *fluviorum* Zābh, Sabhrīšōʿ urbis Ṭrīhān, Sergius urbis Bēth Lāpāṭ.

Elias autem metropolita urbis Marū (*Merw*) permultos e Turcis aliisque gentibus ad fidem convertit; Marū autem flumen est de cuius nomine urbs et regio nomen acceperunt. Aiunt intra moenia ad XII parasangas se extendere, et intra murum exteriorem esse urbes et oppida multa, grani et hordei campos, hortos et *παραδείσους*. Exstructa fuit ab Alexandro filio Philippi, qui eam Alexandriam

[1] Si emendationem Hoffm. probamus, vertend. «tapetum textoribus».

nominavit; *Alexander* cum multas gentes in oriente subegisset et in deditionem redegisset, itinere facto in patriam reversurus, ad Euphratem fluvium, loco qui Bāgniqyā[1] appellatur, in regione babylonica, a servis veneno mortifero occisus est; regnaverat autem annos duodecim et menses sex. De Elia isto metropolita urbis Marū narrant haec: cum peragraret loca quae ad fines exteriores ex interiore parte sunt, regulus quidam ei obviam fuit qui ad bellum cum alio rege gerendum iter faciebat. A quo cum multum expetisset Elias ut bello desisteret, respondit ille se Dei eius, *Eliae*, cultum suscepturum, dummodo Elias miracula ostenderet, qualia sacerdotes deorum quos ipse colebat ostendebant. *Iussu autem reguli, *p. 35. sacerdotes daemonum cultores qui eum comitabantur, daemones quibus serviebant invocaverunt, et confestim aer obscuratus est nubibus, dum venti et tonitrua et fulgura sine intermissione ingruunt. Tunc divina vi commotus Elias caelesti cruce se signavit, et quam daemones rebelles congesserant hallucinationem cohibuit, quae subito omnino evanuit. Tunc regulus, visis quae sanctus Elias patraverat, pronus veneratus est, et cum suo comitatu fidem *christianam* amplexus est. Ad flumen quoddam eos deduxit *Elias*, atque ad unum baptizavit; tum sacerdotibus et diaconis constitutis in suam regionem reversus est.

Regnavit autem Seleucus triginta duo annos et fabricavit Antiochiam et Laodiceam, Seleuciam et Apamaeam, et Edessam quae est ʾOrhāy, et Beroeam quae est Ḥalab. Babylon autem haec quae hodie ita vocatur, a Semiramide fabricata est; Babylon vero antiquior sita est quo loco turris fabricata fuit. Ninus filius Beli fabricavit ʾArakh quae est ʾOrhāy, et Akkar (Akkad) quae est Nisibis, Kalyā (Kalnā) quae est Ctesiphon, Kālāḥ quae est Ḥaṭrē τοῦ Sanaṭrūg; Niniven quoque et Rehobot ipse aedificavit.

Hoc tempore quod supra diximus, Arabes, omni regione Persarum et Romanorum[2] subacta, effusi sunt et regionem quoque Huzitarum intrarunt, urbesque omnes munitas subegerunt, h. est Bēth Lāpāṭ, Karkhā dhĕ Lēdān, Šūšan arcem; tantum Šūš et Šōšṭrē remanserunt urbes munitissimae, neque ullus remansit e Persis qui Arabibus resisteret, nisi rex Yezdegerd et quidam ex eius ducibus nomine Hormizdān medus, qui copias collegerat et Šūš et Šōšṭrē occupaverat; Šōšṭrē autem haec est habitatu spatiosa, *et magnis flu- *p. 36.

[1] Bēniqyā fortasse legendum (N.). — [2] Textus habet «Aramaeorum».

viis et canalibus, quibus quasi fossa ex omni parte circumdatur, munitissima. Unus ex his *canalibus* Adrahšīragān (*Ardahšir.*) vocatur de nomine Adrahšīr (*Ardah.*) qui eum effodit; alter qui *urbem* interfluit vocatur Samīrām, de nomine reginae; tertius autem Dārāyagān, de nomine Darii. Horum omnium maximus est torrens copiosus qui de montibus septentrionalibus devolvitur. Tunc contra Hormizdān medum ascendit dux quidam Arabum Abū Mūsā cognominatus, qui urbem Baṣra, Arabum domicilium aedificavit, quo loco Tigris in mare magnum influit, inter terram cultam et desertum, quemadmodum Saʿd b. [Abū] Waqqāṣ quoque urbem ʿAqōlā aedificavit, alterum domicilium Arabum, «Kūfā» appellatam propter sinum (*Kĕfīfūthā*) Euphratis. Quo tempore Abū Mūsā contra Hormizdān perrexit, iste Hormizdān caussas confinxit ut illum a bello secum *gerendo* deterreret, donec sibi exercitum collegisset; quare ad Abū Mūsā misit ut captivis abducendis et vastationibus absisteret, tributum se daturum pollicitus quodcumque sibi imposituri essent. Atque ita manserunt duos annos; tunc Hormizdān moeniis *munitissimis* fisus, pacem quae inter eos erat rupit, atque homines qui legationes inter eos obibant occidit, e quorum numero fuit Georgius episcopus *urbis* Ulay; Abrahamum vero metropolitam Porāth in custodiam coniecit; tum copias multas contra Arabes misit quas tamen cunctas Arabes deleverunt. Quare Arabes *properarunt* Šūs obsidione stringere, eaque post paucos dies in deditionem subacta, spectatissimum quemque ex iis qui in urbe aderant necaverunt. Tum domo in ea *urbe* sita, quae domus s. Danielis nuncupatur, occupata, thesaurum ibi inclusum surripuerunt, qui regum iussu inde a temporibus Cyri et Darii servabatur. Arcam vero argenteam in qua depositum erat corpus aromatibus conditum, sive Danielis,
p. 37. ut multi dicunt, *sive Darii regis, ut alii asserunt, diffregerunt atque abstulerunt. Šōstrē quoque urbem obsidione cinxerunt et per biennium ut expugnarent certaverunt. Tunc homo quidam Qaṭar oriundus et eius *urbis Šōšṭrē* accola, alteri consociatus cuius domus supra moenia sita erat, coniurationem inierunt ambo, et cum Arabes adiissent, polliciti sunt se eos in urbem introducturos, dummodo tertiam partem praedae urbis dedissent; pactione inter se facta, foveas intra moenia sub muro effoderunt, atque Arabes introduxerunt qui Šōšṭrē subegerunt, sanguinem veluti aquam in ea effundentes et interpretem urbis, nec non episcopum *urbis* Hormizd-Ardašīr, cum ceteris scholasticis, presbyteris et diaconis necave-

runt, eorum sanguine in sanctuario effuso; Hormizdān vero vivum deprehenderunt.

Post haec prodiit quidam ex Arabibus, nomine Khāled, qui occidentem versus perrexit, regiones et urbes occupans usque ad ʿArabh. Heraclius imperator Romanorum, his rebus compertis, magnum exercitum in eos misit, cuius dux nominabatur Sacellarius (Σακελλάριος); sed ab Arabibus devicti sunt, qui plus quam centum millia Romanorum et ducem interemerunt. Īšōʿdadh quoque Ḥērthā urbis episcopum ibi, *in urbe Šōsṭrè*, degentem apud ʿAbd Mašiḥ, qui legationis officio inter Arabes et Romanos fungebatur, necaverunt; potiti sunt autem Arabes tota regione Syriae et Palaestinae. Aegyptum quoque ingredi erat in animo, sed non valuerunt; custodiebantur enim fines exercitu magno et vi, a patriarcha Alexandrino, locis quoque quibus *hostes* in regionem ingredi aut egredi possent praeclusis, et exstructis in ripa Nili per omnem regionem muris, quorum altitudine coerciti Arabes ingredi et occupare Aegyptum, Thebaidem et Africam *provinciam* aegre potuerunt. Heraclius imperator, *dolore oppressus, quod Romani profligati essent, ad urbem *p. 38. regiam perrexit, et morbo correptus, mortuus est; regnaverat autem cum filio viginti et octo annos.

Verumtamen victoria filiorum Ismaelis qui duo illa regna munita vicerunt et subegerunt, a Deo fuit qui tamen eos Constantinopoli potiri usque adhuc non sivit; quamobrem victoria est ei *Deo, non Arabibus* tribuenda. De tholo autem Abrahami quid sit nihil invenimus, nisi quod cum beatus Abraham divitiis abundaret et simul longius discedere vellet ab invidia Cananaeorum, maluit in locis longinquis et late patentibus deserti habitare; atque, utpote qui in tentoriis commoraretur, ad Deum adorandum et hostias offerendas locum illum aedificavit, atque ex eo, qualiscumque fuit, hic qui nunc est cognomen sumpsit; quia una cum stirpis progenie loci quoque memoria servata est. Nihil autem novum faciunt Arabes dum ibi *Deum* adorant, verum ab omni antiquitate usitatum, utpote qui honorem tribuant patri, suae gentis capiti. Urbs quoque Haṣor quam caput regnorum S. Scriptura appellat, ad Arabes pertinet, et Medīna appellata est de nomine Midyan quarti filii Abrahami, quem a Cetura susceperat; quae urbs Yathrib quoque nominatur. *Arabum sunt* Dūmat Gandal et regio Hagaraeorum (*Hagar*) aquis abundans et palmis atque solidis aedificiis. *His rebus* pariter affluit regio Ḥaṭṭā (*Atta*) ad littus maris sita, prope insulas Qaṭar; densa est

variis diversisque plantis. Huic similis est regio Mazūn, quae pariter in ora maritima sita est et in amplius quam centum parasangas se extendit; et regio Yamāma in medio deserto sita, et regio Tāwāf
*p. 39. (*Taif?*), nec non Ḥērthā *urbs in qua Mundar rex sedem habuit, cognominatus Ganbarā, qui sextus est ordine ex quo initium ceperunt reges Ismaelitae.

FINEM HIC CAPIUNT NONNULLAE RERUM NOTITIAE EX HISTORIA ECCLESIASTICA DEPROMPTAE.
